Carte de rugăciuni cu psalmi

Col.Inginer Pavel Dumitrache

Bucureşti
- 2015 -

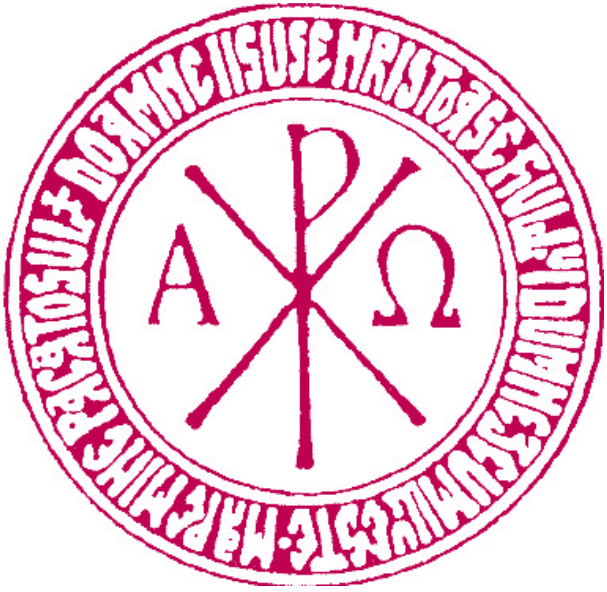

Bibliografie
Sfânta Scriptur
Ceaslov
Psaltirea lui David
Moliftelnic
Acatistul Sf. Ciprian şi Iustina
Acatistl Sf. Vasile cel Mare

www.armonie3.webnode.ro
Telefon: 0752.543.008
cunoastetepetine@yahoo.com

ISBN 978-973-0-19431-9.

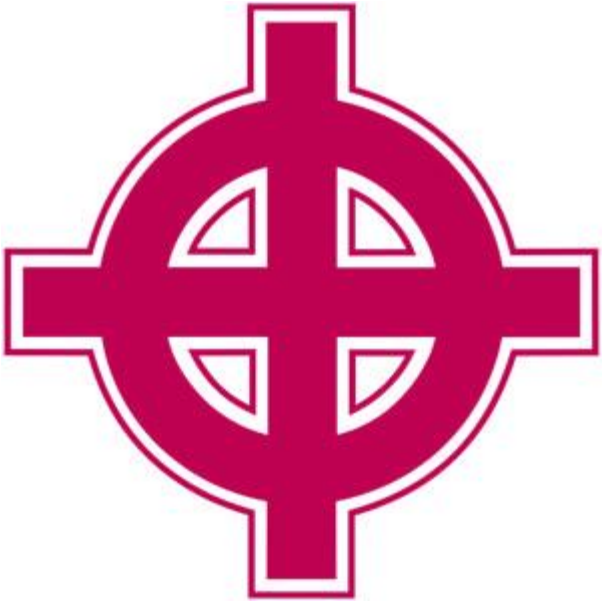

Carte de rugăciuni cu psalmi

Col.Inginer Pavel Dumitrache

Bucureşti
- 2015 -

Mă închin Ţie, Preasfântă Treime, Care eşti o fiinţă de viaţă făcătoare şi nedespărţită: Părinte şi Fiule şi Duhule Sfinte; cred întru Tine, Te mărturisesc şi Te slăvesc; mulţumescu-Ţi şi Te laud; cinstescu-Te şi Te preaînalţ şi Te rog: miluieşte-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, pentru numele Tău

Cuprins

Cuvânt înainte.....05
Rugăciunea de dimineață.....08
Rugăciuni pentru alungarea, farmecelor, blestemelor, descântecelor şi vrăjilor.....15
Psalmi prima parte.....18
Rugăciunea Sf. Ciprian.....32
Rugăciune pentru iertarea tuturor păcatelor.....36
Rugăciune pentru chemarea milei lui Dumnezeu a toată litia şi neputinţa.....38
Rugaciune la împăcarea celor învrăjbiți.....41
Rugăciune de dezlegare la blestem.....41
Rugăciune pentru cei ce sunt în blestem şi pe sineşi cu jurământ s-au legat.....41
Rugăciune pentru tămăduire de neputinţe.....42
Rugăciune la toată neputinţa.....43
Rugăciune pentru bolnavul care nu poate dormi.....43
Rugăciune pentru cei ce sunt bolnavi de năjit.....45
Rugaciune pentru dureri de cap (deochi).....45
Moliftele Sf. Vasile cel Mare.....48
Moliftele Sf. Ioan Gură de Aur.....53
Rugăciune pentru casa ce este supărată de duhuri rele.....57
Rânduiala care se face la casa sau locul, ce sunt supărate de farmece sau de descântece.....59
Rugăciunile serii.....63
Rugăciunea Sfintei Cruci.....72
Rugăciunea Inimii.....73
Postul.....78
Reguli ale nutriţionismului corect.....83
Psalmi a doua parte.....89

Cuvânt înainte

Am decis să întocmesc această carte de rugăciui , inspirat, sau mai bine zis îndemnat de **Îngerul Păzitor,** care mi-a şoptit: **scrie!**

Mai exact este vorba de anumiți psalmi ai **Profetului** și **Împărat David**. Mărturisesc că citirea psaltirei în general, mare putere și credință dă celui care devine cititor al acesteia. Citirea cu regularitate a psalmilor îl apropie și îl ajută pe Om să conştientizeze omniprezența lui Dumnezeu. Îl întărește întru **dreapta credință**, dăruindu-i har de găsire a **Adevărului,** despre care **Mântuitorul Iisus Hristos** spunea adeseori către apostoli și către toti cei care îi ascultau cu nesaț vorbele și pildele: ***"CĂUTAȚI ADEVĂRUL CĂCI ACESTA VĂ VA ELIBERA.".***

De asemeni, Citirea psalmilor îl ajută pe Om să-și conştientizeze **filiațiunea Dumnezeiască**, așa cum reiese din **psalmul 81 par. 6**

6. ***Eu am zis: "Dumnezei sunteţi şi toţi fii ai Celui Preaînalt".***
Psalmii lui David constituie un dar Dumnezeiesc al Duhului Sfânt pentru noi oamenii. Citirea acestora ne asigură protecție împtriva oricărei agresiuni, prin înălțarea noastră spirituală deasupra oricărui rău. Unde este **Lumina**, întunericul nu poate exista .

Adeseori **Mântuitorul** spunea :

Eu sunt Calea, Adevărul, Lumina și Viața. Urmează Mie și nu vei eșua.

Postind și combinând în mod armonios citirea psalmilor cu

pildele şi învaţăturile Mântuitorului Iisus Hristos cât şi cu întreaga Scriptură, aplicându-le în viaţa noastră de zi cu zi, ne aduce Pace Sufletului , Sănătate Trupului şi Înţelepciune; aspecte dorite şi râvnite de noi toti. Citirea psalmilor poate fi combinată şi cu rugăciunea **Sf. Ciprian** şi a **Sf. Vasile cel Mare.** Citirea Psalmilor şi a rugăciunilor pomenite mai sus trebuie sa fie precedate de **Rugăciunile începătoare** aşa cum se va vedea în cuprinsul acestei cărţi de rugăciuni.

Vrând să arate cât de puternică este rugaciunea însoţită de psalmi, mai mulţi Sfinti Parinţi au spus, într-un glas: **"Mai bine să înceteze soarele călătoria sa, decât să înceteze citirea Psaltirii."** Faptul că psalmii sunt rugăciuni scrise sub insuflarea **Duhului Sfânt** şi că aceştia au o **mare putere** în lupta cu duhurile necurate, sunt lucruri clare.

În prologul la Psaltire, **Sfântul Vasile cel Mare** spune: ***"Cartea Psalmilor cuprinde în sine tot ceea ce este mai folositor în toate; este o adevarată comoară de învaţături bune, punând la îndemâna fiecăruia, dupa sârguinţa lui, tot ceea ce îi este de folos; ea vindecă rănile cele vechi ale sufletului şi aduce cât se poate de grabnic însănătoşirea celui de curând rănit; îngrijeşte de cel bolnav şi păstrează întreg pe cel sănătos. (...) Psalmul este liniştea sufletelor, răsplătitorul păcii, potolitorul gălăgiei şi al valurilor gândurilor; el face să slăbească mânia sufletului şi înfrânează pornirea către patimi; este tovarăşul prieteniei, apropierea celor care stau departe, ca unul care împacă pe cei ce-şi poartă vrăjmaşie. Psalmul este alungătorul demonilor, aducătorul ajutorului îngeresc, arma pentru teama de noapte, linişte pentru oboseala zilei, pavăza şi mângâierea oamenilor credincioşi, iar pentru femeile credincioase, una din cele mai potrivite podoabe. Psalmul***

face ca pustiurile să se arate locuite şi patimile să fie înfrânate. Început pentru începători, el este creştere pentru cei care propăşesc pe calea virtuţii şi sprijin pentru cei care merg pe calea desăvârşirii."

Menţionez că rugăciunea însoţită de o ***Credinţă Neîndoielnică*** *are ca rezultat îndeplinirea rugăciuni .*

*Sigur că o să întrebaţi..****Cum putem realiza Credinţa Neîndoielnică?*** *Răspuns:* ***Păstrând în mintea şi inima noastră o singură idee - Ideea îndeplinirii rugăciunii făcute.***

De altfel ***la Sfânta Liturghie Preotul spune :"....şi credeţi voi în inimile voastre fără să vă îndoiţi că ceea ce aţi cerut Lui Dumnezeu aţi şi primit" .*** Mai multe despre **Credinţa Neîndoielnică** şi cum putem să o cultivăm ,am scris în cartea **Stiinţa şi Tainele Vindecării** şi în **Credință,Gând,Lucru** .

O altă rugăciune dragă sufletului meu este ... ☺

Rugăciunea Inimii,

despre care o să vorbim pe larg în această carte și așa după cum se spune în Poruncă - Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău, iar pe aproapele tău ca pe tine însuți . Iată ce ne cere Dumnezeu **Dragostea!** El vrea însă ca să fim nu căldicei, ci fierbinți!

Amin! Amin! Amin!

Col.Ing. Pavel Dumitrache

Rugăciunile dimineții

Sculându-ne din somn fără de lene şi trezindu-ne, să ne depărtăm de aşternut şi îndată întorcându-ne cu faţa către răsărit, sa ne închinam de trei ori, cu mâna până la pământ, zicând :

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Doamne Iisuse Hristoase , Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor sfinților, miluiște-ne pe noi.Amin!

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul avărului, Care pretutindenea eşti şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăţilor şi dătătorule de viaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeste pe noi de toată întinăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte,
miluieşte-ne pe noi !

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte,
miluieşte-ne pe noi !
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte,
miluieşte-ne pe noi !
Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi
acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tau.
Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.
Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. **Amin.**

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, fie voia Ta, precum în cer şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă, dă-ne-o nouă astăzi, şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri, şi nu ne ne lăsa pe noi să cădem în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăția Puterea și Slava a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh acum şi pururea și în vecii vecilor. Amin!

Începutul rugăciunilor de dimineață

Sculându-ne din somn, cădem către Tine, Bunule, şi cântare îngerească strigăm Ţie, Puternice : Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule, pentru rugăciunile îngerilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Din pat şi din somn m-ai ridicat, Doamne; mintea mea o luminează, inima şi buzele mele le deschide, ca să Te laud pe Tine, Preasfântă Treime : Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule, Pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.
Doamne miluieşte,(de 12 ori) apoi rugăciunea Sfintei Treimi :

Din somn sculându-mă, mulțumescu-Ți Tie, Prea Sfântă Treime, că pentru multă bunatatea Ta şi pentru îndelunga Ta răbdare nu Te-ai mâniat pe mine leneșul şi păcătosul, nici nu m-ai pierdut cu fărădelegile mele; ci ai facut iubire de oameni, după obicei, şi în deznădăjduire zăcând eu, m-ai ridicat, că să mânec şi să slăvesc puterea Ta. Deci, acum, lumineaza-mi ochii gândului, deschide-mi gura ca să mă învăț cuvintele Tale, să înteleg poruncile Tale, să fac voia Ta, să-Ți cânt întru mărturisirea inimii şi să laud Prea Sfânt numele Tău : al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum și pururea şi în vecii vecilor, **Amin .**

Slavă Ție, Împărate, Dumnezeule atotputernice, Care cu purtarea Ta de grijă cea dumnezeiască și de oameni iubitoare m-ai învrednicit pe mine păcătosul şi nevrednicul a mă scula din somn şi a dobândi intrare în Sfântă casa Ta; primește, Doamne, şi glasul rugăciunii mele, ca şi al sfintelor şi întelegătoarelor tale Puteri, şi binevoiește ca, din inima curată şi cu duh de umilință să Ți se aducă Ție laudă din necuratele mele buzele; ca şi eu să mă fac părtaş fecioarelor celor înțelepte, cu făclia luminată a sufletului meu, şi să Te slăvesc pe Tine, Dumnezeu-Cuvantul, Cel slăvit în Tatăl şi în Duhul Sfânt, Amin.

- **Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu,**
- **Veniți să ne închinăm şi să cădem la Hristos, Împaratul nostru Dumnezeu,**
- **Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Însuşi Hristos, Împăratul şi Dumnezeul nostru (**Și trei inchinăciuni**.)**

PSALMUL 50
Al lui David.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta

2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.

3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.

4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.

5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.

6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.

7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale, mi-ai arătat mie.

8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.

9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.

10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.

11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.

14. Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.

15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumne-zeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.

17. Că de ai fi voit jertfă, ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.

18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului.

20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Rugăciunea a 2-a a Sf. Macarie cel Mare.

Din somn sculandu-mă, cântare de miez de noapte aduc Ţie, Mântuitorule, şi înaintea Ta căzând strig: nu mă lăsa sa adorm în moartea păcatelor, ci mă miluies-te, Cel ce Te-ai răstignit de voie, şi pe mine cel ce zac în lene; grăbind mă scoală şi mă mântuieşte, ca să stau înaintea Ta întru rugăciuni; iar după somnul nopţii să-mi luminezi ziua fără de păcat, Hristoase Doamne, şi mă mântuieşte.

Rugăciunea a 5-a a Sf. Macarie cel Mare

Doamne, Dumnezeule, Atotţiitorule, Care primeşti de la puterile Tale cele cereşti cântarea Sfintei Treimi, primeşte şi de la noi, nevrednicii robii Tăi cântarea Sfintei Treimi şi ne dăruieşte în toţi anii vieţii noastre şi în tot ceasul, Ţie slavă să-Ţi Înălţăm: **Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh,** acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 8-a a Sfîntului Ioan Gură de Aur:

Doamne, nu mă lipsi pe mine de binele Tău cel ceresc. Doamne, izbăveşte-mă de chinurile cele veşnice. Doamne, de am greşit fie cu mintea, fie cu gîndul, sau cu cuvîntul, sau cu lucrul, iartă-mă. Doamne, izbăveşte-mă de toată neştiinţa şi uitarea, de neîndrăznirea şi de nesimţirea cea împietrită. Doamne, izbăveşte-mă de toată ispitirea. Doamne, luminează-mi inima pe care a întunecat-o pofta cea rea. Doamne, eu ca un om am greşit, iar Tu ca un Dumnezeu îndurător, miluieşte-mă, văzînd neputinţa sufletului meu. Doamne, trimite mila Ta în ajutorul meu, ca să preaslăvesc preasfînt numele Tău. Doamne

Iisuse Hristoase, scrie-mă pe mine, robul Tău, în cartea vieţii şi-mi dăruieşte sfârşit bun. Doamne Dumnezeul meu, deşi n-am făcut nici un bine înaintea Ta, dă-mi, după harul Tău, să pun început bun. Doamne, stropeşte inima mea cu roua harului Tău. Doamne al cerului şi al pământului, pomeneşte-mă pe mine, păcătosul, ruşinatul şi necuratul robul Tău, întru Împărăţia Ta.

Amin**.**

Rugăciunea a 9-a
către Sfîntul Înger Păzitor:

Îngerule cel sfînt al lui Hristos, către tine cad şi mă rog, păzitorul meu cel sfînt, care eşti dat mie de la Sfîntul Botez spre păzirea sufletului şi a păcătosului meu trup. Iar eu, cu lenea mea şi cu obiceiurile mele cele rele, am mîniat preacurată lumina ta şi te-am izgonit de la mine prin toate lucrurile cele de ruşine: cu minciunile, cu clevetirile, cu pizma, cu osîndirea, cu trufia, cu neplecarea, cu neiubirea de fraţi şi cu ţinerea de minte a răului, cu iubirea de argint, cu desfrînarea, cu mînia, cu scumpetea, cu mîncarea cea fără de saţ, cu beţia, cu multă vorbire, cu gîndurile cele rele şi viclene, cu obiceiurile cele rele şi cu aprinderea spre desfrînare, avînd osebită voire spre toată pofta cea trupească.

O, rea voire a mea, pe care nici dobitoacele cele necuvîntătoare nu o au! Dar cum vei putea să cauţi spre mine sau să te apropii de mine, cel necurată Sau cu ce ochi, îngerule al lui Hristos, vei căuta spre mine, cel ce m-am încurcat aşa rău în lucrurile cele întinate? Sau cum voi putea să-mi cer iertare pentru faptele mele cele amare, rele şi viclene, în care cad în toate zilele şi nopţile şi în tot ceasul?

De aceea cad înaintea ta şi mă rog, păzitorul meu cel sfînt, milostiveşte-te spre mine, păcătosul şi-mi fii mie într-ajutor şi sprijinitor asupra pizmaşului meu celui rău, cu sfintele tale rugăciuni, şi **Împărăţiei lui Dumnezeu** mă fă părtaş, cu toţi sfinţii, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sfîrşitul rugăciunilor de dimineaţă

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe Tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decît heruvimii şi mai mărită fără de asemanare decît serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvîntul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluieşte! Doamne miluieşte! Doamne miluieşte! Pentru rugăciunile sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Rugăciuni pentru, alungarea farmecelor, blestemelor descântecelor şi vrăjilor.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Tie.

Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, ale Sfântului Vasile cel Mare ale Sfinţilor Părinţilor noştri şi ale tuturor Sfinţilor, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, Slavă Tie, Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Rugăciunea începătoare

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea eşti şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăţilor şi dătătorule de viaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată întinăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi !

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi !

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieste-ne pe noi!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieste-ne pe noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieste, Doamne miluieste, Doamne miluieste.
Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-Se numele Tău, vie împărăţia Ta, fie voia Ta, precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă, dă-ne-o nouă astăzi, şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne lăsa pe noi să cădem în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia Puterea şi Slava a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Crezul

Cred întru Unul Dumnezeu, Tatăl Atotţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, tuturor văzutelor şi nevăzutelor.

Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut; Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care pentru noi, oamenii, şi pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara, şi S-a făcut om.

Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponţiu Pilat şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi, după Scripturi. Şi S-a înălţat la ceruri şi şade de-a drepta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, a Cărui împărăţie nu va avea sfârşit.

Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, Care a grăit prin prooroci.
Întru una, sfântă, sobornicească şi apostolească Biserică. Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor. Aştept învierea morţilor. Şi viaţa veacului ce va să vie. **Amin!**

Miluieste-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că, nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi pacătoşii robii Tăi, Miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Cinstită prăznuire a proroculuiTău ,Doamne, cer arată Biserica Ta; că îngerii cu oamenii împreună se veselesc. Pentru rugăciunile lui, Hristoase. Dumnezeule, în pace îndreptează viața noastră.

Si acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Multe sunt mulțimile păcatelor mele, Născătoare de Dumnezeu, dar către tine năzuiesc, Curată, căutând mântuire; cercetează neputinciosul meu suflet şi te roagă Fiului tău şi Dumnezeului nostru ca să-mi dea iertare de răutațile ce am făcut, ceea ce eşti una binecuvântată.

Dupa aceea, Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi fă închinăciuni câte poți. Apoi rostește rugăciunea aceasta:

Întru tot Sfântă Treime, Dumnezeule şi făcătorule a toată lumea, ajută-mi şi îndreptează inima mea, să încep cu înțelepciune şi să sfârşesc cu fapte bune aceşti Psalmi, insuflați de Dumnezeu, pe care Duhul Sfânt i-a rostit prin gura lui David şi pe care şi eu, nevrednicul, voiesc să-i rostesc acum. Dar, cunoscandu-mi nepriceperea şi căzând înaintea Ta, mă rog Ție şi cer ajutor de la Tine. Îndreptează mintea mea, Dumnezeule, şi-mi întărește inima, să nu mă îngreuiez de graiurile gurii, ci să mă veselesc de întelegerea cuvintelor şi să mă gândesc la lucrarea faptelor bune, ca luminandu-mă cu faptele cele bune, să mă învrednicesc la judecată de şederea de-a dreapta Ta, împreuna cu toți aleşii Tai. Deci, binecuvinteaza-ma, Stapane, ca din inima sa rostesc cu limba mea asa :

Psalmi - prima parte

PSALMUL 1

Al lui David.

Fericit bărbatul, care n-a umblat în sfatul necredincioşilor şi în calea păcătoşilor nu a stat şi pe scaunul hulitorilor n-a şezut;

2. Ci în legea Domnului e voia lui şi la legea Lui va cugeta ziua şi noaptea.

3. Şi va fi ca un pom răsădit lângă izvoarele apelor, care rodul său va da la vremea sa şi frunza lui nu va cădea şi toate câte va face vor spori:

4. Nu sunt aşa necredincioşii, nu sunt aşa! Ci ca praful ce-l spulberă vântul de pe faţa pământului.

5. De aceea nu se vor ridica necredincioşii la judecată, nici păcătoşii în sfatul drepţilor.

6. Că ştie Domnul calea drepţilor, iar calea necredincioşilor va pieri.

PSALMUL 4

Al lui David.

Când Te-am chemat, m-ai auzit, Dumnezeul dreptăţii mele! Întru necaz m-ai desfătat! Milostiveşte-Te spre mine şi ascultă rugăciunea mea.

2. Fiii oamenilor, până când grei la inimă? Pentru ce iubiţi deşertăciunea şi căutaţi minciuna?

3. Să ştiţi că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său; Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul.

4. Mâniaţi-vă, dar nu greşiţi; de cele ce ziceţi în inimile voastre, întru aşternuturile voastre, vă căiţi.

5. Jertfiţi jertfa dreptăţii şi nădăjduiţi în Domnul.

6. Mulţi zic: "Cine ne va arăta nouă cele bune?" Dar s-a însemnat peste noi lumina feţei Tale, Doamne!

7. Dat-ai veselie în inima mea, mai mare decât veselia pentru rodul lor de grâu, de vin şi de untdelemn ce s-a înmulţit.

8. Cu pace, aşa mă voi culca şi voi adormi, că Tu, Doamne, îndeosebi întru nădejde m-ai aşezat.

PSALMUL 19

Al lui David.

Să te audă Domnul în ziua necazului şi să te apere numele Dumnezeului lui Iacob.

2. Trimită ţie ajutor din locaşul Său cel sfânt şi din Sion să te sprijinească pe tine.

3. Pomenească toată jertfa ta şi arderea de tot a ta bineplăcută să-I fie.

4. Dea ţie Domnul după inima ta şi tot sfatul tău să-l plinească.

5. Bucura-ne-vom de mântuirea ta şi întru numele Dumnezeului nostru ne vom mări. Plinească Domnul toate cererile tale.

6. Acum am cunoscut că a mântuit Domnul pe unsul Său, cu puterea dreptei Sale.

7. Îl va auzi pe dânsul din cerul cel sfânt al Lui.

8. Unii se laudă cu căruţele lor, alţii cu caii lor, iar noi ne lăudăm cu numele Domnului Dumnezeului nostru.

9. Aceştia s-au împiedicat şi au căzut, iar noi ne-am sculat şi ne-am îndreptat.

10. Doamne, mântuieşte pe împăratul şi ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema.

Slavă.....

PSALMUL 22

Al lui David.

Domnul mă paşte şi nimic nu-mi va lipsi.

2. La loc de păşune, acolo m-a aşezat; la apa odihnei m-a hrănit.

3. Sufletul meu l-a întors, povăţuitu-m-a pe căile dreptăţii, pentru numele Lui.

4. Că de voi şi umbla în mijlocul morţii, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine eşti.

5. Toiagul Tău şi varga Ta, acestea m-au mângâiat.

6. Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu şi paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic.

7. Şi mila Ta mă va urma în toate zilele vieţii mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

PSALMUL 26

Al lui David.

Domnul este luminarea mea şi mântuirea mea; de cine mă voi teme?

2. Domnul este apărătorul vieţii mele; de cine mă voi înfricoşa?

3. Când se vor apropia de mine cei ce îmi fac rău, ca să mănânce trupul meu;

4. Cei ce mă necăjesc şi vrăjmaşii mei, aceia au slăbit şi au căzut.

5. De s-ar rândui împotriva mea oştire, nu se va înfricoşa inima mea;

6. De s-ar ridica împotriva mea război, eu în El nădăjduiesc.

7. Una am cerut de la Domnul, pe aceasta o voi căuta: să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieţii mele,

8. Ca să văd frumuseţea Domnului şi să cercetez locaşul Lui

9. Că Domnul m-a ascuns în cortul Lui în ziua necazurilor mele; m-a acoperit în locul cel ascuns al cortului Lui;

10. Pe piatră m-a înălţat. Şi acum iată, a înălţat capul meu peste vrăjmaşii mei.

11. Înconjurat-am şi am jertfit în cortul Lui jertfă de laudă. Îl voi lăuda şi voi cânta Domnului.

12. Auzi, Doamne, glasul meu cu care am strigat; miluieşte-mă şi mă ascultă.

13. Ţie a zis inima mea: Pe Domnul voi căuta. Te-a căutat faţa mea; faţa Ta, Doamne, voi căuta.

14. Să nu-ţi întorci faţa Ta de la mine şi să nu Te abaţi întru mânie de la robul Tău;

15. Ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pe mine şi să nu mă laşi, Dumnezeule, Mântuitorul meu.

16. Că tatăl meu şi mama mea m-au părăsit, dar Domnul m-a luat.

17. Lege pune-mi mie, Doamne, în calea Ta şi mă îndreptează pe cărarea dreaptă, din pricina vrăjmaşilor mei.

18. Nu mă da pe mine pe mâna celor ce mă necăjesc, că s-au ridicat împotriva mea martori nedrepţi şi nedreptatea a minţit sieşi.

19. Cred că voi vedea bunătăţile Domnului, în pământul celor vii.

20. Aşteaptă pe Domnul, îmbărbătează-te şi să se întărească inima ta şi aşteaptă pe Domnul.

Slavă.....

PSALMUL 34

Al lui David.

Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac mie strâmbătate; luptă împotriva celor ce se luptă cu mine;

2. Apucă arma şi pavăza şi scoală-Te întru ajutorul meu;

3. Scoate sabia şi închide calea celor ce mă prigonesc; spune sufletului meu: "Mântuirea ta sunt Eu!"

4. Să fie ruşinaţi şi înfruntaţi cei ce caută sufletul meu;să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce gândesc rău de mine.

5. Să fie ca praful în faţa vântului şi îngerul Domnului să-i necăjească. Să fie calea lor întuneric şi alunecare şi îngerul Domnului să-i prigonească.

6. Că în zadar au ascuns de mine groapa laţului lor, în deşert au ocărât sufletul meu.

7. Să vină asupra lor laţul pe care nu-l cunosc şi cursa pe care au ascuns-o să-i prindă pe ei; şi chiar în laţul lor să cadă.

8. Iar sufletul meu să se bucure de Domnul, să se veselească de mântuirea lui.

9. Toate oasele mele vor zice: Doamne, cine este asemenea ţie? Cel ce izbăveşte pe sărac din mâna celor mai tari decât el şi pe sărac şi pe sărman de cei ce-l răpesc pe el.

10. S-au sculat martori nedrepţi şi de cele ce nu ştiam m-au întrebat.

11. Răsplătit-au mie rele pentru bune şi au vlăguit sufletul meu.

12. Iar eu, când mă supărau ei, m-am îmbrăcat cu sac şi am smerit cu post sufletul meu şi rugăciunea mea în sinul meu se va întoarce.

13. Ca şi cu un vecin, ca şi cu un frate al nostru aşa de bine m-am purtat; ca şi cum aş fi jelit şi m-aş fi întristat, aşa m-am smerit.

14. Dar împotriva mea s-au veselit şi s-au adunat; adunatu-s-au împotriva mea cu bătăi şi n-am ştiut; risipiţi au fost şi nu s-au căit.

15. M-au ispitit, cu batjocură m-au batjocorit, au scrâşnit împotriva mea cu dinţii lor.

16. Doamne, când vei vedea? Întoarce sufletul meu de la fapta lor cea rea, de la lei, viaţa mea.

17. Lăuda-Te-voi, Doamne, în adunare mare, întru popor numeros Te voi lăuda.

18. Să nu se bucure de. mine cei ce mă duşmănesc pe nedrept, cei ce mă urăsc în zadar şi fac semn cu ochii.

19. Că mie de pace îmi grăiau şi asupra mea vicleşuguri gândeau.

20. Lărgitu-şi-au împotriva mea gura lor; zis-au: "Bine, bine, văzut-au ochii noştri".

21. Văzut-ai, Doamne, să nu taci; Doamne, nu Te depărta de la mine.

22. Scoală-Te, Doamne şi ia aminte spre judecata mea, Dumnezeul meu şi Domnul meu, spre pricina mea.

23. Judecă-mă după dreptatea Ta, Doamne Dumnezeul meu şi să nu se bucure de mine.

24. Să nu zică întru inimile lor: "Bine, bine, sufletului nostru", nici să zică: "L-am înghiţit pe el".

25. Să fie ruşinaţi şi înfruntaţi deodată cei ce se bucură de necazurile mele; să se îmbrace cu ruşine şi ocară cei ce se laudă împotriva mea.

26. Să se bucure şi să se veselească cei ce voiesc dreptatea mea şi să spună pururea: "Slăvit să fie Domnul, Cel ce voieşte pacea robului Său!"

7. Şi limba mea va grăi dreptatea Ta, în toată ziua, lauda Ta.

PSALMUL 39

Al lui David.

Aşteptând am aşteptat pe Domnul şi S-a plecat spre mine.

2. A auzit rugăciunea mea. M-a scos din groapa ticăloşiei şi din tina noroiului

3, Şi a pus pe piatră picioarele mele şi a îndreptat paşii mei.

4. Şi a pus în gura mea cântare nouă, cântare Dumnezeului

nostru;

5. Vedea-vor mulţi şi se vor teme şi vor nădăjdui în Domnul.

6. Fericit bărbatul, a cărui nădejde este numele Domnului şi n-a privit la deşertăciuni şi la nebunii mincinoase.

7. Multe ai făcut Tu, Doamne, Dumnezeul meu, minunile Tale, şi nu este cine să se asemene gândurilor Tale;

8. Vestit-am şi am grăit: înmulţitu-s-au peste număr.

9. Jertfă şi prinos n-ai voit, dar trup mi-ai întocmit;

10. Ardere de tot şi jertfă pentru păcat n-ai cerut. Atunci am zis: "Iată vin!

11. În capul cărţii este scris despre mine. Ca să fac voia Ta, Dumnezeul meu, am voit şi legea Ta înăuntru inimii mele".

12. Bine am vestit dreptate în adunare mare; iată buzele mele nu le voi opri; Doamne, Tu ai cunoscut.

13. Dreptatea Ta n-am ascuns-o în inima mea, adevărul Tău şi mântuirea Ta am spus.

14. N-am ascuns mila Ta şi adevărul Tău în adunare mare.

15. Iar Tu, Doamne, să nu depărtezi îndurările Tale de la mine, mila Ta şi adevărul Tău pururea să mă sprijinească.

16. Că m-au împresurat rele, cărora nu este număr; ajunsu-m-au fărădelegile mele şi n-am putut să văd;

17. Înmulţitu-s-au mai mult decât perii capului meu şi inima mea m-a părăsit.

18. Binevoieşte, Doamne, ca să mă izbăveşti; Doamne, spre ajutorul meu ia aminte.

19. Să fie ruşinaţi şi înfruntaţi deodată cei ce caută să ia sufletul meu.

20. Să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele;

21. Să fie ruşinaţi îndată cei ce-mi zic mie: "Bine, bine".

22. Să se bucure şi să se veselească de Tine, toţi cei ce Te

caută pe Tine, Doamne, şi să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: "Slăvit să fie Domnul!"

23. Iar eu sărac sunt şi sărman; Domnul se va îngriji de mine.

24. Ajutorul meu şi apărătorul meu eşti Tu; Dumnezeul meu nu zăbovi.

PSALMUL 50

Al lui David.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta

2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.

3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.

4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.

5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.

6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.

7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale, mi-ai arătat mie.

8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.

9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.

10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.

11. Inimă curată zideşte intru mine, Dumnezeule şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.

14. Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.

15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.

17. Că de ai fi voit jertfă, ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.

18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului.

20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă.....

PSALMUL 60

Al lui David.

Auzi, Dumnezeule, cererea mea, ia aminte la rugăciunea mea!

2. De la marginile pământului către Tine am strigat; când s-a mâhnit inima mea, pe piatră m-ai înălţat.

3. Povăţuitu-m-ai, că ai fost nădejdea mea, turn de tărie în faţa vrăjmaşului.

4. Locui-voi în locaşul Tău în veci; acoperi-mă-voi cu acoperământul aripilor Tale,

5. Că Tu, Dumnezeule, ai auzit rugăciunile mele; dat-ai moştenire celor ce se tem de numele Tău.

6. Zile la zilele împăratului adaugă, anii lui din neam în neam.

7. Rămâne-va în veac înaintea lui Dumnezeu; mila şi adevărul va păzi.

8. Aşa voi cânta numelui Tău în veacul veacului, ca să împlinesc făgăduinţele mele zi de zi.

PSALMUL 63

Al lui David.

Auzi, Dumnezeule, glasul meu, când mă rog Ţie; de la frica vrăjmaşului scoate sufletul meu.

2. Acoperă-mă de adunarea celor ce viclenesc, de mulţimea celor ce lucrează fărădelege,

3. Care şi-au ascuţit ca sabia limbile lor şi ca nişte săgeţi aruncă vorbele lor veninoase ca să săgeteze din ascunzişuri pe cel nevinovat.

4. Fără de veste îl vor săgeta pe el şi nu se vor teme. Întăritu-s-au în gânduri rele.

5. Grăit-au ca să ascundă curse; spus-au: "Cine ne va vedea pe noi?"

6. Iscodit-au fărădelegi şi au pierit când le iscodeau,

7. Ca să pătrundă înlăuntrul omului şi în adâncimea inimii lui.

8. Dar Dumnezeu îi va lovi cu săgeata şi fără de veste îi va răni, că ei singuri se vor răni cu limbile lor.

9. Tulburatu-s-au toţi cei ce i-au văzut pe ei; şi s-a temut tot omul.

10. Şi au vestit lucrurile lui Dumnezeu şi faptele Lui le-au înţeles.

11. Veseli-se-va cel drept de Domnul şi va nădăjdui în El şi se vor lăuda toţi cei drepţi la inimă.

PSALMUL 70

Al lui David.

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu fiu ruşinat în veac.

2. Întru dreptatea Ta, izbăveşte-mă şi mă scoate, pleacă urechea Ta către mine şi mă mântuieşte.

3. Fii mie Dumnezeu apărător şi loc întărit, ca să mă mântuieşti,

4. Că întărirea şi scăparea mea eşti Tu.

5. Dumnezeul meu, izbăveşte-mă din mâna păcătosului, din mâna călcătorului de lege şi a celui ce face strâmbătate,

6. Că Tu eşti aşteptarea mea, Doamne; Domnul este nădejdea mea din tinereţile mele.

7. Întru Tine m-am întărit din pântece; din pântecele maicii mele Tu eşti acoperitorul meu; întru Tine este lauda mea pururea.

8. Ca o minune m-am făcut multora, iar Tu eşti ajutorul meu cel tare.

9. Să se umple gura mea de lauda Ta, ca să laud slava Ta, toată ziua mare cuviinţa Ta.

10. Nu mă lepăda la vremea bătrâneţilor; când va lipsi tăria mea, să nu mă laşi pe mine.

11. Că au zis vrăjmaşii mei mie şi cei ce păzesc sufletul meu s-au sfătuit împreună,

12. Zicând: Dumnezeu l-a părăsit pe el, urmăriţi-l şi-l prindeţi pe el, că nu este cel ce izbăveşte.

13. Dumnezeule, nu Te depărta de la mine; Dumnezeul meu, spre ajutorul meu ia aminte!

14. Să se ruşineze şi să piară cei ce defăimează sufletul meu, să se îmbrace cu ruşine şi înfruntare cei ce caută să-mi facă rău.

15. Iar eu pururea voi nădăjdui spre Tine şi voi înmulţi lauda Ta.

16. Gura mea va vesti dreptatea Ta, toată ziua mântuirea Ta, al căror nume nu-l cunosc.

17. Intra-voi întru puterea Domnului; Doamne, îmi voi aduce aminte numai de dreptatea Ta.

18. Dumnezeule, m-ai învăţat din tinereţile mele şi eu şi astăzi vestesc minunile Tale.

19. Până la bătrâneţe şi căruntеţe,

20. Dumnezeule, să nu mă părăseşti,

21. Ca să vestesc braţul Tău la tot neamul ce va să vină,

22. Puterea Ta şi dreptatea Ta, Dumnezeule, până la cele înalte, măreţiile pe care le-ai făcut. Dumnezeule, cine este asemenea Ţie?

23. Multe necazuri şi rele ai trimis asupra mea, dar întorcându-Te mi-ai dat viaţă şi din adâncurile pământului iarăşi m-ai scos.

24. Înmulţit-ai spre mine mărirea Ta şi întorcându-Te m-ai mângâiat şi din adâncurile pământului iarăşi m-ai scos.

25. Că eu voi lăuda cu instrumente de cântare adevărul Tău, Dumnezeule, cânta-voi ţie din alăută, Sfântul lui Israel.

26. Bucura-se-vor buzele mele când voi cânta ţie şi sufletul meu pe care l-ai mântuit.

27. Încă şi limba mea toată ziua va rosti dreptatea Ta, când vor fi ruşinaţi şi înfruntaţi cei ce caută să-mi facă rău.

PSALMUL 142

Al lui David.

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.

2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.

3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.

4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.

5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.

6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.

7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce fala Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.

8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.

9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.

10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.

11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.

12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

PSALMUL 69

Al lui David.

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuţi mie grăbeşte-Te!

2. Să se ruşineze şi să se înfrunte cei ce caută sufletul meu;

3. Să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele;

4. Întoarcă-se îndată ruşinaţi cei ce-mi grăiesc mie: "Bine, bine!"

5. Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, şi să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: "Slăvit să fie Domnul!"

6. Iar eu sărac sunt şi sărman, Dumnezeule, ajută-mă!

7. Ajutorul meu şi Izbăvitorul meu eşti Tu, Doamne, nu zăbovi!

Sfîntul Ciprian şi Justina

Rugaciunea
Sfântului Ciprian

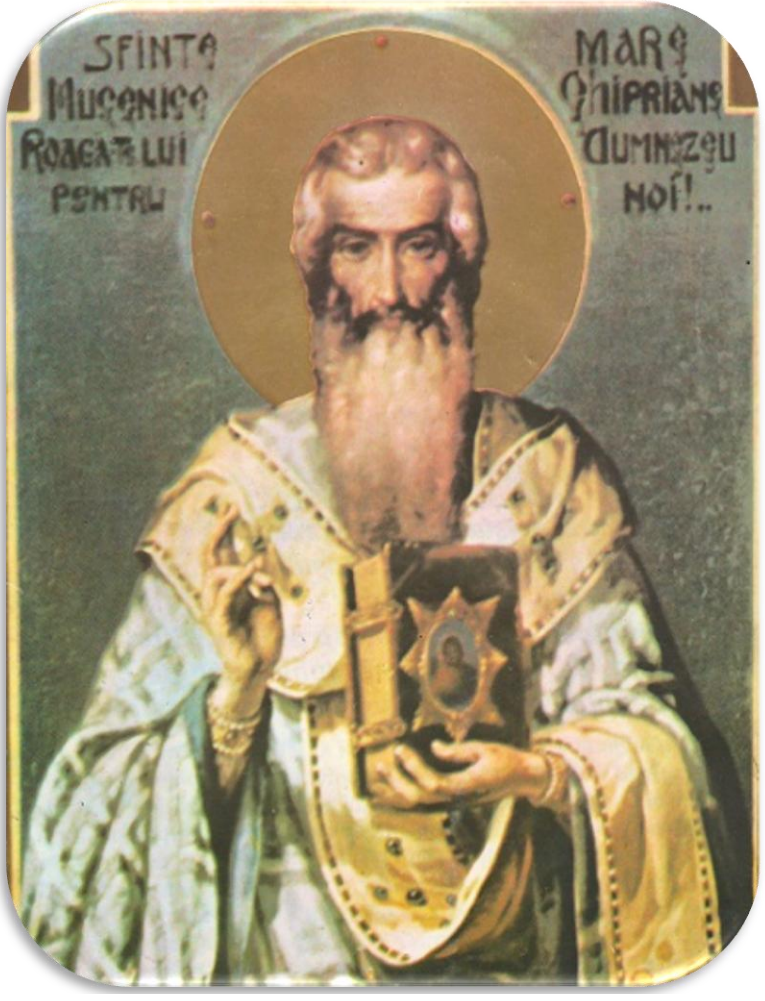

Stăpâne, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Creatorule şi Chivernisitorule a toate, Sfânt şi slăvit eşti, Împaratul împaraţiilor şi Domnul domnilor, slavă Ţie. Tu cel care locuieşti în lumina cea nepătrunsă şi neapropiată,

pentru rugăciunea mea, a smeritului şi nevredniculuI robului Tău, depărtează demonii şi stinge viclenia lor de la robii Tăi, revarsă ploaia la bună vreme peste tot pamântul şi fă-l să dea roadele lui, copacii şi viile să-şi dea deplin rodul lor, femeile să fie dezlegate şi eliberate de nerodirea pântecului, acestea şi toată lumea mai întâi fiind dezlegate, dezleagă şi toată zidirea de toate legăturile diavoleşti. Şi dezleagă pe robuI Tău (NUMELE) împreună cu toate ale casei lui, de toate legăturile satanei, ale magiei, ale farmecelor şi ale puterilor potrivnice. Împiedică Tu, Doamne Dumnezeul parinţilor noştri, toată lucrarea satanei, Tu cel ce dai dezlegare de magie, de farmece, de vrăji şi de toate lucrările şi de toate legăturile lui, şi distruge toată lucrarea vicleană prin pomenirea PreaSfântului Tău nume.

Aşa, Doamne, Stăpâne a toate, auzi-mă pe mine nevrednicul slujitorul Tău şi dezleagă pe robul Tău (NUMELE), de toate legăturile satanei şi dacă este legat în cer sau pe pământ, sau cu piele de animale necuvântătoare sau cu fier sau cu piatră, sau cu lemn, sau cu scriere, sau cu sânge de om, sau cu al păsărilor, sau cu al peştilor, sau prin necurăţie, sau în alt chip s-au abătut asupra lui, sau dacă din altă parte au venit, din mare, din fântâni, din morminte, sau din orice alt loc, sau dacă a venit prin unghii de om, de animal sau gheare de pasăre, sau prin şerpi (vii sau morţi), sau prin pământul morţilor, sau dacă a venit prin străpungere de ace, dezleagă-le pentru totdeauna, în clipa aceasta, Doamne, cu puterea Ta cea mare.

Tu, Doamne, Dumnezeul nostru, Care cunoşti şi ştii toate, dezleagă, sfarâmă şi distruge acum, lucrările magiei, iar pe robul Tău (NUMELE), păzeşte-l cu toţi ai casei lui de toate uneltirile diavoleşti.

Zdrobeşte cu însemnarea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Crucii Tale toate puterile potrivnice. Pustieşte, distruge şi depărtează pentru totdeauna lucrările magiei, vrăjitoriei şi

fermecătoriei de la robul Tău (NUMELE).

Aşa, Doamne, auzi-mă pe mine păcătosul slujitorul Tău pe robul Tău cu toţi ai casei lui, şi dezleagă-i de demonul de amiază, de toata boala şi de tot blestemul, de toată mânia, nenorocirea, clevetirea, invidia, farmecele, nemilostivirea, lenea, lăcomia, neputinţa, prostia, neînţelepciunea, mândria, cruzimea, nedreptatea, trufia, şi de toate rătăcirile şi greşelile, ştiute şi neştiute, pentru sfânt numele Tău, că binecuvântat eşti în veci. Amin."

Biruindu-se taberile de diavoli de harul ce locuia întru tine se gonesc şi se departează patimile celor bolnavi Cipriane , iar noi credincioșii umplându-ne de Dumnezeiască Lumină Grăim, Binecuvântați Lucrurile Domnului Pe Domnul!

AMIN,AMIN,AMIN.

Rugăciunea
Sfântului Vasile cel Mare

Știu, Doamne, că cu nevrednicie mă împărtășesc cu preacurat Trupul Tău, şi cu scump Sângele Tău, şi sunt vinovat, şi osânda îmi manânc şi-mi beau, nesocotind Trupul şi Sângele Tău, al Cristosului şi Dumnezeului meu;

ci întru îndurările Tale nădăjduind, mă apropriu la Tine, cela ce ai zis: Cel ce mănâncă Trupul meu, şi bea Sângele Meu, rămâne în Mine, şi Eu în el. Îndură-Te deci spre mine, Doamne, şi nu mă da spre batjocura pe mine păcătosul, ci fa cu mine după mila Ta; şi să-mi fie mie Sfintele acestea, spre vindecare, şi curăţire, şi luminare, şi pază, şi mântuire, şi spre sfinţirea sufletului şi a trupului; spre depărtarea a toata nălucirea şi fapta vicleană, şi lucrarea diavolească ce se lucrează cu dinadinsul întru mădularele mele; spre îndrăznirea către Tine şi spre iubirea Ta; spre îndreptarea vieţii şi spre întărire; spre adăugarea virtuţii şi a desăvârşirii; spre împlinirea poruncilor; spre împărtăşirea cu Sfântul Duh; spre merindea vieţii veşnice, şi spre răspuns bine primit la înfricoşăta judecată Ta, iară nu spre judecată, sau spre osândă. Amin.

Rugăciune pentru iertarea tuturor păcatelor

Rugăciunea pe care o citeşte arhiereul sau preotul, pentru iertarea tuturor păcatelor celor de voie şi a celor fără de voie şi pentru tot jurământul şi blestemul.

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Fiule şi Cuvântul lui Dumnezeu, Păstorule şi Mielule, Care ai ridicat păcatul lumii şi ai iertat datoria celor doi datornici şi femeii celei păcătoase i-ai dăruit iertare păcatelor ei, Cel ce ai dăruit vindecare slăbănogului împreună cu iertarea păcatelor lui, Însuţi, Stăpâne, uşurează, lasă, iartă păcatele, nelegiuirile, greşealele cele de voie şi cele fără de voie, cele cu ştiinţă şi cu neştiinţă, cele cu călcare de poruncă şi cu neascultare, ce s-au făcut de robii Tăi aceştia (N). Şi câte, ca nişte oameni purtători de trup şi vieţuitori în lume, au alunecat de au greşit, cu lucrul, cu cuvântul, cu gândul, cu ştiinţă sau cu neştiinţă, în timpul nopţii şi în timpul zilei; sau sub blestem şi afurisenie de la arhiereu ori

de la preot au căzut, sau înşişi pe sine s-au blestemat, sau cu jurământ pe numele lui Dumnezeu s-au jurat şi l-au călcat; sau din mânia cea fără socoteală pe vreunul din creştini au afurisit sau au blestemat; sau nebuneşte au vorbit, sau au osândit, sau au clevetit, sau vorbe spurcate au vorbit, sau au pizmuit, sau au minţit, sau au ţinut minte răul; ori cu mânie s-au pornit, ori s-au mândrit, ori au viclenit sau camătă au luat, ori s-au trândăvit, ori în deşert s-au mărit, ori în iubire de argint au căzut, ori s-au îmbătat şi au vărsat; sau la fermecătoare şi vrăjitoare şi la descântătoare şi la alţii asemenea acestora au alergat; sau peste măsură au mâncat, sau cu nesaţ au fost şi a doua oară au mâncat; sau desfrânare, sau preadesfrânare, sau sodomie, sau în alt chip oarecare au făcut păcatul desfrânării; ori au bătut, ori au vătămat, ori au lovit, ori pe cineva au scuipat, ori au răpit sau au furat, sau fără milă şi cu scumpete au îngreuiat pe cineva, sau pe săraci n-au miluit şi nu le-au făcut bine după puterea lor; sau în gând au hulit, sau de lucruri necuviincioase şi-au adus aminte, sau au pârât, sau strâmbătate au făcut, sau pe fratele lor l-au scârbit, sau l-au urât, sau l-au amărât; ori la rugăciune şi la cântare stând, mintea lor s-a abătut la alte viclenii şi deşertăciuni lumeşti; ori ca nişte robi pântecelui s-au făcut, sau ce nu se cade au vorbit, ori pe ascuns au mâncat sau ceva necurat au mâncat; ori cu semeţie au grăit, sau nebuneşte au râs, sau frumuseţe străină au văzut şi cu dânsa şi-au rănit inima; ori vorbe deşarte şi netrebnice au grăit, ori de păcatele fraţilor lor au râs şi i-au osândit, iar ale lor păcate şi nelegiuiri nu le-au socotit; sau de rugăciune nu s-au îngrijit; sau poruncile duhovnicilor lor n-au păzit; ori s-au lenevit, ori nebăgători de seamă au fost la cele ce aveau de făcut, ori răbdare n-au avut; sau cu îndrăznire, socotindu-se a fi înţelepţi, deşertăciuni au grăit, sau au clevetit, sau altceva rău au făcut.

Pentru toate acestea şi altele asemenea acestora, ştiute şi neştiute, câte ca nişte oameni au greşit robii Tăi aceştia, fraţii noştri, Iubitorule de oameni Doamne, miluieşte-i şi le iartă lor

toate. Aşa, Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, ascultă-ne pe noi care ne rugăm bunătăţii Tale pentru robii Tăi aceştia, fraţii noştri, şi iartă, ca unul Care nu ţii minte răul, toate greşealele şi fărădelegile pe care ca nişte oameni le-au făcut sau le-au gândit. Că ei singuri nevrednicii şi păcătoşii mărturisesc înaintea împărăţiei Tale, că acestea şi mai mari decât acestea au făcut. Ci pentru mila Ta, ascultă-mă pe mine slujitorul Tău, şi-i izbăveşte pe dânşii de chinul cel veşnic; fă-i moştenitori veşnicelor Tale bunătăţi, împreună cu toţi care din veac au bineplăcut Ţie, şi-i învredniceşte pe dânşii fără osândă a se împărtăşi cu înfricoşătoarele şi nemuritoarele Tale Taine, pentru că Tu ai zis, Stăpâne: câte veţi lega pe pământ vor fi legate şi în ceruri, şi câte veţi dezlega pe pământ vor fi dezlegate şi în ceruri.

Că Tu singur eşti fără de păcat şi ai putere a ierta păcatele şi Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de-viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Amin.

Rugăciune pentru chemarea milei lui Dumnezeu la toată litia şi neputinţa

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Cel singur bogat în milă, Care din îndurările bunătăţii Tale Te pleci spre rugăciunile noastre ale păcătoşilor şi ale nevrednicilor Tăi robi; Cel care întocmeşti şi chiverniseşti toate spre folosul nostru; Care cu purtarea Ta de grijă cea înţeleaptă ocârmuieşti viaţa noastră şi în tot chipul doreşti mântuirea noastră; Cel care din fire eşti îndelung-Răbdător şi mult-Milostiv; Care pedepseşti şi iarăşi tămăduieşti şi dai pedeapsa cu bunătate şi cu iubire de oameni, nu ca să pierzi zidirea mâinilor Tale, ci mai vârtos ca să o aduci la frumuseţea cea dintâi şi la starea aleasă cea de la început, pe care am pierdut-o prin slăbiciunea minţii şi prin sfatul vrăjmaşului, vrând

iarăşi a ne ridica şi în tot chipul purtând grijă să scapi ce a mai rămas din căderea aceea. Însuţi, Stăpâne atotţiitorule, caută spre noi şi ia aminte spre rugăciunile noastre ale celor păcătoşi, pentru că mulţimea fărădelegilor noastre ne-a făcut necutezători şi nu mai îndrăznim să cerem iertare de greşealele noastre; dar ştiind iubirea Ta de oameni, îndurarea, mila cea multă, îndelunga-răbdare, nerăutatea şi prea-multa Ta bunătate, şi îndrăznind spre adâncul acestora şi spre noianul bunătăţii Tale, ridicăm mâinile şi cu stăruinţă strigăm către Tine: am greşit, am făcut nelegiuiri, am călcat credinţa pentru că am uitat poruncile Tale şi am umblat după cugetul nostru cel viclean. Căci am vieţuit ca nişte nevrednici de chemarea şi de Evanghelia Hristosului Tău, de sfintele Lui patimi şi de micşorarea Lui cea pentru noi, şi ne-am făcut batjocură pentru iubitul Tău Fiu: şi preoţii şi poporul Tău ne-am depărtat, toţi ne-am abătut, împreună netrebnici ne-am făcut; nu mai este cine să facă judecată şi dreptate, nu este nici unul. Am închis îndurările Tale şi iubirea Ta de oameni şi îndurările milei Dumnezeului nostru, din cauza răutăţii noastre şi a vicleşugului în care am vieţuit.

Tu eşti bun, dar noi am făcut fărădelege.

Tu eşti îndelung-Răbdător, iar noi vrednici de pedeapsă. Ştim bunătatea Ta, deşi suntem neînţelegători; puţin am fost pedepsiţi pentru cele ce am greşit. Înfricoşător eşti Tu, şi cine îţi va sta Ţie împotrivă? Cutremur de la Tine va cuprinde munţii, şi cine va sta împotriva braţului Tău? De vei închide cerul, cine îl va deschide? De vei încuia izvoarele Tale, cine va putea suferi? Uşor este înaintea ochilor Tăi a face săraci şi a îmbogăţi, a învia şi a omorî, a răni şi a tămădui; şi orice vei vrea Tu este lucru desăvârşit. Tu Te-ai mâniat, iar noi am greşit, zicea unul din cei de demult, căutând îndreptăţire; iar nouă, dimpotrivă, ne este vremea să zicem: noi am greşit, iar Tu Te-ai mâniat. Pentru

aceasta ne-am făcut ocară vecinilor noştri; ai întors faţa Ta şi de necinste ne-am umplut.

Ci încetează, Doamne; iartă, Doamne; milostiveşte-Te, Doamne, şi nu ne da pe noi morţii pentru fărădelegile noastre, căci noi suntem poporul Tău şi toiagul moştenirii Tale. Ceartă-ne pe noi, însă cu bunătate, iar nu cu mânia Ta, ca să nu ne împuţinezi pe noi şi să fim mai urgisiţi decât toţi câţi locuiesc pe pământ, pentru că mila Ta este mai presus de cuvânt, şi iubirea Ta de oameni neajunsă, şi bogăţia bunătăţii Tale neîntrecută. Pentru aceasta, îndrăznim, cu stăruinţă ne rugăm şi cu umilinţă cerem, plecând genunchii inimilor noastre; încetează bătaia mâniei Tale, aşa precum demult, în zilele lui David, ai încetat bătaia faţă de poporul Tău, cu toate că noi nu arătăm asemenea pocăinţă. Dar Tu, ca un preabun, opreşte mânia Ta, îmblânzeşte iuţimea Ta cea dreaptă şi dă sănătate celor ce pătimesc, bolnavilor tărie, iar pe cei sănătoşi îi ocroteşte. Toată boala şi toată neputinţa depărteaz-o de la poporul Tău; pe toţi îi fereşte de această primejdie cumplită, păzindu-i nebântuiţi de orice boală vătămătoare şi păstrându-i cu mâna Ta cea atotputernică nesupăraţi de orice chinuire cumplită şi tulburare pierzătoare, căci în adevăr iuţimea mâniei Tale a cuprins pe toţi şi i-a tulburat. Şi chiar de nu ne-am întoarce cu totul de la vicleşugurile noastre, izbăveşte-ne pe noi pe toţi de sfatul rău şi ne dă să-Ţi mulţumim pentru toată facerea de bine. Pentru rugăciunile celei ce fără prihană Te-a născut pe Tine, ale Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria, cu folosinţele sfinţilor şi dumnezeieştilor îngeri şi ale tuturor sfinţilor.

Că **Tu** eşti izvorul milei şi adâncul de nepătruns al milostivirii şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte, şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă Făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune la împăcarea celor învrăjbiți

Mulţumim Ţie, Stăpâne, Iubitorule de oameni, împăratul veacurilor şi Dătătorul bunătăţilor, Care ai stricat peretele cel din mijloc al vrajbei şi ai dat pace neamului omenesc; Cel ce şi acum ai dăruit pace robilor Tăi (N), înrădăcinează într-înşii frica Ta şi dragostea unuia spre altul o întăreşte; stinge toată vrajba; îndepărtează dintre dânşii toate îndemnurile spre dezbinare. Că Tu eşti pacea noastră şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune de dezlegare la blestem

Îndurate Doamne, Bunule şi Iubitorule de oameni, Care pentru îndurările Tale ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău în lume, ca să rupă zapisul greşealelor cel asupra noastră şi să dezlege legăturile celor legaţi de păcate şi să propovăduiască celor robiţi iertare, Tu, Stăpâne, şi pe robul Tău (N) liberează-l cu bunătatea Ta, de legătura ce este pusă asupra lui, şi-i dăruieşte lui să se apropie fără de păcat, în toată vremea şi în tot locul, cu îndrăznire către slava Ta, şi cu cuget curat să ceară de la Tine mila cea bogată. Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru cei ce sunt în blestem şi pe sineşi cu jurământ s-au legat

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Unule-Născut, Fiule şi Cuvântul Tatălui, Care ai rupt toată legătura păcatelor noastre prin patima Ta şi ai suflat în feţele Apostolilor Tăi şi ai zis: Luaţi Duh Sfânt, cărora veţi ierta păcatele, se vor ierta lor, şi cărora le veţi ţine, ţinute vor fi, Tu, Stăpâne, prin Sfinţii Tăi

Apostoli ai dăruit şi preoţilor care slujesc cele sfinte în sfântă Biserica Ta să ierte păcatele pe pământ şi să lege şi să dezlege toată legătura nedreptăţii; deci şi acum Te rugăm pentru fratele nostru (N), care stă înaintea Ta: dă-i lui mila Ta, rupe legătura jurământului şi a blestemului cu care s-a legat, şi orice a vorbit din neştiinţă sau din nebăgare de seamă, sau din slăbiciune sufletească a lucrat, Cel ce ştii neputinţa omenească, ca un iubitor de oameni şi bun Stăpân, toate păcatele cele de voie şi cele fără de voie, iartă-le, Tu, Cel ce dezlegi pe cei legaţi, Cel ce ridici pe cei căzuţi, nădejdea celor deznădăjduiţi, odihna celor osteniţi; slobozeşte şi pe robul Tău (N) din legătura păcatelor lui.

Că s-a preaslăvit preasfânt numele Tău, împreună cu al Părintelui Tău cel fără de început şi cu al Preasfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăcine pentru tămăduire de neputințe

Părinte Sfinte, Doctorul sufletelor şi al trupurilor, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, să vindece toată boala şi să răscumpere din moarte, tămăduieşte pe robul Tău acesta **[N]** de neputinţa trupească şi sufletească ce l-a cuprins şi-l fă să vieze cu harul Hristosului Tău. Pentru rugăciunile preacuratei stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea **Fecioarei Maria;** cu puterea cinstitei şi de viaţă **Făcătoarei Cruci**; cu folosirea cinstitelor , **Cereştilor Celor Fără de Trup Puteri**; ale cinstitului şi măritului proroc **Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan**, ale sfinţilor măriţilor şi întru tot **lăudatilor Apostoli**, ale sfinţilor, măriţilor şi bunilor **biruitori mucenici,** ale sfinţilor şi de Dumnezeu purtătorilor **părintilor noştri**; ale sfinţilor şi tămăduitorilor fără de arginţi **Cosma şi Damian, Chir şi Ioan, Pantelimon şi Ermolae, Samson şi Diomid, Mochie şi Anichit, Talaleu şi Trifon**; ale sfinţilor şi dreptţilor dumnezeieştilor părinţi **Ioachim**

şi Ana şi ale **tuturor sfinţilor**. Că **Tu** eşti izvorul tămăduirilor, **Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului Duh,** acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune la toată neputinţa

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne atotţiitorule, doctorul sufletelor şi al trupurilor, Care smereşti şi înalţi, Care pedepseşti şi iarăşi tămăduieşti, cercetează cu mila Ta pe fratele nostru (N), care este neputincios. Tinde braţul Tău cel plin de tămăduire şi de doctorie şi-l tămăduieşte pe acesta, ridicându-l din pat şi din boală; ceartă duhul neputinţei; depărtează de la el toată rana, toată durerea, toată bătaia, toată fierbinţeala sau frigurile; şi de sunt într-însul păcate sau fărădelegi, uşurează, lasă, iartă pentru iubirea Ta de oameni.

Aşa, Doamne, fii milostiv spre zidirea Ta, în Hristos Iisus Domnul nostru, cu Care bine eşti cuvântat, cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru bolnavul care nu poate dormi

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel mare şi lăudat, necuprins de gând şi de cuvânt, Care ai zidit pe om cu mâna Ta, ţărână luând din pământ, şi cu chipul Tău l-ai cinstit pe el; Iisuse Hristoase, numele cel preadorit, împreună cu Părintele Tău cel fără de început şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, arată-Te la robul Tău (N) şi-l cercetează, în suflet şi în trup, fiind rugat de preamărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria; de sfintele puteri cereşti fără de trup; de cinstitul, măritul, proorocul, Înaintemergătorul şi

Botezătorul Ioan; de sfinţii, măriţii şi întru tot lăudaţii Apostoli; de cei între sfinţi părinţii noştri şi dascăli ai lumii: Vasile cel Mare, Grigore de Dumnezeu cuvântătorul şi Ioan Gură de Aur; de Atanasie, de Chiril, de Nicolae cel din Mira, de Spiridon, făcătorul de minuni, şi de toţi sfinţii ierarhi; de sfântul apostol întâiul mucenic şi arhidiacon Ştefan; de sfinţii, măriţii şi marii mucenici Gheorghe, purtătorul de biruinţă, Dimitrie, izvorâtorul de mir, Teodor Tiron şi Teodor Stratilat şi de toţi sfinţii mucenici; de preacuvioşii şi de Dumnezeu purtătorii părinţii noştri Antonie, Eftimie, Sava cel sfinţit, Teodosie începătorul vieţii de obşte, Onufrie, Arsenie, Atanasie cel din Aton, şi de toţi preacuvioşii părinţi; de sfinţii şi tămăduitorii fără de arginţi Cosma şi Damian, Chir şi Ioan, Pantelimon şi Ermolae, Samson şi Diomid, Talaleu şi Trifon şi de Sfântul (N), a cărui pomenire săvârşim şi de toţi sfinţii Tăi. Şi dă robului Tău (N) somn de odihnă, somn trupesc, de sănătate, de mântuire şi de viaţă, tărie sufletului şi trupului. Şi precum oarecând ai cercetat pe Abimeleh, robul Tău, la via Agripei, şi i-ai dat lui somn mângâietor, ca să nu vadă căderea Ierusalimului, şi l-ai adormit pe el cu somn întăritor şi iarăşi l-ai sculat într-o clipă devreme spre slava bunătăţii Tale; încă şi pe sfinţii Tăi, măriţii şapte tineri, i-ai arătat vestitori mărturiei arătării Tale în zilele lui Deciu împăratul şi prigonitorul, pe care i-ai adormit în peşteră trei sute şaptezeci şi doi de ani şi ca nişte prunci ce se încălzesc la sânul maicii lor n-au suferit nici o stricăciune, spre lauda şi slava iubirii Tale de oameni şi spre arătarea şi adeverirea naşterii noastre celei de a doua şi a învierii tuturor; Însuţi dar, Iubitorule de oameni împărate, vino şi acum cu pogorârea Sfântului Tău Duh, şi cercetează pe robul Tău (N), şi-i dăruieşte sănătate, tărie şi bună vârtute prin bunătatea Ta, pentru că de la Tine este toată darea cea bună şi tot darul cel desăvârşit.

Că Tu eşti doctorul sufletelor şi al trupurilor noastre, şi Ţie slavă şi mulţumire şi închinăciune înălţăm, împreună şi Părintelui Tău

celui fără de început şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă Făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru cei ce sunt bolnavi de năjit

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne atotţiitorule, doctorul sufletelor şi al trupurilor, Cel ce smereşti şi înalţi, Care pedepseşti şi iarăşi tămăduieşti, cercetează cu mila Ta pe robul Tău (N). Tinde braţul Tău cel plin de tămăduire şi de doctorie şi-l tămăduieşte pe acesta. Ridică-l din pat şi din boală şi ceartă duhul neputinţei. Depărtează de la el toată durerea şi boala năjitului; porunceşte-i să se ducă şi să se depărteze de la robul Tău (N). Aşa, Doamne Sfinte, Atotputernice, Dumnezeul părinţilor noştri, Care ai făcut cerul şi pământul cu toată podoaba lor, depărtează această durere a năjitului de la robul Tău (N), din cap, din creieri, din ochi, din buze, din dinţi, din măsele, din nări, din urechi, din grumaji şi din toate mădularele lui, şi-l fă grabnic sănătos. Iar eu smeritul preot mă rog marelui Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Preacuratei Maicii Sale şi tuturor puterilor cereşti să facă deplin sănătos pe robul lui Dumnezeu (N), care este pecetluit şi botezat în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Năjit – (Popular) nume generic dat nevralgiilor, durerilor de dinţi, inflamaţiilor urechii ş.a., de la nézit (bulg.).

Rugăciune pentru dureri de cap (deochi)

Domnului să ne rugăm

Stăpâne Dumnezeul nostru, Împăratul veacurilor, Cel atotputernic şi atotţiitor, Care faci toate şi Însuţi le schimbi cu voia Ta; Cel ce cuptorul cel de şapte ori încins şi văpaia cea din Babilon ai prefăcut-o în rouă şi pe sfinţii trei tineri neatinşi i-ai păzit; Doctorul şi tămăduitorul sufletelor noastre, mântuirea

celor ce nădăjduiesc în Tine, Ţie ne rugăm şi Ţie cu umilinţă cerem: depărtează, înlătură, izgoneşte toată lucrarea diavolească, toată calea şi toată vrăjmăşia satanei, privirea cea rea, nesăţioasă şi pizmaşă a ochilor celor făcători de rele a oamenilor pizmaşi, de la robul Tău (N). Şi fie că din frumuseţe sau pentru putere, ori din întâmplare sau din pizmă şi răutate, i-a venit lui această neputinţă, Însuţi, Iubitorule de oameni Stăpâne, tinde mâna Ta cea tare şi braţul Tău cel atotputernic şi înalt şi cercetează această zidire a Ta şi-i trimite înger de pace, stăpânitor şi păzitor sufletului şi trupului, care să gonească şi să stârpească de la ea tot sfatul rău, toată pizma şi deochiul făcător de stricăciune al oamenilor răi, ca, izbăvită fiind cu puterea Ta, să-Ţi cânte Ţie cu mulţumire: Domnul este ajutorul meu, şi nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul; şi iarăşi: nu-mi va fi frică de rele, pentru că Tu cu mine eşti; că Tu eşti Domnul puterii mele, Cel tare şi stăpânitor, Domnul păcii, Părintele veacului ce va să fie. Aşa, Doamne Dumnezeul nostru, milostiveşte-Te spre robul Tău şi izbăveşte-l de toată stricăciunea şi supărarea ce i s-a făcut din pizmă. Pentru rugăciunile preabinecuvântatei stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu rugăciunile arhanghelilor celor cu chip de lumină; ale cinstitului, măritului prooroculi, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; ale sfintei şi marii muceniţe Marina; ale sfântului Stelian; ale preacuvioasei maicii noastre Parascheva cea nouă; ale sfântului sfinţitului mucenic Elefterie şi ale sfântului (N), a cărui pomenire săvârşim, şi ale tuturor sfinţilor Tăi.

Că Tu eşti doctorul sufletelor şi al trupurilor noastre, Hristoase Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de-viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi stropeşte pe bolnav cu apă sfinţită, dacă a făcut mai întâi sfeştania, sau cu aghiazmă de la Bobotează. Apoi preotul pune mâna pe capul celui bolnav, zicând această

Rugăciune

Harul **D**omnului şi **M**ântuitorului nostru **Iisus Hristos**, cel dat Sfinţilor Săi Ucenici şi Apostoli, zicând: **pe bolnavi mâinile veţi pune şi bine le va fi,** şi printr-înşii este dat şi nouă nevrednicilor slujitorilor Săi, acest har, prin mine smeritul şi nevrednicul preot, să te tămăduiască pe tine, fiule şi fratele nostru cel duhovnicesc de toată boala şi neputinţa sufletească şi trupească ce te-a cuprins, şi să te dăruiască Bisericii Sale întreg, cinstit, sănătos, îndelungat în zile, bine umblând şi făcând poruncile lui Dumnezeu, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Moliftele Sf. Vasile cel Mare

Domnului să ne rugăm.

Rugăciunea (1)

Dumnezeul dumnezeilor şi Domnul domnilor, făcătorul cetelor celor de foc şi lucrătorul puterilor celor fără de trup, meşterul celor cereşti şi al celor pământeşti, pe carele nimenea dintre oameni nu L-a văzut, nici poate să-L vadă; de care se teme şi se cutremură toată făptura; carele a aruncat din cer pe capetenia Îngerilor, care din trufie şi-a încordat grumazul oarecând şi s-a lepădat de slujba sa prin neascultare; şi pe îngerii cei dimpreună cu dânsul potrivnici, facuți diavoli i-a aruncat în întunericul cel adânc al iadului, fă, ca blestemul acesta ce se face în numele Tău cel înfricoșător, să fie spre îngrozirea acestui povățuitor al vicleniei şi a tuturor taberilor lui, ce au cazut dimpreună cu dânsul din lumina cea de sus, şi pune-I pe fugă; şi-i porunceşte lui şi diavolilor lui să se depărteze cu totul, ca să nu facă nici o vătămare acestui suflet pecetluit; ci aceşti pecetluiți să ia tăria puterii ca să calce peste şerpi şi peste scorpii şi peste toată puterea vrijmaşului.Ca se laudşă şi se măreşte şi de toată suflarea cu frică se slăveşte Prea Sfânt numele Tau, al Tatălui şi Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea (2)

Domnului să ne rugăm.

Te blestem pe tine, începătorul răutiților şi al hulei, capetenia împotrivirii şi urzitorul vicleniei.

Te blestem te pe tine cel aruncat din lumina cea de sus şi surpat pentru mândrie în întunericul adâncului.

Te blestem pe tine şi pe toată puterea cea căzută ce a urmat voința ta. Blestemu-te pe tine duh necurat, cu Dumnezeu Savaot şi cu toată oastea îngerilor lui Dumnezeu, cu Adonai cu Eloi, Dumnezeul cel Atotputernic; ieşi şi te depărtează dela robul lui Dumnezeu **(N).**

Te blestem pe tine cu Dumnezeu, carele prin cuvânt toate le-a zidit; şi cu Domnul nostru Iisus Hristos, Fiul Lui cel unul născut, Care mai înainte de veci negrăit şi fără de patimă s'a născut dintr'Însul; cu cel ce a făcut făptura văzută şi nevăzută şi a zidit pe om dupa chipul Sau, şi mai înnainte prin legea firii I-a învăţat acestea, şi cu priveghere îngerească I-a păzit.; cu cel ce a înnecat păcatul cu ape de sus şi a desfăcut adâncurile de sub cer şi a pierdut pe uriaşii cei necucernici, şi turnul fărădelegilor la sfărâmat şi pământul Sodomei şi al Gomorei cu foc şi cu pucioasă I-a ars, întru a cărui mărturie fumegă fum nestins; cu cela ce marea cu toiagul a despărţit şi pe popor I-a trecut cu picioare neudate, iar pe tiranul Faraon şi oastea cea împotrivitoare lui Dumnezeu, tabara pagânaţii, sub valuri în veci a înnecat-o.

Te blestem cu cel care, la plinirea vremii, din Fecioara Curată negrăit s-a întrupat şi peceţile curaţiei întregi le-a păzit; carele a binevoit să spele prin Botez întinăciunea noastră cea veche, cu care noi prin neascultare ne spurcasem.

Te blestem pe tine cu cela ce s-a botezat în Iordan şi ne-a dat nouă prin apă, şi prin har, chipul nestricăciunii; de care îngerii şi toate puterile cereşti s-au mirat, văzând pe Dumnezeu cel întrupat smerindu-se, când Tatal cel fără de început a descoperit naşterea cea fără de început a Fiului, şi când pogorârea Sfântului Duh a mărturisit unimea Treimii.

Te blestem pe tine cu Cela ce a certat vântul şi a liniştit viforul mării; care a izgonit cetele diavolilor; care prin tină a dat vedere ochilor lipsiţi de lumină ai celui orb din naştere şi a înnoit zidirea cea veche a neamului nostru; şi celor muţi le-a dat grai; cel ce a curăţit rănile leproşilor şi pe morţi din gropă i-a înviat; cel ce până la îngropare cu oamenii a vorbit şi iadut prin înviere L-a prădat; şi toata omenirea a întocmit-o s-ă nu mai fie cucerită de moarte.

Te blestem pe tine cu Dumnezeu Atotţiitorul, Care a însufleţit pe oameni cu glas de Dumnezeu insuflat şi dimpreună

cu Apostolii a lucrat şi toata lumea a umplut-o de dreapta credință.

Teme-te, fugi, pleacă, departează-te diavole necurate şi spurcate, cel de sub pământ, din adânc, înselătorule, fără de chip, cel văzut pentru nerușinare, nevăzut pentru fățărie, oriunde eşti sau unde mergi, de eşti însuşi Belzebut sau de te arăți ca cel ce scutură, de te arăți ca şarpele sau ca fiara, sau ca aburul, sau ca fumul; ori ca bărbat, ori ca femeie, ori ca jiganie, ori ca pasăre, sau vorbitor noaptea, sau surd, sau mut, sau care năvăleşti înfricoșind, sau sfâsii, sau unelteşti rele, în somn greu, sau întru boală, sau în neputință sau porneşti spre râs, sau aduci lacrimi de desmierdări; ori eşti desfrânat, ori rău mirositor, ori poftitor, ori făcător de desfătare, ori fermecător, ori îndemnător spre dragoste necurată, ori ghicitor în stele, ori șezi în casă, ori eşti fără de rușine, ori iubitor de vrajbă, ori fără de astâmpăr; sau te schimbi cu luna, sau te întorci după un oarecare timp, sau vii dimineața, sau la amiază, sau la miezul nopții, sau în orice vreme, sau la revărsatul zorilor, sau din întamplare te-ai întâlnit, sau de cineva eşti trimis, sau ai năvălit fără de veste; sau eşti din mare, sau din râu, sau din pământ, sau din fântână, sau din dărâmături, sau din groapă, sau din baltă, sau din trestie, sau din noroae, sau din orice fel de materie, sau de pe uscat, sau din necurăție; sau din luncă, sau din pădure, sau din copaci, sau din pasăre, sau din tunet, sau din acoperământul băii, sau din scăldătoare de ape, sau din mormânt idolesc; sau de unde ştim sau de unde nu ştim, sau cunoscut ori necunoscut, sau din vreun loc nebănuit; pieri şi te depărtează, rușinează-te de chipul cel zidit şi înfrumusețat de mâna lui Dumnezeu.

Teme-te de asemănarea lui Dumnezeu celui întrupat, şi să nu te ascunzi în robul lui Dumnezeu **(N);** că toiag de fier şi cuptor de foc şi iadul şi scrișnirea dinților te așteaptă ca răsplătire pentru neascultare.

Teme-te, taci, fugi, sa nu te întorci, nici să te ascunzi cu vre-o altă viclenie de duhuri necurate; ci du-te în pământ fără de apă,

pustiu, nelucrat, unde om nu locuește, ci îl cercetează singur Dumnezeu cela ce leagă pe toti care vatămă şi uneltesc asupra chipului Său; cela ce în lanțuri te-a aruncat în întunericul iadului, pentru noaptea şi ziua cea lungă, pe tine diavole, ispititorul şi aflătorul tuturor răutăților. Că mare este frica de Dumnezeu, şi mare este mărirea (slava) **Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh,** acum şi pururea şi şi în vecii vecilor. **Amin**.

Rugăciunea (3)

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeul cerurilor, Dumnezeul luminilor, Dumnezeul îngerilor celor de sub tăria Ta, Dumnezeul arhanghelilor celor de sub stăpânirea Ta, Dumnezeul slăvitelor domnii, Dumnezeul sfinților, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos; cela ce ai deslegat sufletele cele legate cu moartea, şi prin unul născut Fiul Tău ai luminat Pe omul cel pătruns de întuneric; cela ce ai slăbit durerile noastre şi toată greutatea ai uşurat-o şi toată nălucirea vrajmaşului dela noi ai depărtat-o; şi Tu, Fiule şi Cuvântut lui Dumnezeu, care cu moartea Ta ne-ai făcut pe noi nemuritori, şi ne-ai slăvit cu Slava Ta; cela ce cu Învierea Ta ne-ai dăruit nouă să ne ridicăm dela oameni la Dumnezeu, şi ai purtat pe crucea Ta toata sarcina păcătelor noastre; cela ce ai luat asupra-Ți sfărâmarea noastră şi ai tămăduit-o, Doamne; care ne-ai făcut nouă cale la ceruri şi stricăciunea întru nestricăciune ai prefăcut-o, auzi-mă pe mine, care cu dragoste şi cu frică strig către Tine, cel de a cărui frică se topesc munții, suspinand, dimpreună cu tăria de sub cer; de a căruia putere duhurile necuvântătoare ale stihiilor se cutremură, păzind hotarele lor; de a cărui poruncă focul răsplătirii nu va trece hotarele ce i s-au pus, ci suspinând aşteaptă porunca Ta; de a cărui frică toata făptura se chinueşte oftând cu suspinuri negrăite, şi având poruncă să aştepte vremea sa; de care toata firea cea potrivnică a fugit şi oastea vrăjmaşului s-a domolit diavolul a căzut, şarpele s-a călcat, şi balaurut s-a

strivit; prin Care neamurile ce te-au mărturisit s-au luminat şi s-au întărit întru Tine, Doamne; prin care viaţa s-a arătat, nădejdea s-a întemeiat, credinţa s-a întărit, Evanghelia s-a propăvăduit, prin care omul cel pământesc s-a înnoit întru Tine.

Căci cine este ca Tine Dumnezeule cel Atotputernic..?

Pentru aceasta Te rugăm pe Tine, Dumnezeule al Părinţilor şi Doamne al milei, cela ce eşti mai înnainte de veci şi mai presus de fire, primeşte pe acesta ce a venit la Tine pentru numele Tău Cel Sfânt, şi al iubitului Tău Fiu, Iisus Hristos, şi al Sfântului şi Prea Puternicului şi de viaţă Făcătorului Tău Duh,
Izgoneşte din sufletul lui toată neputinţa, tot duhul necurat, scuturător, de sub pământ, din foc, nesuferit, poftitor, iubitor de aur, iubitor de argint, turbat, desfrânat, tot diavolul necurat, întunecat, fără de chip, fără de ruşine.

Asa, Dumnezeule, depărtează dela robul Tau **(N)** toată lucrarea diavolului, toată vraja, toată fermecătura, slujirea idolească, căutarea în stele, vraja cu mort, vraja cu pasăre, patima desfătării, iubirea trupească, iubirea de argint, beţia, desfrânarea, nerușinarea, mânia, iubirea de ceartă, neastâmpărul, şi tot cugetul viclean.

Asa, Doamne Dumnezeul nostru, insuflă într-însul Duhul Tău cel paşnic, ca păzit fiind de el, să facă roduri de credinţă, de fapte bune, de înţelepciune, de curăţie, de înfrânare, de dragoste, de bunătate, de nădejde, de blândeţe, de îndelungă răbdare, de îngăduinţă, de smerenie, de pricepere.

Că acesta se mărturiseşte a fi robul Tău, întru numele lui Iisus Hristos, Domnul nostru, crezând în Treimea cea de o fiinţă şi mărturisind-o împreună cu Îngerii, Arhanghelii, Domniile cele mărite (slăvite) şi cu toată oastea cerească. Păzeşte împreună cu dânsul şi inimiile noastre, că puternic eşti, Doamne, şi Ţie mărire (slavă) înălţăm împreună cu unul născut Fiul Tău şi cu

Prea Sfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Moltifele Sfântului Ioan Gură de Aur

Rugăciunea (4)

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel veşnic, Care ai izbăvit neamul omenesc din robia diavolului, izbăveşte şi pe robul Tău (N) de toată lucrarea duhurilor necurate; porunceşte necuratelor duhuri şi viclenilor diavoli să se depărteze de la sufletul şi de la trupul robului Tău (N) şi să nu rămână, nici să se ascundă într-însul; să fugă, pentru numele Tău cel sfânt şi al Unuia-Născut Fiului Tău şi al făcătorului de viaţă Duhului Tău, de la zidirea mâinilor Tale ca, fiind curăţit de toată ispitirea diavolului, să vieţuiască cuvios, drept şi cucernic, învrednicindu-se de curatele Taine ale Unuia-Născut Fiului Tău şi Dumnezeului nostru, cu Care împreună eşti binecuvântat şi preaslăvit, cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea (5)

Domnului să ne rugăm.

Cel ce ai certat toate duhurile cele necurate şi cu puterea cuvântului ai alungat legheonul, arată-Te şi acum, prin Unul-Născut Fiul Tău, la făptura pe care ai zidit-o după chipul Tău, şi o scoate pe dânsa, pentru că este asuprită de cel potrivnic; ca fiind miluită şi curăţită, să se numere în turma Ta cea sfântă şi să fie păzită ca o casă însufleţită a Sfântului Duh şi a dumnezeieştilor şi preacuratelor sfinţenii. Cu harul şi cu îndurările şi cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care împreună eşti binecuvântat şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea (6)

Domnului să ne rugăm.

Te chemăm pe Tine, Stăpâne, Dumnezeule atotţiitorule, preaînalte, neispitite, Împărate al păcii; Te chemăm pe Tine. Care ai făcut cerul şi pământul, căci de la Tine au ieşit **alfa** şi **omega, începutul şi sfârşitul**. Cel ce ai dat şi ai supus oamenilor spre ascultare dobitoacele cele necuvântătoare, tinde, Doamne, mâna Ta cea tare şi braţul Tău cel preaînalt şi sfânt, şi cu cercetare cercetează făptura Ta aceasta şi-i trimite înger de pace, înger tare, păzitor sufletului şi trupului care să certe şi să izgonească de la ea pe tot vicleanul şi necuratul diavol. Pentru că Tu singur, Doamne, eşti preaînalt, atotţiitor şi binecuvântat în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea (7)

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeiasca şi sfânta, marea şi înfricoşătoarea şi nesuferita numire şi chemare facem spre izgonirea ta, potrivnice; aşijderea şi certare facem spre pierderea ta, diavole. Dumnezeul cel sfânt, Cel fără de început, Cel înfricoşător, Cel nevăzut în fiinţă, Cel neasemănat în putere şi necuprins ca Dumnezeire, Împăratul slavei şi Stăpânul atotţiitorul, Care cu cuvântul bine a întocmit toate din nefiinţă în fiinţă şi Care umblă pe aripile vânturilor, Acela te ceartă pe tine, diavole. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care cheamă apa mării şi o varsă peste faţa întregului pământ; Domnul Puterilor este numele Lui. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul cel cu frică slujit şi lăudat de nenumăratele cete cereşti de foc, şi cu cutremur închinat şi slăvit de mulţimea cetelor de îngeri şi de arhangheli. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul cel cinstit de puterile ce-i stau împrejur, de preaînfricoşaţii heruvimi cei cu ochi mulţi şi de serafimii cei cu câte şase aripi, care cu două aripi îşi acopăr feţele lor din pricina Dumnezeirii Lui cea nevăzută şi nepătrunsă de minte, şi cu două aripi îşi acopăr picioarele lor, ca să nu se ardă de slava cea negrăită şi de măreţia Lui cea necuprinsă cu mintea, şi cu două

aripi zboară şi umplu cerul de strigarea lor: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul şi pământul de slava Lui.

Te ceartă pe tine, diavole, Domnul Dumnezeu Cuvântul, Care S-a pogorât din cer, din sânul Tatălui şi prin întruparea cea mai presus de fire şi curată din Sfânta Fecioară, în chip de negrăit S-a arătat în lume ca să o mântuiască şi cu puterea Sa cea singură stăpânitoare te-a aruncat din cer şi cu totul lepădat te-a arătat. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a zis mării: taci, linişteşte-te; şi prin poruncă îndată s-a liniştit. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a făcut tină şi lumină a dăruit orbului. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care pe fiica mai-marelui sinagogii cu cuvântul a înviat-o şi pe fiul văduvei din gura morţii l-a răpit şi mamei lui întreg şi sănătos l-a dăruit. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Cel ce pe Lazăr din morţi a patra zi, neputred, ca şi cum n-ar fi fost mort şi nestricat l-a înviat, spre mirarea multora. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Cel ce, lovit fiind cu palma, a stricat blestemul, şi prin împungerea preacuratei Sale coaste a depărtat sabia cea de foc care păzea raiul. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care, prin scuiparea preacuratului Său obraz, a şters toată lacrima de la toată faţa. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a înfipt crucea spre întărirea şi mântuirea lumii şi spre căderea ta şi a tuturor îngerilor de sub stăpânirea ta. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul la al Cărui glas pe Cruce, catapeteasma Bisericii s-a rupt, pietrele s-au despicat, mormintele s-au deschis şi morţii cei din veac s-au sculat. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care cu moartea pe moarte a omorât şi cu învierea Sa a dăruit viaţă oamenilor. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care S-a pogorât în iad şi mormintele le-a scuturat şi pe toţi cei legaţi, care erau ţinuţi într-însul, i-a slobozit şi la Sine i-a chemat; pe Care portarii văzându-L s-au spăimântat şi cu oastea iadului ascunzându-se au pierit. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care a înviat din morţi, Hristos Dumnezeul nostru, şi tuturor a dăruit învierea Sa. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care cu

slavă S-a înălţat la ceruri, la Părintele Său, şi a şezut de-a dreapta pe scaunul slavei. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, care iarăşi va să vină cu slavă pe norii cerului, cu sfinţii Săi îngeri, ca să judece viii şi morţii. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care ţi-a gătit ţie spre chinul veşnic focul cel nestins şi viermele cel neadormit şi întunericul cel mai adânc. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, de Care toate se tem şi se cutremură de faţa puterii Lui, că de neîndurat şi grozavă este mânia Lui asupra ta. Să te certe pe tine, diavole, Însuşi Domnul cu numele Său cel înfricoşător.

Înfricoşează-te, cutremură-te, teme-te, depărtează-te, pieri, fugi, tu care ai căzut din cer şi împreună cu tine toate duhurile cele viclene: duhul necurăţiei duhul vicleşugului, duhul cel de noapte, cel de zi, cel de la amiaza zilei şi cel de seară; duhul cel de la miezul nopţii, duhul nălucirii, duhul cel ce iese în întâmpinare sau de pe uscat, sau din apă, sau din păduri, sau din trestie, sau din prăpastie, sau din răspântii, sau din trei căi, din bălţi şi din râuri; care cutreieri prin case, prin curţi şi prin băi, şi vatămi şi schimbi mintea omenească; degrab plecaţi de la făptura Ziditorului Hristos, Dumnezeul nostru, şi vă depărtaţi de la robul lui Dumnezeu (N), din minte, din suflet, din inimă, din rărunchi, din simţiri şi din toate mădularele lui, ca să fie el sănătos şi cu totul întreg şi slobod, cunoscând pe Stăpânul său şi Ziditorul tuturor, Dumnezeu, Care adună pe cei rătăciţi şi le dă lor pecetea mântuirii prin naşterea şi înnoirea dumnezeiescului Botez. Ca acesta să se învrednicească de preacuratele, cereştile şi înfricoşătoarele Lui Taine, şi să se unească cu turma Lui cea adevărată, sălăşluindu-se în loc cu verdeaţă şi hrănindu-se la apa odihnei, şi fiind păstorit neîncetat cu toiagul crucii spre iertarea păcatelor şi viaţa de veci. Că Aceluia se cuvine toată slava, cinstea, închinăciunea şi marea cuviinţă, împreună cu Cel fără de început al Său Părinte, şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Său Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune
Pentru casa ce este supărată de duhuri rele

Doamne, Dumnezeul mântuirii noastre, Fiul Dumnezeului celui viu, Care Te porți pe heruvimi; Cel ce ești mai presus decât toată începătoria şi stăpânia şi puterea şi domnia; Tu, cel măre şi înfricoșător peste toți care sunt împrejurul Tău; Cel ce ai așezat cerul deasupra noastră şi ai făcut pământul cu tăria Ta şi ai îndreptat lumea cu întelepciunea Ta; Care cutremuri din temelie cele de sub cer, încât şi stâlpii lor se clatină; Cel ce zici soarelui şi nu răsare, ascunzandu-se dupa stele; Care amenințI marea şi o usuci pe ea; a Cărui mânie topește stăpâniile şi puterile, şi din pricina Căruia pietrele s-au sfărâmat; Care ai zdrobit porțile cele de aramă şi zăvoarele cele de fier le-ai rupt, pe cel tare l-ai legat şi pe slujitorii lui i-ai risipit; pe tiran cu crucea Ta l-ai doborat şi pe balaur cu undița întrupării Tale l-ai prins şi cu lanțuri l-ai legat în întunericul iadului.

Tu, Doamne, întărirea celor ce-şi pun nădejdea în Tine, zidul cel tare al celor ce şi-au pus încrederea în Tine, depărtează, izgonește şi împrăştie toată lucrarea diavolească, toata năvălirea satanei, toata bântuiala puterii celei potrivnice de la casa aceasta şi de la cei ce locuiesc în ea**(N)**, care poartă semnul crucii Tale celei biruitoare şi infricoșătoare împotriva demonilor şi care cheamă numele Tau cel Sfânt.

Așa, Doamne, Care ai izgonit legiunea de demoni şi ai poruncit duhului celui surd şi mut şi necurat să iasă din omul cel cuprins de el şi să nu se mai întoarcă; Cel ce ai nimicit toată tabara vrajmașilor noştri cei nevăzuți, iar credincioșilor ce Te cunosc pe Tine le-ai zis: iată, vă dau vouă putere să călcați peste șerpi şi peste scorpii şi peste toată puterea vrăjmașului, însuți, Stăpâne, păzește pe toți care sunt în casa aceasta de toata

vătămarea şi ispita, izbăvindu-i de frica de noapte, de săgeata ce zboara ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de întalnirea cu demonul de amiază, pentru ca robii Tăi şi roabele Tale şi pruncii, îndulcindu-se de ajutorul Tău şi cu tabara îngerească fiind păziti, toți ca unul, într-un gând, cu credință să cânte:

Domnul este ajutorul meu şi nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul. Și iarăsi: nu mă voi teme de rău, pentru că **Tu** cu mine eşti.

Căci Tu eşti, Dumnezeule, întarirea mea, Stăpânitor tare, Domn al păcii, Tată al veacului ce va să fie, şi împărăția Ta este împărăția veşnică. Că a Ta, a Unuia, este împărăția şi puterea şi slava, împreună cu Părintele Tău cel fără de început şi cu PreaSfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rânduiala care se face la casa sau la locul ce sunt supărate de farmece sau de descântece

Cine va voi să i se citească în casă aceste rugăciuni trebuie să postească în ziua aceea şi să facă milostenie după cum îi va fi puterea, şi cu râvnă să se roage lui Dumnezeu, dar mai întâi să se mărturisească. Deci preotul, în ziua în care urmează să săvârşească această rânduială, mai întâi să săvârşească Sfânta Liturghie. După aceea, binecuvântând după obicei, zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru…, **Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie, împărate ceresc**…, **Sfinte Dumnezeule…, Preasfântă Treime…, Tatăl nostru…, Că a Ta este împărăţia… Şi troparele: Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne…, Slavă…,** Doamne, miluieşte-ne pe noi…, Şi acum…, Uşa milostivirii…,**(pag.65)** în care timp preotul tămâiază casa. Apoi: Doamne miluieşte (de 12 ori), Slavă… Şi acum…, **Veniţi să ne închinăm**... Şi **Psalmul 69**: Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte… (caută-l la **pag. 32.)**

După aceea, preotul citeşte aceste Rugăciuni
Domnului să ne rugăm.

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel mai înainte de veci, fără de început şi de o fiinţă cu Tatăl cel fără de început, Dumnezeul cel viu, şi cu Duhul Lui cel fără de început şi nedespărţit; Care Te-ai pogorât din cer şi, neschimbat, Te-ai făcut om, ca pe om de înşelăciunea diavolului şi de chinuirea lui să-l liberezi şi să strici toate facerile lui de rău cele diavoleşti; iar sfinţilor Tăi ucenici şi Apostoli le-ai dat putere a călca peste şerpi şi peste scorpii şi peste toată puterea vrăjmaşului, Ţie acum noi nevrednicii slujitorii Tăi cu umilinţă ne rugăm: caută cu milostivire spre casa aceasta şi spre robii Tăi **(N),** şi de supărările cele rele ale oamenilor celor vicleni, ale otrăvitorilor şi descântătorilor, ale fermecătorilor sau fermecătoarelor şi ale

diavolilor celor vicleni, izbăveşte pe aceşti bântuiţi şi înviforaţi, pentru că Ţie toate Îţi sunt cu putinţă: a le risipi cu iubirea de oameni şi în nimic a le face şi a le întoarce; pentru ca fără ispite să petreacă credincioşii robii Tăi **(N)** şi de acele supărări să petreacă în pace şi animalele şi toate cele din cuprinsul casei lor. Că Tu eşti Dumnezeul nostru, Care ne miluieşti şi ne mântuieşti şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău celui fără de început şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă Făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Vă blestem pe voi, atotviclenilor, începătorii răutăţilor, blestemaţilor şi urâţilor diavoli, de oriunde sunteţi şi oricâţi sunteţi, pe voi care otrăviţi şi fermecaţi locurile şi casele oamenilor, ale robilor lui Dumnezeu **(N),** pe voi, lucrătorii răutăţilor, împreună cu cel ce s-a dat pe sine vouă, vicleanul om, ca să fiţi aduşi casei acesteia să o supăraţi şi cu rele năluciri şi cu bântuielile voastre să supăraţi şi să necăjiţi pe cei care locuiesc în ea şi împrejurul ei. Ci cu toată puterea numelui, a unuia Atotţiitorului Dumnezeu, în Sfânta Treime slăvit, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh şi cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci şi a mântuitoarelor Lui patimi, a morţii celei de viaţă făcătoare a Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu a Cărui putere toate cele întunecate ale voastre şi stăpâniile şi chipurile cele împotriva a toată zidirea lui Dumnezeu şi chinuirea şi stricăciunea voastră, ca pe o nimica le-a stins; cu tărie poruncesc vouă, viclenelor duhuri, degrab să fugiţi de la casa aceasta şi de la cei ce locuiesc în ea şi împrejurul ei, cu toate descântecele şi otrăvurile şi farmecele voastre; iar de acum niciodată să nu vă mai întoarceţi la ea ca să o supăraţi şi nicidecum să nu mai zăboviţi, o blestemaţilor şi lepădaţilor, ci să vă depărtaţi de aici cu toate facerile voastre de rău şi să daţi loc puterii lui Dumnezeu şi nemăsuratei Lui milostiviri şi harului Lui care zdrobeşte toate facerile voastre de rău.

Să vă certe pe voi puterea lui Dumnezeu, Care a certat pe vrăjitorii lui Faraon şi nălucirile farmecelor lor le-a făcut fără putere.

Să vă certe Acela cu puterea Căruia poruncind **marele Pavel apostolul** a făcut neputincioasă puterea vicleşugului vostru şi a orbit pe Elima vrăjitorul cel plin de toată înşelăciunea şi răutatea, vrăjmaşul a toată dreptatea şi diavolul, cu care voi mult stricaţi şi căile Domnului le răzvrătiţi.

Să vă certe pe voi Acela cu al Cărui nume a poruncit **marele Pavel apostolul** duhului pitonicesc şi l-a izgonit din fiica aceea care, cu descântecele ei, câştig mare da domnilor săi. Şi precum Iustina, cu semnul crucii lui Hristos Dumnezeul nostru, cu puterea Lui fiind îmbrăcată, pe oamenii vrăjitori şi pe voi diavolii v-a biruit, nimica voi sporind; încă şi pe vrăjitorul şi slujitorul vostru Ciprian la slujirea Adevăratului Dumnezeu l-a adus şi voi de frică şi de cutremur fiind cuprinşi aţi fugit; aşa şi acum să cadă peste voi şi **să vă apuce spaimă, cutremur şi frică de la Dumnezeu atotţiitorul,** Tatăl şi Fiul şi Sfântul Duh, **Cel ce vă va doborâ** pe voi în focul cel nestins şi veşnic şi fără de sfârşit şi în el să vă chinuiţi în veci. **Amin.**

Apoi luând preotul apă sfinţită de la Botezul Domnului (iar, dacă nu are, să facă sfinţirea cea mică a apei), stropeşte casa şi locul casei pe din afară, cântând troparul de mai jos pe glasul al 5-lea, ţinând crucea în mână şi botezând pe cei din casă:

Înviază Dumnezeu, risipindu-se vrăjmaşii Lui şi fugind de la faţa Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. Precum se împrăştie fumul şi nu mai este; precum se topeşte ceara de faţa focului, aşa să piară diavolii cei fermecători şi descântători de la faţa

lui Dumnezeu; iar robii lui Dumnezeu, aceştia, să se bucure de Domnul şi să se veselească.

Zice şi aceasta:

Să fugă şi să se depărteze de la casa aceasta tot vicleanul diavol şi otrăvirea şi farmecele şi descântecele prin stropirea acestei ape sfinţite şi niciodată să nu se mai întoarcă, ci să se stingă; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.

Amin.

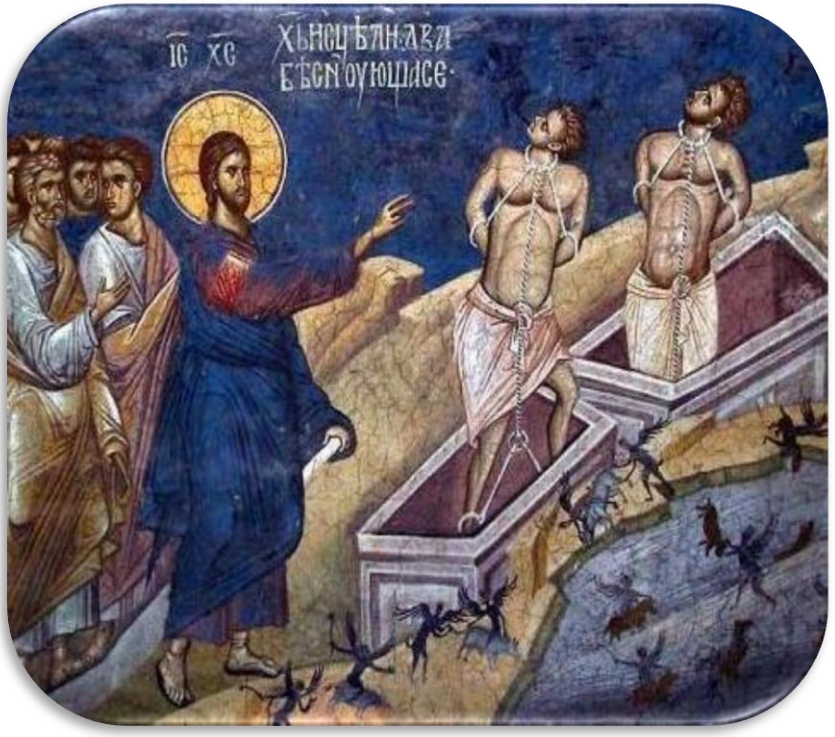

Rugăciunile serii

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea eşti şi toate le plineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi şi ne curăţeşte pe noi de toată întinarea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi *(de trei ori).*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi

Doamne, curăţeşte păcatele noastre;

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre; Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte *(de trei ori).*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne lăsa pe noi să cădem în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, Miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă, Binecuvân-tată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim noi, cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Doamne miluieşte (de 12 ori), apoi:

Rugăciunea întâia, a Sfântului Macarie cel Mare, către Dumnezeu Tatăl

Dumnezeule veşnic şi Împărate a toată făptura, Cel ce m-ai învrednicit a ajunge până în acest ceas, iartă-mi păcatele ce

am făcut în această zi – cu lucrul, cu cuvântul, cu gândul – şi curăţeşte, Doamne, smeritul meu suflet de toată întinarea trupului şi a sufletului. Şi-mi dă, Doamne, în această noapte, a trece somnul în pace, ca sculându-mă din smeritul meu aşternut, bine să plac preasfântului Tău nume în toate zilele vieţii mele şi să birui pe vrăjmaşii cei ce mă luptă, pe cei trupeşti şi pe cei fără de trup. Şi mă izbăveşte, Doamne, de gândurile cele deşarte care mă întinează şi de poftele cele rele. Că a Ta este împărăţia,

puterea şi slava: a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului duh,
acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua, a Sfântului Antioh, către Domnul nostru Iisus Hristos

Atotţiitorule, Cuvinte al Tatălui, Însuţi fiind desăvârşit, Iisuse Hristoase, pentru multă milostivirea Ta, nu Te dezlipi de mine, robul Tău, ci odihneşte în mine pururea, Iisuse, Cel ce eşti Păstor bun al oilor Tale.

Nu mă da ispitei şarpelui, nici nu mă lăsa în pofta satanei, că sământa putrejunii este în mine. Tu, Doamne Dumnezeule, Cel căruia ne închinăm, Împărate sfinte, Iisuse Hristoase, dormind eu, păzeşte-mă cu lumina cea neînserată, cu Duhul Tău cel Sfânt, cu Care ai sfinţit pe ucenicii Tăi.

Dă-mi, Doamne, şi mie, nevrednicului robului Tău, mântuirea Ta în aşternutul meu. Luminează mintea mea cu înţelegerea sfintei Tale Evanghelii, sufletul meu cu dragostea Crucii Tale, inima mea cu curăţia cuvintelor Tale, trupul meu cu patima Ta cea nebiruită, cugetul meu cu smerenia Ta îl păzeşte şi mă ridică, la vreme cuvioasă, spre a Ta slăvire, că preaslăvit eşti cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu preasfântul Duh, în veci. Amin.

Rugăciunea a treia, către Sfântul Duh

Doamne, Împărate Ceresc, Mângâietorule, Duhule adevărate, milostiveşte-Te spre mine, păcătosul robul Tău, şi mă miluieşte şi-mi iartă mie nevrednicului toate câte am greşit Ţie, astăzi, ca un om, şi mai rău decât un om, păcatele mele cele de voie şi cele fără de voie, cele ştiute şi cele neştiute, care sunt din tinereţe şi din obiceiul cel rău şi care sunt din voia cea slobodă şi din lene; ori de m-am jurat cu numele Tău, ori de l-am hulit în gândul meu sau pe cineva am ocărât, sau pe cineva am clevetit întru mânie, sau am mâhnit pe cineva, sau de ceva m-am mâniat, sau am minţit sau fără de vreme am dormit, sau vreun sărac a venit la mine şi nu l-am luat în seamă, sau pe fratele meu l-am scârbit, sau m-am sfădit, sau pe cineva am osândit, sau m-am mărit, sau m-am trufit, sau m-am mâniat, sau, stând la rugăciune, mintea mea s-a aplecat spre vicleniile acestei lumi, sau răzvrătire am cugetat, sau prea m-am săturat, sau m-am îmbătat, sau nebuneşte am râs, sau ceva rău am cugetat, sau frumuseţe străină am văzut şi cu dânsa mi-am rănit inima, sau ce
nu se cuvine am grăit, sau de păcatul fratelui meu am râs, iar păcatele mele nu le-am socotit, sau de rugăciune nu m-am îngrijit, sau altceva rău am făcut şi nu-mi aduc aminte; că acestea toate şi mai mari decât acestea am făcut. Miluieşte-mă, Stăpâne şi Făcătorul meu, pe mine, leneşul şi nevrednicul robul Tău, şi mă uşurează şi mă slobozeşte şi mă iartă, ca un bun şi de oameni iubitor. Ca în pace să mă culc şi să dorm eu, păcătosul, necuratul şi netrebnicul şi să mă închin, să cânt şi să preaslăvesc preacinstit numele Tău, împreună cu al Tatălui şi cu al Unuia-Născut Fiului Său, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra

Doamne Dumnezeul nostru, orice am greşit în această zi cu cuvântul, cu fapta şi cu gândul, ca un bun şi iubitor de oameni, iartă-mi. Somn cu pace şi fără mâhnire dăruieşte-mi. Pe îngerul

Tău cel apărător îl trimite să mă acopere şi să mă păzească de tot răul. Că Tu eşti păzitorul sufletelor şi al trupurilor noastre şi Ţie slavă înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincia

Doamne, Dumnezeul nostru, în Care am crezut şi al Cărui nume mai mult decât tot numele îl chemăm, dă-ne iertare sufletului şi trupului nouă, celor ce mergem spre somn; păzeşte-ne de toată nălucirea şi de întunecata dulceaţă, potoleşte pornirea poftelor, stinge aprinderea zburdării trupeşti şi ne dă în curăţie a vieţui cu lucrurileşi cu cuvintele, ca, dobândind viaţă cu fapte bune, să nu cădem din binele Tău cel făgăduit, că bine eşti cuvântat în veci. Amin.

Rugăciunea a şasea, către Maica Domnul

Preacurată şi binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, Marie, Maica cea bună a Bunului Împărat, revarsă mila Fiului Tău şi Dumnezeului nostru spre pătimaşul meu suflet şi, cu rugăciunile tale, mă îndreaptă spre fapte bune; ca cealaltă vreme a vieţii mele fără prihană să o trec şi pentru tine raiul să dobândesc, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, ceea ce eşti una curată şi binecuvântată.

Rugăciunea a şaptea, către Sfântul Înger, păzitorul vieţii

Îngere al lui Hristos, păzitorul meu cel sfânt şi acoperitorul sufletului şi al trupului meu, iartă-mi toate câte am greşit în ziua de astăzi şi de toată viclenia vrăjmaşului meu celui potrivnic mă izbăveşte; ca să nu mânii cu nici un păcat pe Dumnezeul meu, şi te

roagă pentru mine, păcătosul şi nevrednicul rob, ca să mă arăţi vrednic bunătăţii şi milei Preasfintei Treimi şi Maicii Domnului meu Iisus Hristos şi tuturor Sfinţilor. Amin.

Condacul
Născătoarei de Dumnezeu

Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăveşte-ne din toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Fecioară, care eşti pururea slăvită, de Dumnezeu Născătoare, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeul nostru, primeşte rugăciunile noastre şi le du Fiului tău şi Dumnezeului nostru, ca să mântuiască şi să lumineze, pentru tine, sufletele noastre.Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, nu mă trece cu vederea pe mine păcătosul, cel ce am nevoie de ajutorul tău şi de folosinţa ta, că spre tine nădăjduieşte sufletul meu şi mă miluieşte.

Rugăciunea Sfântului Ioanichie

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul,
acoperământul meu este Duhul Sfânt,
Treime Sfântă,
Slavă Ţie.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.
Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.
Doamne miluieşte *(de trei ori).*

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale preacuvioşilor părinţilor noştri şi ale tuturor sfinţilor, mântuieşte-mă pe mine păcătosul.

Deci, cu închinăciune până la pământ, zi:

Mă închin **Ţ**ie, **P**reasfântă **T**reime, Care eşti o fiinţă de viaţă făcătoare şi nedespărţită: **P**ărinte şi **F**iule şi **D**uhule **S**finte; cred întru Tine, Te mărturisesc şi Te slăvesc; mulţumescu-Ţi şi Te laud; cinstescu-Te şi Te preaînalţ şi **Te rog:** miluieşte-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, pentru numele Tău ***(de 3 ori).***

Mă închin Ţie, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, care ne-ai arătat lumina cea adevărată cu naşterea ta, împărăteasa cerului şi a pământului, nădejdea celor fără de nădejde, ajutătoarea neputincioşilor şi împăcarea cu Dumnezeu a tuturor păcătoşilor. Tu mă acoperă şi mă apără de toate nevoile şi împresurările sufleteşti şi trupeşti. Şi te rog să-mi fii Folositoare cu preaputernicile preaputernicile tale Rugăciuni. *(o închinăciune).*

Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, primeşte această puţină rugăciune şi o du Fiului tău şi Dumnezeului nostru, ca să mântuiască şi să lumineze, pentru tine, sufletele noastre *(o închinăciune).*

Toate puterile cereşti: Scaune, Domnii, Începătorii, Stăpânii, Puteri, Heruvimi, Serafimi, Arhangheli şi Îngeri, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru mine păcătosul *(o închinăciune).*

Sfinte şi mare Proorocule Ioane, Înainte-mergătorule şi Botezătorul Domnului, cel ce ai pătimit pentru Hristos şi ai luat îndrăzneală către Stăpânul, roagă-te pentru mine, păcătosul, ca să mă mântuiesc pentru rugăciunile tale *(o închinăciune).*

Sfinţilor ai lui Dumnezeu: Apostoli, prooroci, mucenici, arhierei, postitori, temători de Dumnezeu, drepţi, locuitori în

pustie, călugări, patriarhi şi toţi sfinţii care aţi pătimit pentru Hristos şi aţi câştigat îndrăzneală către Stăpânul, rugaţi-vă pentru mine, păcătosul, ca să mă mântuiesc pentru rugăciunile voastre *(o închinăciune).*

Sfinte Ioane Gură-de-Aur, cu Vasile cel Mare, cu Grigore de Dumnezeu cuvântătorul, cu făcătorul de minuni Nicolae şi cu toţi sfinţii începători ai preoţiei, ajutaţi-mi şi miluiţi-mă cu rugăciunile şi mijlocirea voastră *(o închinăciune).*

Sfinte femei: mironosiţe, temătoare de Dumnezeu şi fecioare, care aţi slujit lui Dumnezeu după cuviinţă, rugaţi-vă Lui pentru mine păcătosul *(o închinăciune).*

Nebiruită şi dumnezeiască putere a cinstitei şi de viaţă făcătoarei cruci a Domnului, nu mă lăsa pe mine, păcătosul, ci mă apără de toată ispita trupească şi sufletească *(o închinăciune).*

Preacurată Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, nădejdea tuturor creştinilor, pentru că altă îndrăzneală şi nădejde nu am, fără numai pe tine, cea cu totul nevinovată, **S**tăpâna mea şi **D**oamnă, de **D**umnezeu **N**ăscătoare, **M**aica lui **H**ristos, **D**umnezeul meu, pentru aceea mă rog: Miluieşte-mă şi mă izbăveşte de toate răutăţile mele şi roagă pe milostivul tău Fiu şi Dumnezeul meu ca să miluiască netrebnicul meu suflet, să mă izbăvească de veşnicele chinuri şi să mă învrednicească împărăţiei Sale *(o închinăcine).*

Sfinte Îngere, păzitorul meu, acoperă-mă cu aripile bunătăţii tale, izgoneşte de la mine toată reaua lucrare a diavolului şi roagă pe Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Şi apoi, vrând să te aşezi în aşternut, zi aceasta:

Lumineazã-mi ochii, Hristoase Dumnezeule, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cumva să zică vrăjmaşul meu:

Întăritu-m-am asupra lui.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sprijinitor sufletului meu fii, Dumnezeule, că umblu prin mijlocul a multor curse; izbăveşte-mă de ele şi mă mântuieşte, Bunule, ca un iubitor de oameni.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preamărită Maică a lui Dumnezeu, care eşti mai sfântă decât sfinţii îngeri, neîncetat te cântăm cu inima şi cu gura, mărturisind că tu eşti de Dumnezeu Născătoare, căci cu adevărat ne-ai născut nouă pe Dumnezeu întrupat şi te rogi neîncetat pentru sufletele noastre.

Rugăciunea Sfintei Cruci

(Aceasta să o zici sărutând crucea ta şi făcând semnul Crucii pe locul unde vrei să te culci, de la cap până la picioare)

Să învie Dumnezeu şi să se risipească vrăjmaşii Lui şi să fugă de la faţa Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. Să piară, cum piere fumul; cum se topeşte ceara la faţa focului, aşa să piară diavolii de la faţa celor ce-L iubesc pe Dumnezeu şi se însemnează cu semnul crucii şi zic cu veselie: Bucură-te, preacinstită şi de viaţă făcătoare crucea Domnului, care alungi pe diavoli cu puterea Celui ce S-a răstignit pe tine, a Domnului nostru Iisus Hristos, şi S-a pogorât la iad şi a călcat puterea diavolului şi te-a dăruit nouă pe tine, cinstită crucea Sa, spre alungarea a tot pizmaşul. O, preacinstită şi de viaţă făcătoare crucea Domnului! Ajută-mi cu **Sfânta Doamnă Fecioară, Născătoare de Dumnezeu,** şi cu toţi sfinţii în veci. Amin.

Rugăciunea Inimii

Doamne IIsuse Hristoase Fiul Lui Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine păcătosul!. Amin.

Aceasta este Rugăciunea Inimii sau Rugăciunea lui Iisus, Această rugăciune dragă sufletelor noastre işi are originea în porunca Sf. Apostol Pavel: "Rugaţi-vă neîncetat!" (I Tes 5, 17). Mulţi mireni poate chiar şi călugări şi-au spus pentru început că este imposibil să te rogi tot timpul, dar lucrurile nu stau aşa. Când Sfântul Maxim Mărturisitoru este întrebat de unul dintre fraţi cum e posibil sa te rogi neâncetat când sunt atîtea de făcut, acesta i-a raspuns:

"***Dumnezeiasca Scriptură nu porunceşte nimic din cele cu neputinţă***",

şi adevărat vă spun voua că cine este dornic şi pregătit ajunge la desăvîrşirea rugăciunii, moment în care îşi aude inima cum singură devine lucrătoare de rugăciune. Ce înseamnă acest lucru? Înseamnă să aud mereu rugăciunea, chiar şi atunci cand eu nu o rostesc în gînd , cu limba sau cu voce tare.

. Dar care este misterul? ca să zic aşa ; Misterul este că mintea a devenit slujitoare de inimă, ascultătoare de inimă, căci fraţii mei întru **Dumnezeire**, inima este **Tronul de Domnie Al Lui Dumnezeu în OM**, iar Dumnezeu conştientizat - spune sufletului omului prin intermediul minţii ce şi cum să gâdească, să vorbească şi să făptuiască, de fapt mintea nu este altceva decât totalitatea proceselor mentale, totalitatea gândurilor , de data aceasta, numai cele ascultătoare de Dumnezeu. În desăvârşirea rugăciunii omul aude rugăciunea spusă de inima sa

tot timpul, în orice imprejurare, chiar şi atunci când doarme, când se scoală în miezul nopţii sau dimineaţa ş.a.m.d.

Celui căruia îi vorbeşte Dumnezeu, aşa cum spuneam mai sus, începe a vedea şi auzi ce nu a mai auzit şi văzut până atunci, ba şi mai multe i se întâmplă,... lacrimile duhovniceşi nu contenesc a se oprii în anumite momente ale dialogului cu Dumnezeu. Sfântul Issac Şirul , despre cei desăvârşiti în curăţia inimii prin rugăciune spune: **"*Când va vedea cineva că toţi oamenii sunt buni şi nu i s-ar arăta lui ceva mai necurat, atunci este cu adevărat curat cu inima.*"** Unul ca acesta împlineşte cuvântul Apostolului care zice: **"*Nu faceţi nimic din duh de ceartă, nici din slavă deşartă, ci cu zmerenie unul pe altul socotească-l mai de cinste decât el însuşi .*"** (Filipeni. 2,3)

În această clipă, auzi o şoaptă care îmi aduse la cunoştinţă că Rugaciunea lui IIsus se poate spune şi aşa :

" Doamne IIsuse Hristoase Fiul Lui Dumnezeu , Vorbeşte-mi şi mă înţelepţeşte!. Amin. "

- *Sau,*

Doamne IIsuse Hristoase Fiul Lui Dumnezeu , înţelepţeşte-mă pe mine păcătosul!. Amin.

Ştim din Sfânta Scriptură că Solomon Numit de David ca să-i urmeze pe scaunul domniei, în adevăr a ajuns rege. El a iubit pe Domnul şi a urmat cu supunere sfaturile lui David, tatăl sau.

La Ghibeon însă s-a aratat **Domnul** lui Solomon noaptea în vis şi a zis: ***"Cere ce vrei să-ţi dau!"*** Şi a zis Solomon: "Tu ai făcut cu robul Tău David, tatăl meu, mare milă; şi pentru că el s-a purtat cu vrednicie şi cu dreptate şi inimă curată înaintea Ta, nu Ţi-ai luat această milă mare de la el şi i-ai dăruit fiu pe tronul lui, precum este aceasta astăzi. Şi acum Tu, Doamne Dumnezeul

meu, ai pus pe robul Tău rege în locul lui David, tatăl meu; însă eu sunt foarte tânăr şi nu ştiu să conduc. Şi robul Tău este în mijlocul poporului Tu pe care l-ai ales popor nesfârşit de mare, care din pricina mulţimii lui nu se poate nici socoti, nici număra.

Dăruieşte-i dar robului Tău **inimă pricepută**, ca să asculte şi **să judece pe poporul său** şi să **deosebească ce este bine şi ce este rău;** căci cine poate să povăţuiască pe acest popor al Tau, care-i nesfârşit de mare?"

Şi I-a plăcut Domnului că Solomon a cerut aceasta. Şi a zis Dumnezeu: ***"Deoarece tu ai cerut aceasta şi n-ai cerut viaţă lungă, n-ai cerut bogăţie, n-ai cerut sufletele duşmanilor tăi, ci ai cerut pricepere, ca să ştii să judeci, iată Eu voi face după cuvântul Tău; iată, Eu îţi dau inimă înţeleaptă şi pricepută, cum nici unul n-a fost ca tine înaintea ta şi nici după tine nu se va ridica un asemenea ca tine. Ba iţi voi da şi ceea ce tu n-ai cerut: bogăţie şi slavă, aşa încât nici unul dintre regi nu va fi asemenea ţie, în toate zilele tale. Şi dacă vei umbla pe drumul Meu, ca să păzeşti legile Mele şi poruncile Mele, cum a umblat tatăl tu David, îţi voi înmulţi şi zilele tale***".

De asemenea putem folosi rugăciunea inimii în mai multe variante, funcţie de ce anume ne dorim, exemple:

1. Doamne IIsuse Hristoase Fiul Lui Dumnezeu , <u>luminează-mă</u> pe mine păcătosul!. Amin.

2. Doamne IIsuse Hristoase Fiul Lui Dumnezeu , <u>însănătoşeşte-mă</u> pe mine păcătosul!. Amin.

3. Doamne IIsuse Hristoase Fiul Lui Dumnezeu , <u>iartă-mă</u> pe mine păcătosul!. Amin.

Rugăciunea Lui Iisus respectă întocmai spusele **Mântuitorului către apostoli :**

8. ***Că oricine cere ia, cel care caută află, şi celui ce bate i se va deschide. Matei cap.7:8***

Sau altfel spus

„ -Cereţi, şi vi se va da;

-căutaţi, şi veţi găsi;

- bateţi, şi vi se va deschide.” *Mat 21:22; Marc 11:24; Luca 11:9; Luca 11:10; Luca 13:1; Ioan 14:13; Ioan 15:7; Ioan 16:23; Ioan 16:24; Iac 1:5; Iac 1:6; 1 Ioan 3:22; 1 Ioan 5:14; 1 Ioan 5:15;*

Şi acum câteva cuvinte despre cum trebuie rostită rugaciunea. Rugaciunea Inimii se realizează în **4 etape.**

Etapa 1. La început, mergem în locul unde ştim că nu vom fi deranjaţi . Acolo ne aşezăm cât mai comod, respirăm profund de câteva ori , spunem rugăciune **Tatăl nostru,** după care rugăm **pe Dumnezeu** să ajute strădaniile noastre , în ***rugăciunea inimii*** **cu glas tare.**

Etapa 2. Mai apoi ,după un timp anume, pe care singuri il vom cunoaşte, vom spune ***rugăciunii inimii doar*** **cu limba .**

Etapa 3. După altă perioadă de timp, vom rostii ***rugăciunii inimii*** **în gând** , **concentrându-ne** cu privirea interioară **deasupra inimii**. În faza aceasta inima noastră se va bucura , vom simţi o căldură în dreptul inimii care se va răspândii în tot corpul. Senzaţia va fi asemănătoare unei sărbătorii pe care o aşteptăm demult. Din acel moment, vom şti că ***Duhul Sfânt*** se va manifesta din ce în ce mai mult în gâdurile ,vorbele şi faptele noastre. Spunem că inima noastră e plină ***iubire şi armonie*** .

Etapa 4. ***Fericiţi cei curaţi cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu!***

Această etapă se realizează **<u>meditând,</u>** fiind în conexiune cu Dumnezeu - arătându-ni-se în **Splendoarea Sa** , cât putem noi duce ca Oameni .

De asemeni, cuvintele din rugăciune se vor rosti pe respiratie astfel:

- Pe inspir: **Domane Iisuse Hristoase**
- Pe apnee: **Fiul Lui Dumnezeu**
- Pe expir : **Miluieşte-mă pe mine păcătosul**
- Pe apnee: **Aaaaaa-miiii-nnnnn.**

Postul!

Ce este postul? Postul este acea activitate a omului prin care acesta se abţine de la anumite acţiuni având drept scop:

- Însănătoşirea trupului şi a sufletului , realizarea armoniei interioare în casa sufletului şi conexiunea cu Dumnezeu.

- Postul este cunoscut încă din cele mai vechi timpuri cu mult înainte de Hristos, din timpul lui **Moise** şi încă şi mai de mult căci altfel, de unde ar fi ştiut Moise de Post ?! **:)**

Mai la toate popoarele şi în mai toate religiile se cunoaşte postul şi acţiunile sale benefice asupra existenţei şi sănătăţii omului. Astfel, **egiptenii şi babilonienii** practicau postul considerându-l un mijloc eficace pentru ispăşirea păcatelor.

Greco-romanii îl practicau dându-i caracter atât igienic, cât şi religios.

În cultul **zeiţei Ceres (Demeter),** postul era socotit drept un mijloc de câştigare a unor puteri spirituale şi se practică în riturile de pregatire şi de iniţiere în misterele cultului respectiv (ca în cultul lui **Mitra).**

Pentru **budiştii şi brahmanii** de azi postul este o regulă de viaţă. **Mahomedanii** au şi ei un post mare, numit **Ramadan (Ramazan),** în timpul căruia nu mănâncă nimic de la răsăritul soarelui până seara.

Sf. Ioan Gură de Aur spune că postul *"potoleşte zburdălnicia trupului, înfrânează poftele cele nesăturate, curăţeşte şi înaripează sufletul, îl înalţă şi îl uşurează."*

În cartea **ŞTIINŢA şi TAINELE VINDECĂRII** în *capitolul* **Nutriționismul corect** afirm următoarele: **" şi când vom Realiza Armonia în hrănire, gândire , vorbire şi făptuire vom avea că rezultat Îndumnezeirea Omului," ,** deci ce vreau să menţionez acum, pe baza celor afirmate este că - **Postul ajută la Îndumnezeire.** Acesta este de mai multe feluri şi anume total şi parţial. Postul total cuprinde :

1 Postul la gânduri = post parţial

2 Postul la vorbe = post parţial

3 Postul la fapte = post parţial

4 Postul la hrană = post parţial

Postul de hrană se împarte la rândul său în:

1. **Postul negru** (ajunare) - nu se mănâncă şi bea nimic cel putin o zi.

2. **Postul aspru** - este ajunarea propriu-zisă - nu se mănâncă şi bea până la asfinţitul soarelui, iar atunci se consumă doar hrană uscată.

3. **Postul obişnuit** - abţinerea de la mâncarea aşa-zisă de dulce adică: lapte, ouă, carne, peşte şi derivate ale acestora, şi nu în ultimul rând alcoolul. Această abţinere ajută la scoaterea din trupul nostru a toxinelor.

4. **Postul uşor** (dezlegarea)- atunci când e voie să se mănânce unele mâncăruri de dulce: peste, vin etc.

Ce observăm? Observăm că postul total se compune din suma celor patru tipuri de posturi parţiale.

Postul parţial poate fi şi o combinaţie făcută astfel:

1 cu 4 Postul la gânduri şi hrană;
2 cu 4 Postul la vorbe şi hrană;
3 cu 4 Postul la fapte şi hrană;
1 cu 2 cu 4 Postul la gânduri,vorbe şi mâncare.
2 cu 3 cu 4 Postul la vorbe, fapte şi mâncare.
1 cu 3 cu 4 Postul la gânduri, fapte şi mâncare.
1 cu 2 cu 3 Postul la gânduri,vorbe şi fapte.

Postul se mai clasifică in:
post pentru suflet (post la gânduri, vorbe şi fapte)
post pentru trup (la mâncare +++)

Menţionez că **postul la mâncare** neînsoţit de măcar unul din **posturile sufleteşti** nu se mai numeşte post ci, **Regim Alimentar.**

De asemenea postul pentru a se putea ţine cu uşurinţă trebuie însoţit de rugăciune – rugăciunea fiind conexiunea dintre om şi Dumnezeu - realizare ce oferă omului energii suplimentare de hrană ca în cazul Fenomenului Inedia. Citeam undeva în urmă cu ceva vreme că: ***„Omul se hrăneşte în timpul postului nu numai cu hrana de post aleasă, ci şi cu Cuvântul lui Dumnezeu-Rugăciunea”!*** Cu cât ne vom ruga mai mult cu atât ne vom simţi mai sătui şi postul va fi mai uşor .

Postul total înseamnă realizarea celor patru , postirea de la hrană, de la gânduri dizarmonioase , de la vorbe dizarmonioase, de la fapte dizarmonioase pe o perioada de timp determinata ex : o zi, o saptamână sau o lună 40 zile s.a.m.d.

Mântuitorul Iisus Hristos a postit 40 de zile în Pustie, înainte de a începe propovăduirea Evangheliei (Matei 4, 2; Lucă 4, 2);.

Moise a postit patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi (Ieş. 34, 28; Deut. 9, 9–18);

Ilie Proorocul la fel a postit patruzeci de zile (III Regi 19, 8);

Daniel, de asemenea a postit (Daniel 9, 3; 10, 3).

In Isaia cap.58 prin gura acestuia , **Domnul Dumnezeu** născut spune oamenilor cum să postească şi beneficile postului."

6.Iată postul plăcut Mie: ***dezleagă lanţurile răutăţii, deznodă legăturile robiei, dă drumul celor asupriţi şi rupe orice fel de jug;*** Neem 5.10-12; Ier 34.9;

7. **Î**mparte-ţi pâinea cu cel flămând şi adu în casa ta pe nenorociţii fără adăpost; dacă vezi pe un om gol, acoperă-l, şi nu întoarce spatele semenului tău.

Ezec 18.7-17; Mat 25.35; Iov 31.19; Gen 29.14; Neem 5.5;

8. **A**tunci lumina ta va răsări ca zorile, şi vindecarea ta va încolţi repede; neprihănirea ta îţi va merge înainte, şi slava Domnului te va însoţi. Iov 11.17; Exod 14.19; Isa 52.12;

9. **A**tunci tu vei chema, şi Domnul va răspunde, vei striga, şi El va zice: „Iată-Mă!" Dacă vei îndepărta jugul din mijlocul tău, ameninţările cu degetul şi vorbele de ocară, *Ps 12.2;*

10. **D**acă vei da mâncarea ta celui flămând, dacă vei sătura sufletul lipsit, atunci lumina ta va răsări peste întunecime, şi întunericul tău va fi că ziua în amiaza mare!

11. **D**omnul te va călăuzi neîncetat, îţi va sătura sufletul chiar în locuri fără apă şi va da din nou putere mădularelor tale; vei fi ca o grădină bine udată, ca un izvor ale cărui ape nu seacă.

12. **A**i tăi vor zidi iarăşi pe dărâmăturile de mai înainte, vei ridică din nou temeliile străbune, vei fi numit „Dregător de spărturi", „Cel ce drege drumurile şi face ţara cu putinţă de locuit". Isa 61.4;

13. Dacă îţi vei opri piciorul în ziua Sabatului ca să nu-ţi faci gusturile tale în ziua Mea cea sfântă; dacă Sabatul va fi desfătarea ta, ca să sfinţeşti pe Domnul, slăvindu-L, şi dacă-L vei cinsti neurmând căile tale, neîndeletnicindu-te cu treburile tale şi nededându-te la flecării, Isa 56.2;

14. Atunci te vei putea desfăta în Domnul, şi Eu te voi sui pe înălţimile ţării, te voi face să te bucuri de moştenirea tatălui tău Iacov; căci gura Domnului a vorbit."

Prin post toxinele acumulate cumulativ în organismul uman, la nivel citoplasmatic, se elimină realizandu-se detoxifierea acesteia , a citoplasmei din toate celulele şi implicit a întregului organism uman!

Reguli ale nutriţionismului corect:

1. Să mâncăm la ore fixe.

2. Dimineaţa pe stomacul gol să bem o cană de apă la temperatura camerei apoi mergem la toaletă.

3. Prima masă cea de dimineaţă sa fie masă principală şi să fie formată numai din fructe urmată de cereale.

4. Ultima masă să fie cu cel puţin 3 ore înainte de culcare.

5. Consumăm lichide între mese dar nu imediat după masă.

6. Intervalul de timp între mese cel puţin 5-6 ore.

7. Consumaţi pe cât posibil mâncare netrecută prin foc.

8. Servirea meselor să se desfăşoare într-o atmosfera cât Mai Armonioasă.

9. Renunţaţi la hrana de origine animală de orice categorie!

10. Nu mâncaţi între orele de servire a meselor.

11. Consumaţi apă dintr-un recipient în care aţi introdus un obiect de argint.

12. Apa să o mestecaţi iar hrana solidă să o beţi!

13. Postiţi cel puţin o dată pe săptămână – înfometaţi-vă !

14. Consumaţi numai hrană de origine vegetală!

În încheierea acestui căpitol o să definim asa zisa **„hrana zeilor”** care era formată aşa după cum spuneam din :

“Miere, Polen , Aloe, Ambrozie , Ambră şi Nectar”, definindu-le şi câteva din proprietatile benefice asupra organismului uman!

MIEREA= Mierea, acest minunat dar al naturii este folosită de milenii pentru întărirea sănătăţii. Produsă de albine din nectarul florilor, ea reprezintă **un aliment constructiv,** plin de elemente de care organismul are nevoie pentru dezvoltare şi refacere. Folosită la micul dejun, ea reprezintă o sursa de energie care ajută organismul să înceapă cu bine activitatea zilnică.
Mierea conţine **toate vitaminele** pe care nutriţioniştii le consideră necesare sănătătii şi multe minerale (**cupru, mangan, calciu, potasiu, sodiu, magneziu, fier, fosfor, siliciu**).
Este un excepţional îndulcitor natural.
Satisface repede cererea de energie a organismului.
Ajută la echilibrarea fizică şi psihică, **înlăturând oboseala**.
Este **un calmant** care linişteste organismul.
Combate insomnia.
Dilată vasele sanguine şi ameliorează activitatea inimii, având şi un **efect hipotensiv**.
Are proprietăti bactericide şi bacteriostatice.
Are **acţiune** uşor **laxativă şi antiseptică.**
Este asimilată uşor şi repede.
Nu irită mucoasa aparatului digeştiv, **influenţând benefic flora inteştinală.**
Înlatură stările de vomă la sugari.
Contribuie la eliminarea toxinelor din ficat şi rinichi.

Este un bun expectorant, diluând secreţiile bronhice şi combătând tusea.

Limpezeşte vocea în caz de răguşeală.

Ajută în afecţiunile ficatului, afecţiunile digeştive, afecţiunile renale sau ale sângelui (**anemii, leucemii etc**).

Înlătură cârceii din picioare, tremurul mâinilor sau al picioarelor, tremurături ale coltului gurii sau ale pleoapelor.

Are efecte benefice în artrite, artroze, arterite.

Înlătură migrenele.

Combate sterilitatea.

Extern are efecte **cicatrizante** fiind recomandată în cazul coşurilor, arsurilor şi rănilor.

POLENUL = Polenul reprezintă una dintre **cele mai importante surse de proteine vegetale, atât cantitativ, cât şi calitativ. Toţi aminoacizii esenţiali sunt prezenţi în polen**. Mare parte dintre proteinele polenului sunt sub forma de aminoacizi, adică **direct absorbabili în tubul digeştiv**, fără a mai necesita vreun efort digestiv. Conţinutul ridicat de proteine impune o mica precauţie la administrare, necesară pentru confortul pacientului. Proteinele, odată ajunse în stomac, stimulează secreţia gastrică. Din acest motiv, dacă persoana nu a mâncat nimic, dacă are deja o sensibilitate gastrica şi este începatoare în folosirea polenului, poate aparea o senzaţie de arsură; manifestarea este mai frecventă dacă se foloseste polen uscat. Spre a evita această neplăcere, este indicat ca cei care nu au mai luat polen, atunci când încep administrarea lui, pentru o vreme să il ia după ce au mâncat şi să înceapă cu doze mai mici. Dacă a trecut o vreme şi s-au obişnuit, pot trece la administrarea pe stomacul gol, adică aşa cum el se absoarbe cel mai bine.

Chiar şi cei care au avut gastrite sau ulcere îşi pot permite acest lucru, întrucât polenul crud hraneşte şi întreţine mucoasa gastrică.

În polen se **găsesc toţi micronutrienţii** atât de importanţi pentru sănătate care lipsesc, de regulă, din alimentele moderne, datorită supraprocesarii lor. În polenul crud sunt prezente atât **vitamine** lipo-solubile (**A, cu carotenoizi numerosi, D, E, K**), cât şi **vitamine** hidro-solubile **(C, B1, B2, B3, B5, B6, B12).** Toate mineralele prezente în corpul omenesc sunt prezente şi în polen; între ele sunt de menţionat fierul, calciul, zincul, magneziul, seleniul, fosforul. De asemenea, conţine enzime şi pro-enzime. Un organism care are orice carenţă de micronutrienti si-o poate compensa din polen. **Chiar şi diabeticii pot lua polen,** deşi acesta conţine şi glucide (În medie 20-30%). **S-a demonstrat** că administrarea a 2-3 linguriţe de polen pe zi, **la diabetici,** ajută la obţinerea şi întreţinerea unui nivel glucidic mai bun, la reglarea tuturor funcţiilor corpului şi obţinerea unei stari generale de bine.

ALOEA = cel mai vechi medicament testat de om; Încă de pe vremea egiptenilor (cu 4000 de ani înainte de Hristos), efectele aloei erau renumite pentru vindecarea unui număr impresionant de boli. Prin secolul al XV-lea, în America Centrală, se tratau cu aloe bronşitele, cataractele, abcesele, artritele, problemele intestinale, durerile de stomac, diabetul, dar şi cangrenele sau ulcerele varicoase. Efectele de anestezie în cazul diverselor dureri sunt testate cu succes de bolnavii cu infecţii renale, artrite reumatoide, alergii şi ulcere gastrice. Alte teste au dovedit că **sucul de aloe, administrat proaspăt , este recomandat în cazul colitei, dar şi al constipaţiei.** Dintre cazurile consemnate

la capitolul vindecari, numeroase se referă la diverse forme de ulcer, bronşite cronice, articulaţii înţepenite, cistite, **hipertensiune , imunitate scazută.** Pentru că sucul are un gust neplăcut, se administrează cu infuzii de gălbenele, traista ciobanului, mur, sunătoare, păpădie, afin, mentă, coada calului . La o cană de ceai (200 ml), doza zilnica, cu efecte benefice, după sfatul specialiştilor, în funcţie de afecţiune, variază între 3 g şi 160 g. Îmbucurător, bolnavii de diabet care au băut suc de Aloe Vera timp îndelungat, de la 6 luni la 9 luni, nu au mai fost dependenţi de insulină. În ţara noastră, datorită variaţiilor de temperatură, planţta Aloe Vera este cultivată doar în apartamente, din răsaduri.

AMBROZIA = Hrana zeilor olimpici, care în credinţele antice avea puterea de a păstra tinereţea veşnica şi nemurirea; O substanţă delicioasă, de nouă ori mai dulce decât mierea şi care-l făcea nemuritor pe cel ce o mânca, cu care se hrăneau zeii; Bătrânii noştrii de prin părţile Olteniei, zic că Ambrozia este mustul oprit din fierbere şi ei dau şi reţeta ; peste 9 litri de must se toarnă un litru de must fiert şi răcit, conţinutul omogenizat se pune în sticle şi se cepuiesc păstrându-se la loc întunecos şi temperatură constanta 18-20 grade Celsius. O altă metodă este adăugarea unei linguriţe de hrean ras, la un litru de must, acesta rămâne dulce şi nu fermentează. Se pune în sticle se cepuieşte, păstrându-se la loc intunecos şi temperatură constantă pe cât posibile (16-18˚ C)

AMBRA = Substanţă secretată de scoarţa bradului, pinului a copacilor coniferi, substanţă care işi face apariţia atunci când este lezată scoarţă copacului, într-un cuvant este vorba despre

răşină. Ambra mai este secretată şi de scoarţa prunilor şi a cireşilor. În farmacii, acum se găseşte sub formă de pastiluţe denumite Pinovital. Efectele vindecătoare sunt evidente gândindu-ne numai la rolul pe care îl are atunci când scoarţa copacului este lezată. Pinovitalul împreună cu vitamina "C" ce are în compozitie propolis şi echinaceea vindecă o mulţime de afecţiuni de la răceli pană la cancer (Tratament combinat cu detoxifierea organismului).

NECTARUL

1. Suc (dulce) secretat de glandele nectarifere ale plantelor şi care, colectat de albine, este transformat în miere.

2. (În mitologia greaca) Băutură a zeilor despre care se credea că dă nemurire celor care gustă.

Psalmi, a doua parte

PSALMUL 2

Al lui David.

Pentru ce s-au întărâtat neamurile şi popoarele au cugetat deşertăciuni?

2. S-au ridicat împăraţii pământului şi căpeteniile s-au adunat împreună împotriva Domnului şi a unsului Său, zicând:

3, "Să rupem legăturile lor şi să lepădăm de la noi jugul lor".

4. Cel ce locuieşte în ceruri va râde de dânşii şi Domnul îi va batjocori pe ei!

5. Atunci va grăi către ei întru urgia Lui şi întru mânia Lui îi va tulbura pe ei;

6. Iar Eu sunt pus împărat de El peste Sion, muntele cel sfânt al Lui, vestind porunca Domnului.

7. Domnul a zis către Mine: "Fiul Meu eşti Tu, Eu astăzi Te-am născut!

8. Cere de la Mine şi-Ţi voi da neamurile moştenirea Ta şi stăpânirea Ta marginile pământului.

9. Le vei paşte pe ele cu toiag de fier; ca pe vasul olarului le vei zdrobi!"

10. Şi acum împăraţi înţelegeţi! Învăţaţi-vă toţi, care judecaţi pământul!

11. Slujiţi Domnului cu frică şi vă bucuraţi de El cu cutremur.

12. Luaţi învăţătură, ca nu cumva să Se mânie Domnul şi să pieriţi din calea cea dreaptă, când se va aprinde degrab mânia Lui! Fericiţi toţi cei ce nădăjduiesc în El.

Slavă....

PSALMUL 3

Al lui David.

Doamne, cât s-au înmulţit cei ce mă necăjesc! Mulţi se scoală asupra mea;

2. Mulţi zic sufletului meu: "Nu este mântuire lui, întru Dumnezeul lui!

3. Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu eşti, slava mea şi Cel ce înalţi capul meu.

4. Cu glasul meu către Domnul am strigat şi m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui.

5. Eu m-am culcat şi am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

6. Nu mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară.

7. Scoală, Doamne, mântuieşte-mă, Dumnezeul meu, că Tu ai bătut pe toţi cei ce mă vrăjmăşesc în deşert; dinţii păcătoşilor ai zdrobit.

8. A Domnului este mântuirea şi peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.

PSALMUL 5

Al lui David.

Graiurile mele ascultă-le, Doamne! Înţelege strigarea mea!

2. Ia aminte la glasul rugăciunii mele, Împăratul meu şi Dumnezeul meu, căci către Tine, mă voi ruga, Doamne!

3. Dimineaţa vei auzi glasul meu; dimineaţa voi sta înaintea Ta şi mă vei vedea.

4. Că Tu eşti Dumnezeu, Care nu voieşti fărădelegea, nici nu va locui lângă Tine cel ce vicleneşte.

5. Nu vor sta călcătorii de lege în preajma ochilor Tăi. Urât-ai pe toţi cei ce lucrează fără de lege.

Slavă....

6. Pierde-vei pe toţi cei ce grăiesc minciuna; pe ucigaş şi pe viclean îl urăşte Domnul.

7. Iar eu, întru mulţimea milei Tale, voi intra în casa Ta, închina-mă-voi spre sfânt locaşul Tău, întru frica Ta.

8. Doamne, povăţuieşte-mă întru dreptatea Ta din pricina duşmanilor mei! Îndreptează înaintea mea calea Ta.

9. Că nu este în gura lor adevăr, inima lor este deşartă; groapă deschisă grumazul lor, cu limbile lor viclenesc.

10. Judecă-i pe ei, Dumnezeule; să cadă din sfaturile lor; după mulţimea nelegiuirilor lor, alungă-i pe ei, că Te-au amărât, Doamne,

11. şi să se veselească toţi cei ce nădăjduiesc întru Tine; în veac se vor bucura şi le vei fi lor sălaş şi se vor lăuda cu Tine toţi cei ce iubesc numele Tău.

12. Că Tu vei binecuvânta pe cel drept, Doamne, căci cu arma bunei voiri ne-ai încununat pe noi.

PSALMUL 6

Al lui David.

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerţi.

2. Miluieşte-mă, Doamne, că neputincios sunt; vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele;

3. Şi sufletul meu s-a tulburat foarte şi Tu, Doamne, până când?

4. Întoarce-Te, Doamne; izbăveşte sufletul meu, mântuieşte-mă, pentru mila Ta.

5. Că nu este întru moarte cel ce Te pomeneşte pe Tine. Şi în iad cine Te va lăuda pe Tine?

6. Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voi în fiecare noapte patul meu, cu lacrimile mele aşternutul meu voi uda.

7. Tulburatu-s-a de supărare ochiul meu, îmbătrânit-am între toţi vrăjmaşii mei.

8. Depărtaţi-vă de la mine toţi cei ce lucraţi fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plângerii mele.

9. Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit.

10. Să se ruşineze şi să se tulbure foarte toţi vrăjmaşii mei; să se întoarcă şi să se ruşineze foarte degrab.

PSALMUL 7

Al lui David.

Doamne, Dumnezeul meu, în Tine am nădăjduit. Mântuieşte-mă de toţi cei ce mă prigonesc şi mă izbăveşte,

2. Ca nu cumva să răpească sufletul meu ca un leu, nefiind cine să mă izbăvească, nici cine să mă mântuiască.

3. Doamne, Dumnezeul meu, de am făcut aceasta, de este nedreptate în mâinile mele,

4. De am răsplătit cu rău celor ce mi-au făcut mie rău şi de am jefuit pe vrăjmaşii mei fără temei,

5. Să prigonească vrăjmaşul sufletul meu şi să-l prindă, să calce la pământ viaţa mea şi mărirea mea în ţărână să o aşeze.

6. Scoală-Te, Doamne, întru mânia Ta, înalţă-Te până la hotarele vrăjmaşilor mei; scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, cu porunca cu care ai poruncit

7. Şi adunare de popoare Te va înconjura şi peste ea la înălţime Te întoarce.

8. Domnul va judeca pe popoare; judecă-mă, Doamne, după dreptatea mea şi după nevinovăţia mea.

9. Sfârşească-se răutatea păcătoşilor şi întăreşte pe cel drept, Cel ce cerci inimile şi rărunchii, Dumnezeule drepte.

10. Ajutorul meu de la Dumnezeu, Cel ce mântuieşte pe cei drepţi la inimă.

11. Dumnezeu este judecător drept, tare şi îndelung-răbdător şi nu se mânie în fiecare zi.

12. De nu vă veţi întoarce, sabia Sa o va luci, arcul Său l-a încordat şi l-a pregătit

13. Şi în el a gătit unelte de moarte; săgeţile Lui pentru cei ce ard le-a lucrat.

14. Iată a poftit nedreptatea, a zămislit silnicia şi a născut nelegiuirea.

15. Groapă a săpat şi a adâncit-o şi va cădea în groapa pe care a făcut-o.

16. Să se întoarcă nedreptatea lui pe capul lui şi pe creştetul lui silnicia lui să se coboare.

17. Lăuda-voi pe Domnul după dreptatea Lui şi voi cânta numele Domnului Celui Preaînalt.

PSALMUL 8

Al lui David.

Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul! Că s-a înălţat slava Ta, mai presus de ceruri.

2. Din gura pruncilor şi a celor ce sug ai săvârşit laudă, pentru vrăjmaşii Tăi, ca să amuţeşti pe vrăjmaş şi pe răzbunător.

3. Când privesc cerurile, lucrul mâinilor Tale, luna şi stelele pe care Tu le-ai întemeiat, îmi zic:

4. Ce este omul că-ţi aminteşti de el? Sau fiul omului, că-l cercetezi pe el?

5. Micşoratu-l-ai pe dânsul cu puţin faţă de îngeri, cu mărire şi cu cinste l-ai încununat pe el.

6. Pusu-l-ai pe dânsul peste lucrul mâinilor Tale, toate le-ai supus sub picioarele lui.

7. Oile şi boii, toate; încă şi dobitoacele câmpului;

8. Păsările cerului şi peştii mării, cele ce străbat cărările mărilor.

9. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul!

PSALMUL 9

Al lui David.

Lăuda-Te-voi, Doamne, din toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

2. Veseli-mă-voi şi mă voi bucura de Tine; cânta-voi numele Tău, Preaînalte.

3. Când se vor întoarce vrăjmaşii mei înapoi, slăbi-vor şi vor pieri de la faţa Ta!

4. Că ai făcut judecata mea şi dreptatea mea; şezut-ai pe scaun, Cel ce judeci cu dreptate.

5. Certat-ai neamurile şi au pierit nelegiuiţii; stins-ai numele lor în veac şi în veacul veacului.

6. Vrăjmaşului i-au lipsit de tot săbiile şi cetăţile i le-ai sfărâmat; pierit-a pomenirea lor în sunet.

7. Iar Domnul rămâne în veac; gătit-a scaunul Lui de judecată

8. Şi El va judeca lumea; cu dreptate va judeca popoarele.

9. Şi a fost Domnul scăpare săracului, ajutor la vreme potrivită în necazuri.

10. Să nădăjduiască în Tine cei ce cunosc numele Tău, că n-ai părăsit pe cei ce Te caută pe Tine, Doamne!

11. Cântaţi Domnului, Celui ce locuieşte în Sion, vestiţi între neamuri faptele Lui.

12. Că Cel ce răzbună sângele lor şi-a adus aminte. N-a uitat strigătul săracilor.

13. Miluieşte-mă, Doamne! Vezi smerenia mea, de către vrăjmaşii mei, Cel ce mă înalţi din porţile morţii,

14. Ca să vestesc toate laudele Tale, în porţile fiicei Sionului; veseli-mă-voi de mântuirea Ta!

15. Căzut-au neamurile în groapa pe care au făcut-o; în cursa aceasta, pe care au ascuns-o, s-a prins piciorul lor.

16. Se cunoaşte Domnul când face judecată! Întru faptele mâinilor lui s-a prins păcătosul.

17. Să se întoarcă păcătoşii în iad; toate neamurile care uită pe Dumnezeu.

18. Că nu până în sfârşit va fi uitat săracul, iar răbdarea săracilor în veac nu va pieri.

19. Scoală-Te, Doamne, să nu se întărească omul; să fie judecate neamurile înaintea Ta!

20. Pune, Doamne, legiuitor peste ele, ca să cunoască neamurile că oameni sunt.

21. Pentru ce, Doamne, stai departe? Pentru ce treci cu vederea la vreme de necaz?

22. Când se mândreşte necredinciosul, se aprinde săracul; se prind în sfaturile pe care le gândesc.

23. Că se laudă păcătosul cu poftele sufletului lui, iar cel ce face strâmbătate, pe sine se binecuvintează.

24. Întărâtat-a cel păcătos pe Domnul, după mulţimea mâniei lui; nu-L va căuta; nu este Dumnezeu înaintea lui.

25. Spurcate sunt căile lui în toată vremea; lepădate sunt judecăţile Tale de la faţa lui, peste toţi vrăjmaşii lui va stăpâni.

26. Că a zis întru inima sa: Nu mă voi clinti din neam în neam, rău nu-mi va fi.

27. Gura lui e plină de blestem, de amărăciune şi de vicleşug; sub limba lui osteneală şi durere.

28. Stă la pândă în ascuns cu cei bogaţi ca să ucidă pe cel nevinovat; ochii lui spre cel sărac privesc.

29. Pândeşte din ascunziş, ca leul din culcuşul său; pândeşte ca să apuce pe
sărac, pândeşte pe sărac ca să-l tragă la el.

30. În lanţul lui îl va smeri; se va pleca şi va cădea asupra lui, când va stăpâni pe cei săraci.

31. Că a zis în inima lui: "Uitat-a Dumnezeu! Întors-a faţa Lui, ca să nu vadă până în sfârşit!"

32. Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalţă-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârşit!

33. Pentru ce a mâniat necredinciosul pe Dumnezeu? Că a zis în inima lui: Domnul nu va cerceta!

34. Vezi, pentru că Tu priveşti la necazuri şi la durere, ca să le iei în mâinile Tale; căci în Tine se încrede săracul, iar orfanului Tu i-ai fost ajutor.

35. Zdrobeşte braţul celui păcătos şi rău, păcatul lui va fi căutat şi nu se va afla.

36. Împărăţi-va Domnul în veac şi în veacul veacului! Pieriţi neamuri din pământul Lui.

37. Dorinţa săracilor a auzit-o Domnul; la râvna inimii lor a luat aminte urechea Ta.

38. Judecă pe sărac şi pe smerit, ca să nu se mai mândrească omul pe pământ.

PSALMUL 10

Al lui David.

În Domnul am nădăjduit. Cum veţi zice sufletului meu: "Mută-te în munţi, ca o pasăre?"

2. Că iată păcătoşii au încordat arcul, au gătit săgeţi în tolbă, ca să săgeteze în întuneric pe cei drepţi la inimă.

3. Că au surpat ceea ce ai aşezat; dar dreptul ce a făcut?

4. Domnul este în locaşul cel sfânt al Său, Domnul în cer are scaunul Său. Ochii Lui spre sărac privesc, genele Lui cercetează pe fiii oamenilor.

5. Domnul cercetează pe cel drept şi pe cel necredincios; iar pe cel ce iubeşte nedreptatea îl urăşte sufletul Său.

6. Va ploua peste păcătoşi laţuri, foc şi pucioasă; iar suflare de vifor este partea paharului lor.

7. Că drept este Domnul şi dreptatea a iubit şi faţa Lui spre cel drept priveşte.

PSALMUL 11

Al lui David.

Mântuieşte-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios, că s-a împuţinat adevărul de la fiii oamenilor.

2. Deşertăciuni a grăit fiecare către aproapele său, buze viclene în inimă şi în inimă rele au grăit.

3. Pierde-va Domnul toate buzele cele viclene şi limba cea plină de mândrie.

4. Pe cei ce au zis: "Cu limba noastră ne vom mări, căci buzele noastre la noi sunt; cine ne este Domn?"

5. Pentru necazul săracilor şi suspinul nenorociţilor, acum Mă voi scula, zice Domnul; le voi aduce lor mântuirea şi le voi vorbi pe faţă.

6. Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint lămurit în foc, curăţat de pământ, curăţat de şapte ori.

7. Tu, Doamne, ne vei păzi şi ne vei feri de neamul acesta în veac.

8. Căci, atunci când se ridică sus oamenii de nimic, nelegiuiţii mişună pretutindeni.

PSALMUL 12

Al lui David.

Până când, Doamne, mă vei uita până în sfârşit? Până când vei întoarce fata Ta de la mine?

2. Până când voi grămădi gânduri în sufletul meu, durere în inima mea ziua şi noaptea?

3. Până când se va înălţa vrăjmaşul meu împotriva mea?

4. Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte,

5. Ca nu cumva să zică vrăjmaşul meu: "Întăritu-m-am asupra lui". Cei ce mă necăjesc se vor bucura de mă voi clătina.

6. Iar eu spre mila Ta am nădăjduit; bucura-se-va inima

mea de mântuirea Ta; cânta-voi Domnului, Celui ce mi-a făcut bine şi voi cânta numele Domnului Celui Preaînalt.

PSALMUL 13

Al lui David.

Zis-a cel nebun în inima sa: "Nu este Dumnezeu!" Stricatu-s-au oamenii şi urâţi s-au făcut întru îndeletnicirile lor. Nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.

2. Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor, să vadă de este cel ce înţelege, sau cel ce caută pe Dumnezeu.

3. Toţi s-au abătut, împreună netrebnici s-au făcut; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.

4. Oare, nu se vor înţelepţi toţi cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănâncă pe poporul Meu ca pâinea, pe Domnul nu L-au chemat.

5. Acolo s-au temut de frică, unde nu era frică, că Dumnezeu este cu neamul drepţilor.

6. Săracul nădăjduieşte în Domnul şi voi aţi râs de nădejdea lui, zicând: Cine va da din Sion mântuire lui Israel?

7. Dar când va întoarce Domnul pe cei robiţi ai poporului Său, bucura-se-va Iacob şi se va veseli Israel.

PSALMUL 14

Al lui David.

Doamne, cine va locui în locaşul Tău şi cine se va sălăşlui în muntele cel sfânt al Tău?

2. Cel ce umblă fără prihană şi face dreptate, cel ce are adevărul în inima sa,

3. Cel ce n-a viclenit cu limba, nici n-a făcut rău împotriva vecinului său şi ocară n-a rostit împotriva aproapelui său.

4. Defăimat să fie înaintea Lui cel ce vicleneşte, iar pe cei ce se tem de Domnul îi slăveşte; cel ce se jură aproapelui său şi nu se leapădă,

5. Argintul său nu l-a dat cu cămătă şi daruri împotriva celor nevinovaţi n-a luat. Cel ce face acestea nu se va clătina în veac.

PSALMUL 15

Al lui David.

Păzeşte-mă, Doamne, că spre Tine am nădăjduit.

2. Zis-am Domnului: "Domnul meu eşti Tu, că bunătăţile mele nu-ţi trebuie".

3. Prin sfinţii care sunt pe pământul Lui minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.

4. Înmulţitu-s-au slăbiciunile celor ce aleargă după alţi dumnezei. Nu voi lua parte la adunările lor cu jertfe de sânge, nici nu voi pomeni numele lor pe buzele mele.

5. Domnul este partea moştenirii mele şi a paharului meu. Tu eşti Cel care îmi aşezi mie iarăşi moştenirea mea.

6. Sorţii mi-au căzut între cei puternici, că moştenirea mea este puternică.

7. Binecuvânta-voi pe Domnul, Cel ce m-a înţelepţit; la aceasta şi noaptea mă îndeamnă inima mea.

8. Văzut-am mai înainte pe Domnul înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este ca să nu mă clatin.

9. Pentru aceasta s-a veselit inima mea şi s-a bucurat limba mea, dar încă şi trupul meu va sălăşlui întru nădejde.

10. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici nu vei da pe cel cuvios al Tău să vadă stricăciunea.

11. Cunoscute mi-ai făcut căile vieţii; umplea-mă-vei de veselie cu faţa Ta, şi la dreapta Ta de frumuseţi veşnice mă vei sătura.

PSALMUL 16

O rugăciune a lui David.

Auzi, Doamne, dreptatea mea, ia aminte cererea mea, ascultă rugăciunea mea, din buze fără de viclenie.

2. De la faţa Ta judecata mea să iasă, ochii mei să vadă cele drepte.

3. Cercetat-ai inima mea, noaptea ai cercetat-o; cu foc m-ai lămurit, dar nu s-a aflat întru mine nedreptate.

4. Ca să nu grăiască gura mea lucruri omeneşti, pentru cuvintele buzelor Tale eu am păzit căi aspre.

5. Îndreaptă picioarele mele în cărările Tale, ca să nu şovăie paşii mei.

6. Eu am strigat, că m-ai auzit Dumnezeule; pleacă urechea Ta către mine şi auzi cuvintele mele.

7. Minunate fă milele Tale, Cel ce mântuieşti pe cei ce nădăjduiesc în Tine de cei ce stau împotriva dreptei Tale.

8. Păzeşte-mă, Doamne, ca pe lumina ochilor; cu acoperământul aripilor Tale acoperă-mă

9. De faţa necredincioşilor care mă necăjesc pe mine. Vrăjmaşii mei sufletul meu l-au cuprins;

10. Cu grăsime inima lor şi-au încuiat, gura lor a grăit mândrie.

11. Izgonindu-mă acum m-au înconjurat, ochii lor şi-au aţintit ca să mă plece la pământ.

12. Apucatu-m-au ca un leu gata de pradă, ca un pui de leu ce locuieşte în ascunzişuri.

13. Scoală-Te, Doamne, întâmpină-i pe ei şi împiedică-i! Izbăveşte sufletul meu de cel necredincios, cu sabia Ta.

14. Doamne, desparte-mă de oamenii acestei lumi, ce-şi iau partea în viaţă, căci s-a umplut pântecele lor de bunătăţile Tale; săturatu-s-au fiii lor şi au lăsat rămăşiţele pruncilor.

15. Iar eu întru dreptate mă voi arăta feţei Tale, sătura-mă-voi când se va arăta slava Ta.

PSALMUL 17

O cântare a lui David

Iubi-Te-voi Doamne, virtutea mea. Domnul este întărirea mea şi scăparea mea şi izbăvitorul meu,

2. Dumnezeul meu, ajutorul meu şi voi nădăjdui spre Dânsul,

3. Apărătorul meu şi puterea mântuirii mele şi sprijinitorul meu.

4. Lăudând voi chema pe Domnul şi de vrăjmaşii mei mă voi izbăvi.

5. Cuprinsu-m-au durerile morţii şi râurile fărădelegii m-au tulburat.

6. Durerile iadului m-au înconjurat; întâmpinatu-m-au laţurile morţii.

7. Şi când mă necăjeau am chemat pe Domnul şi către Dumnezeul meu am strigat.

8. Auzit-a din locaşul Lui cel sfânt glasul meu şi strigarea mea, înaintea Lui, va intra în urechile Lui.

9. Şi s-a clătinat şi s-a cutremurat pământul şi temeliile munţilor s-au tulburat şi s-au clătinat că S-a mâniat pe ele Dumnezeu.

10. Întru mânia Lui fum s-a ridicat şi pară de foc de la faţa Lui, cărbuni aprinşi de la El.

11. Şi a plecat cerurile şi S-a coborât şi negură era sub picioarele Lui.

12. Şi S-a suit pe heruvimi şi a zburat; zburat-a pe aripile vântului.

13. Şi şi-a pus întunericul acoperământ, împrejurul Lui cortul Lui, apă întunecoasă în norii văzduhului.

14. De strălucirea feţei Lui norii au fugit, glasul Lui prin grindină şi cărbuni de foc.

15. Şi a tunat din cer Domnul şi Cel Preaînalt a dat glasul Său.

16. Trimis-a săgeţi şi i-a risipit pe ei, şi fulgere a înmulţit şi i-a tulburat pe ei.

17. Şi s-au arătat izvoarele apelor şi s-au descoperit temeliile lumii,

18. De certarea Ta, Doamne, de suflarea Duhului mâniei Tale.

19. Trimis-a din înălţime şi m-a luat, ridicatu-m-a din ape multe.

20. Izbăveşte-mă de vrăjmaşii mei cei tari şi de cei ce mă urăsc pe mine, că s-au întărit mai mult decât mine.

21. Întâmpinatu-m-au ei în ziua necazului meu, dar Domnul a fost întărirea mea

22. Şi m-a scos la loc larg, m-a izbăvit, că m-a voit.

23. Şi îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea, şi după curăţia mâinilor mele îmi va răsplăti mie,

24. Că am păzit căile Domnului şi n-am fost necredincios Dumnezeului meu.

25. Că toate judecăţile Lui sunt înaintea mea, şi îndreptările Lui nu s-au depărtat de la mine.

26. Şi voi fi fără prihană cu Dânsul, şi mă voi păzi de fărădelegea mea.

27. Şi îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea, şi după curăţia mâinilor mele înaintea ochilor Lui.

28. Cu cel cuvios, cuvios vei fi; şi cu omul nevinovat, nevinovat vei fi.

29. Şi cu cel ales, ales vei fi; şi cu cel îndărătnic Te vei îndărătnici.

30. Că Tu pe poporul cel smerit îl vei mântui, şi ochii mândrilor îi vei smeri.

31. Că Tu vei aprinde făclia mea, Doamne; Dumnezeul meu, vei lumina întunericul meu.

32. Căci cu Tine mă voi izbăvi de ispită, şi cu Dumnezeul meu voi trece zidul.

33. Dumnezeul meu, fără prihană este calea Lui, cuvintele Domnului în foc lămurite; scut este tuturor celor ce nădăjduiesc în El.

4. Că cine este Dumnezeu afară de Domnul? Şi cine este Dumnezeu afară de Dumnezeul nostru?

35. Dumnezeu, Cel ce mă încinge cu putere, şi a pus fără prihană calea mea.

36. Cel ce face picioarele mele ca ale cerbului şi peste cele înalte mă pune.

37. Cel ce întăreşti mâinile mele în vreme de război, şi ai pus arc de aramă în braţele mele.

38. Şi mi-ai dat mie scutul mântuirii mele şi dreapta Ta m-a sprijinit.

39. Şi certarea Ta m-a îndreptat până în sfârşit, şi certarea Ta însăşi mă va învăţa.

40. Lărgit-ai paşii mei sub mine, şi n-au slăbit picioarele mele.

41. Urmări-voi pe vrăjmaşii mei şi-i voi prinde pe dânşii şi nu mă voi întoarce până ce se vor sfârşi.

42. Îi voi zdrobi pe ei şi nu vor putea să stea, cădea-vor sub picioarele mele.

43. Şi m-ai încins cu putere spre război şi ai împiedicat pe toţi cei ce se sculau împotriva mea.

44. Şi pe vrăjmaşii mei i-ai făcut să fugă, iar pe cei ce mă urăsc pe mine i-ai nimicit.

45. Strigat-au către Domnul, şi nu era cel ce mântuieşte; şi nu i-a auzit pe ei.

46. Şi-i voi sfărâma pe ei ca praful în faţa vântului, ca tina uliţelor îi voi zdrobi pe ei.

47. Izbăveşte-mă de răzvrătirile poporului; pusu-m-ai căpetenie neamurilor.

48. Poporul pe care nu l-am cunoscut mi-a slujit mie. Cu auzul urechii m-a auzit.

49. Fiii străini m-au minţit pe mine. Fiii străini au îmbătrânit şi au şchiopătat din cărările lor.

50. Viu este Domnul şi binecuvântat este Dumnezeul meu, şi să se înalţe Dumnezeul mântuirii mele.

51. Dumnezeule, Cel ce mi-ai dat izbânda şi mi-ai supus popoarele; Izbăvitorul meu de vrăjmaşii cei furioşi,

52. De la cei ce se ridică împotriva mea, înalţă-mă, de omul nedrept izbăveşte-mă.

53. Pentru aceasta Te voi lăuda între neamuri, Doamne, şi numele Tău îl voi cânta.

54. Cel ce măreşti mântuirea împăratului Tău şi faci milă unsului Tău, lui David şi seminţiei lui până în veac.

Slavă.....

PSALMUL 18

Al lui David.

Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea mâinilor Lui o vesteşte tăria.

2. Ziua zilei spune cuvânt, şi noaptea nopţii vesteşte ştiinţă.

3. Nu sunt graiuri, nici cuvinte, ale căror glasuri să nu se audă.

4. În tot pământul a ieşit vestirea lor, şi la marginile lumii cuvintele lor.

5. În soare şi-a pus locaşul său; şi el este ca un mire ce iese din cămara sa.

6. Bucura-se-va ca un uriaş, care aleargă drumul lui.

7. De la marginea cerului ieşirea lui, şi oprirea lui până la marginea cerului; şi nu este cine să se ascundă de căldura lui

8. Legea Domnului este fără prihană, întoarce sufletele; mărturia Domnului este credincioasă, înţelepţeşte pruncii;

9. Judecăţile Domnului sunt drepte, veselesc inima; porunca Domnului este strălucitoare, luminează ochii.

10. Frica de Domnul este curată, rămâne în veacul veacului. Judecăţile Domnului sunt adevărate, toate îndreptăţite.

11. Dorite sunt mai mult decât aurul, şi decât piatra cea de mare preţ; şi mai dulci decât mierea şi fagurele.

12. Că robul Tău le păzeşte pe ele, şi răsplătire multă are.

13. Greşelile cine le va pricepe? De cele ascunse ale mele curăţeşte-mă

14. Şi de cele străine fereşte pe robul Tău; de nu mă vor stăpâni, atunci fără prihană voi fi şi mă voi curăţi de păcat mare.

15. Şi vor bineplăcea cuvintele gurii mele şi cugetul inimii mele înaintea Ta pururea; Doamne, Ajutorul meu şi Izbăvitorul meu.

PSALMUL 20

Al lui David.

Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul şi întru mântuirea Ta se va bucura foarte.

2. După dorirea inimii lui i-ai dat lui, şi de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe el.

3. Că l-ai întâmpinat pe el cu binecuvântările bunătăţii, pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă.

4. Viaţă a cerut de la Tine şi i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului.

5. Mare este slava lui întru mântuirea Ta, slavă şi mare cuviinţă vei pune peste el.

6. Că îi vei da lui binecuvântare în veacul veacului, îl vei veseli pe dânsul întru bucurie cu faţa Ta.

7. Că împăratul nădăjduieşte în Domnul şi întru mila Celui Preaînalt nu se va clinti.

8. Află-se mâna Ta peste toţi vrăjmaşii Tăi, dreapta Ta să afle pe toţi cei ce Te urăsc pe Tine.

9. Îi vei pune pe ei ca un cuptor de foc în vremea arătării Tale;

10. Domnul întru mânia Sa îi va tulbura pe ei, şi-i va mânca pe ei focul.

11. Rodul lor de pe pământ îl vei pierde şi sămânţa lor dintre fiii oamenilor.

12. Că au gândit rele împotriva Ta, au cugetat sfaturi care nu vor putea să stea.

13. Că îi vei pune pe ei pe fugă şi cu arcul Tău vei ţinti capul lor.

14. Înalţă-Te, Doamne, întru tăria Ta, cânta-vom şi vom lăuda puterile Tale.

PSALMUL 21

Al lui David.

Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, ia aminte la mine, Pentru ce m-ai părăsit? Departe sunt de mântuirea mea cuvintele greşelilor mele.

2. Dumnezeul meu, striga-voi ziua şi nu vei auzi, şi noaptea şi nu Te vei gândi la mine.

3. Iar Tu întru cele sfinte locuieşti, lauda lui Israel.

4. În Tine au nădăjduit părinţii noştri, nădăjduit-au în Tine şi i-ai izbăvit pe ei.

5. Către Tine au strigat şi s-au mântuit, în Tine au nădăjduit şi nu s-au ruşinat.

6. Iar eu sunt vierme şi nu om, ocara oamenilor şi defăimarea poporului.

7. Toţi cei ce m-au văzut m-au batjocorit, grăit-au cu buzele, clătinat-au capul zicând:

8. "Nădăjduit-a spre Domnul, izbăvească-l pe el, mântuiască-l pe el, că-l voieşte pe el".

9. Că Tu eşti Cel ce m-ai scos din pântece, nădejdea mea, de la sânul maicii mele.

10. Spre Tine m-am aruncat de la naştere, din pântecele maicii mele Dumnezeul meu eşti Tu.

11. Nu Te depărta de la mine, că necazul este aproape, şi nu este cine să-mi ajute.

12. Înconjuratu-m-au viţei mulţi, tauri graşi m-au împresurat.

13. Deschis-au asupra mea gura lor, ca un leu ce răpeşte şi răcneşte.

14. Ca apa m-am vărsat şi s-au risipit toate oasele mele.

15. Făcutu-s-a inima mea ca ceara ce se topeşte în mijlocul pântecelui meu.

16. Uscatu-s-a ca un vas de lut tăria mea, şi limba mea s-a lipit de cerul gurii mele şi în ţărâna morţii m-ai coborât.

17. Că m-au înconjurat câini mulţi, adunarea celor vicleni m-a împresurat.

18. Străpuns-au mâinile mele şi picioarele mele.

19. Numărat-au toate oasele mele, iar ei priveau şi se uitau la mine.

20. Împărţit-au hainele mele loruşi şi pentru cămaşa mea au aruncat sorţi.

21. Iar Tu, Doamne, nu depărta ajutorul Tău de la mine, spre sprijinul meu ia aminte.

22. Izbăveşte de sabie sufletul meu şi din gheara câinelui viaţa mea.

23. Izbăveşte-mă din gura leului şi din coarnele taurilor smerenia mea.

24. Spune-voi numeleTău fraţilor mei; în mijlocul adunării Te voi lăuda, zicând:

25. Cei ce vă temeţi de Domnul, lăudaţi-L pe El, toată seminţia lui Iacob slăviţi-L pe El!

26. Să se teamă de Dânsul toată seminţia lui Israel.

27. Că n-a defăimat, nici n-a lepădat ruga săracului,

28. Nici n-a întors fala Lui de la mine şi când am strigat către Dânsul, m-a auzit.

29. De la Tine este lauda mea în adunare mare, rugăciunile mele le voi face înaintea celor ce se tem de El.

30. Mânca-vor săracii şi se vor sătura şi vor lăuda pe Domnul, iar cei ce-L caută pe Dânsul vii vor fi inimile lor în veacul veacului.

31. Îşi vor aduce aminte şi se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului.

32. Şi se vor închina înaintea Lui toate seminţiile neamurilor.

33. Că a Domnului este împărăţia şi El stăpâneşte peste neamuri.

34. Mâncat-au şi s-au închinat toţi graşii pământului, înaintea Lui vor cădea toţi cei ce se coboară în pământ.

35. Şi sufletul meu în El viază, şi seminţia mea va sluji Lui.

36. Se va vesti Domnului neamul ce va să vină. Şi vor vesti dreptatea Lui poporului ce se va naşte şi ce a făcut Domnul.

Slavă.....

PSALMUL 23

Al lui David.

Al Domnului este pământul şi plinirea lui; lumea şi toţi cei ce locuiesc în ea.

2. Acesta pe mări l-a întemeiat pe el şi pe râuri l-a aşezat pe el.

3. Cine se va sui în muntele Domnului şi cine va sta în locul cel sfânt al Lui?

4. Cel nevinovat cu mâinile şi curat cu inima, care n-a luat în deşert sufletul său şi nu s-a jurat cu vicleşug aproapelui său.

5. Acesta va lua binecuvântare de la Domnul şi milostenie de la Dumnezeu, Mântuitorul său.

6. Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută faţa Dumnezeului lui Iacob.

7. Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre şi vă ridicaţi porţile cele veşnice şi va intra Împăratul slavei.

8. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul Cel tare şi puternic, Domnul Cel tare în război.

9. Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre şi vă ridicaţi porţile cele veşnice şi va intra Împăratul slavei.

10. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

PSALMUL 24

Al lui David.

Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu.

2. Spre Tine am nădăjduit, să nu fiu ruşinat în veac, nici să râdă de mine vrăjmaşii mei.

3. Pentru că toţi cei ce Te aşteaptă pe Tine nu se vor ruşina;
să se ruşineze toţi cei ce fac fărădelegi în deşert.

4. Căile Tale, Doamne, arată-mi, şi cărările Tale mă învaţă.

5. Îndreptează-mă spre adevărul Tău şi mă învaţă, că Tu eşti Dumnezeu, Mântuitorul meu, şi pe Tine Te-am aşteptat toată ziua.

6. Adu-ţi aminte de îndurările şi milele Tale, Doamne, că din veac sunt.

7. Păcatele tinereţilor mele şi ale neştiinţei mele nu le pomeni.

8. După mila Ta pomeneşte-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne.

9. Bun şi drept este Domnul, pentru aceasta lege va pune celor ce greşesc în cale.

10. Îndrepta-va pe cei blânzi la judecată, învăţa-va pe cei blânzi căile Sale.

11. Toate căile Domnului sunt milă şi adevăr pentru cei ce caută aşezământul Lui şi mărturiile Lui.

12. Pentru numele Tău, Doamne, curăţeşte păcatul meu că mult este.

13. Cine este omul cel ce se teme de Domnul? Lege va pune lui în calea pe care a ales-o.

14. Sufletul lui întru bunătăţi se va sălăşlui şi seminţia lui va moşteni pământul.

15. Domnul este întărirea celor ce se tem de El, aşezământul Lui îl va arăta lor.

16. Ochii mei sunt pururea spre Domnul că El va scoate din laţ picioarele mele.

17. Caută spre mine şi mă miluieşte, că părăsit şi sărac sunt eu.

18. Necazurile inimii mele s-au înmulţit; din nevoile mele scoate-mă.

19. Vezi smerenia mea şi osteneala mea şi-mi iartă toate păcatele mele.

20. Vezi pe vrăjmaşii mei că s-au înmulţit şi cu ură nedreaptă m-au urât.

21. Păzeşte sufletul meu şi mă izbăveşte, ca să nu mă ruşinez că am nădăjduit în Tine.

22. Cei fără răutate şi cei drepţi s-au lipit de mine, că Te-am aşteptat, Doamne.

23. Izbăveşte, Dumnezeule, pe Israel din toate necazurile lui.

PSALMUL 25

Al lui David.

Judecă-mă, Doamne, că eu întru nerăutate am umblat şi în Domnul nădăjduind, nu voi slăbi.

2. Cercetează-mă, Doamne, şi mă cearcă; aprinde rărunchii şi inima mea.

3. Că mila Ta este înaintea ochilor mei şi bine mi-a plăcut adevărul Tău.

4. Nu am şezut în adunarea deşertăciunii şi cu călcătorii de lege nu voi intra.

5. Urât-am adunarea celor ce viclenesc şi cu cei necredincioşi nu voi şedea.

6. Spăla-voi întru cele nevinovate mâinile mele şi voi înconjura jertfelnicul Tău, Doamne,

7. Ca să aud glasul laudei Tale şi să spun toate minunile Tale.

8. Doamne, iubit-am bunăcuviinţa casei Tale şi locul locaşului slavei Tale.

9. Să nu pierzi cu cei necredincioşi sufletul meu şi cu vărsătorii de sânge viaţa mea,

10. Întru ale căror mâini sunt fărădelegi şi dreapta cărora e plină de daruri.

11. Iar eu întru nerăutatea mea am umblat; izbăveşte-mă, Doamne, şi mă miluieşte,

12. Căci piciorul meu a stat întru dreptate; întru adunări Te voi binecuvânta, Doamne.

PSALMUL 27

Al lui David.

Către Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeul meu, ia aminte! Că de nu mă vei auzi, mă voi asemăna cu cei care se coboară în groapă.

2. Ascultă glasul rugăciunii mele când mă rog către Tine, când ridic mâinile mele către locaşul Tău cel sfânt.

3. Să nu tragi cu cei păcătoşi sufletul meu, şi cu cei ce lucrează nedreptate să nu mă pierzi,

5. Dă-le lor după faptele lor şi după vicleşugul gândurilor lor

6. După lucrul mâinilor lor, dă-le lor; răsplăteşte-i după faptele lor,

7. Că n-au înţeles lucrurile Domnului şi faptele mâinilor Lui; îi vei dărâma şi nu-i vei zidi.

8. Binecuvântat este Domnul că a auzit glasul rugăciunii mele.

9. Domnul este ajutorul şi apărătorul meu, în El a nădăjduit inima mea şi mi-a ajutat.

10. Şi a înflorit trupul meu şi de bunăvoia mea Îl voi lăuda pe El.

11. Domnul este întărirea poporului Său şi apărător mântuirilor unsului Său.

12. Mântuieşte poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta; paşte-i pe ei şi-i ridică până în veac.

PSALMUL 28

Al lui David.

Aduceţi Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceţi Domnului mieii oilor, aduceţi Domnului slavă şi cinste;

2. Aduceţi Domnului slavă numelui Său; închinaţi-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui.

3. Glasul Domnului peste ape; Dumnezeul slavei a tunat; Domnul peste ape multe.

4. Glasul Domnului întru tărie, glasul Domnului întru mare cuviinţă;

5. Glasul Domnului cel ce sfărâmă cedrii şi va zdrobi Domnul cedrii Libanului;

6. El face să sară Libanul ca un viţel; iar Ermonul ca un pui de gazelă.

7. Glasul Domnului, cel ce varsă para focului.

8. Glasul Domnului, cel ce cutremură pustiul şi va cutremura Domnul pustiul Cadeşului.

9. Glasul Domnului dezleagă pântecele cerboaicelor, glasul Domnului despoaie cedrii şi în locaşul Lui, fiecare va spune: Slavă!

10. Domnul va împărăţi peste potop şi va şedea Domnul Împărat în veac.

11. Domnul tărie poporului Său va da, Domnul va binecuvânta pe poporul Său cu pace.

PSALMUL 29

Al lui David.

Te voi înălţa, Doamne, că m-ai ridicat şi n-ai veselit pe vrăjmaşii mei împotriva mea.

2. Doamne, Dumnezeul meu, strigat-am către Tine şi m-ai vindecat.

3. Doamne, scos-ai din iad sufletul meu, mântuitu-m-ai de cei ce se coboară în groapă.

4. Cântaţi Domnului cei cuvioşi ai Lui şi lăudaţi pomenirea sfinţeniei Lui.

5. Că iuţime este întru mânia Lui şi viaţă întru voia Lui; seara se va sălăşlui plângerea, iar dimineaţa bucuria.

6. Iar eu am zis întru îndestularea mea: "Nu mă voi clătina în veac!"

7. Doamne, întru voia Ta, dat-ai frumuseţii mele putere; dar când ţi-ai întors faţa Ta, eu m-am tulburat.

8. Către Tine, Doamne, voi striga şi către Dumnezeul meu mă voi ruga.

9. Ce folos ai de sângele meu de mă cobor în stricăciune?

Oare, Te va lăuda pe Tine ţărâna, sau va vesti adevărul Tău?

10. Auzit-a Domnul şi m-a miluit; Domnul a fost ajutorul meu!

11. Schimbat-ai plângerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu şi m-ai încins cu veselie.

12. Ca slava mea să-ţi cânte ţie şi să nu mă mâhnesc; Doamne, Dumnezeul meu, în veac Te voi lăuda!

PSALMUL 30

Al lui David.

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu fiu ruşinat în veac. Întru îndreptarea Ta izbăveşte-mă şi mă scoate.

2. Pleacă spre mine urechea Ta, grăbeşte de mă scoate. Fii mie Dumnezeu apărător şi casă de scăpare ca să mă mântuieşti.

3. Că puterea mea şi scăparea mea eşti Tu şi pentru numele Tău mă vei povăţui şi mă vei hrăni.

4. Scoate-mă-vei din cursa aceasta pe care mi-au ascuns-o mie, că Tu eşti apărătorul meu.

5. În mâinile Tale îmi voi da duhul meu; izbăvitu-m-ai, Doamne, Dumnezeul adevărului.

6. Urât-ai pe cei ce păzesc deşertăciuni în zadar, iar eu spre Domnul am nădăjduit.

7. Bucura-mă-voi şi mă voi veseli de mila Ta, că ai căutat spre smerenia mea, mântuit-ai din nevoi sufletul meu

8. Şi nu m-ai lăsat în mâinile vrăjmaşului; pus-ai în loc desfătat picioarele mele.

9. Miluieşte-mă, Doamne, că mă necăjesc; tulburatu-s-a de mânie ochiul meu, sufletul meu şi inima mea.

10. Că s-a stins întru durere viaţa mea şi anii mei în suspinuri; slăbit-a întru sărăcie tăria mea şi oasele mele s-au tulburat.

11. La toţi vrăjmaşii mei m-am făcut de ocară şi vecinilor

mei foarte, şi frică cunoscuţilor mei. Cei ce mă vedeau afară fugeau de mine.

12. Uitat am fost ca un mort din inima lor, ajuns-am ca un vas stricat.

13. Că am auzit ocara multora din cei ce locuiesc împrejur, când se adunau ei împreună împotriva mea; ca să ia sufletul meu s-au sfătuit.

14. Iar eu către Tine am nădăjduit, Doamne, zis-am: "Tu eşti Dumnezeul meu!"

15. În mâinile Tale, soarta mea, izbăveşte-mă din mâna vrăjmaşilor mei şi de cei ce mă prigonesc.

16. Arată faţa Ta peste robul Tău, mântuieşte-mă cu mila Ta!

17. Doamne, să nu fiu ruşinat, că Te-am chemat pe Tine; să se ruşineze necredincioşii şi să se coboare în iad.

18. Mute să fie buzele cele viclene, care grăiesc împotriva dreptului fărădelege, cu mândrie şi cu defăimare.

19. Cât este de mare mulţimea bunătăţii Tale, Doamne, pe care ai gătit-o celor ce se tem de Tine, pe care ai făcut-o celor ce nădăjduiesc în Tine, înaintea fiilor oamenilor!

20. Ascunde-i-vei pe dânşii cu acoperământul feţei Tale de tulburarea oamenilor.

21. Acoperi-i-vei pe ei în cortul Tău de împotrivirea limbilor.

22. Binecuvântat este Domnul, că minunată a fost mila Sa, în cetate întărită.

23. Iar eu am zis întru uimirea mea: Lepădat sunt de la faţa ochilor Tăi.

24. Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele când am strigat către Tine.

25. Iubiţi pe Domnul toţi cuvioşii Lui că adevărul caută Domnul şi rsplăteşte celor ce se mândresc, cu prisosinţă.

26. Îmbărbătaţi-vă şi să se întărească inima voastră, toii cei ce nădăjduiţi în Domnul.

PSALMUL 31

Al lui David.

Fericiţi cărora s-au iertat fărădelegile şi cărora s-au acoperit păcatele.

2. Fericit bărbatul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui vicleşug.

3. Că am tăcut, îmbătrânit-au oasele mele, când strigam toată ziua.

4. Că ziua şi noaptea s-a îngreunat peste mine mâna Ta şi am căzut în suferinţă când ghimpele Tău mă împungea.

5. Păcatul meu l-am cunoscut şi fărădelegea mea n-am ascuns-o, împotriva mea.

6. Zis-am: "Mărturisi-voi fărădelegea mea Domnului"; şi Tu ai iertat nelegiuirea păcatului meu.

7. Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul la vreme potrivită, iar potop de ape multe de el nu se va apropia.

8. Tu eşti scăparea mea din necazul ce mă cuprinde, bucuria mea; izbăveşte-mă de cei ce m-au înconjurat.

9. Înţelepţi-te-voi şi te voi îndrepta pe calea aceasta, pe care vei merge; aţinti-voi spre tine ochii Mei.

10. Nu fi ca un cal şi ca un catâr, la care nu este pricepere; cu zăbală şi cu frâu fălcile lor voi strânge ca să nu se apropie de tine.

11. Multe sunt bătăile păcătosului; iar pe cel ce nădăjduieşte în Domnul, mila îl va înconjura.

12. Veseliţi-vă în Domnul şi vă bucuraţi, drepţilor, şi vă lăudaţi toţi cei drepţi la inimă.

PSALMUL 32

Al lui David, la Evrei fără titlu.

Bucuraţi-vă, drepţilor; celor drepţi li se cuvine laudă.

2. Lăudaţi pe Domnul în alăută, în psaltire cu zece strune cântaţi-I Lui.

3. Cântaţi-I Lui cântare nouă, cântaţi-I frumos, cu strigăt de bucurie.

4. Că drept este cuvântul Domnului şi toate lucrurile Lui întru credinţă.

5. Iubeşte milostenia şi judecata, Domnul; de mila Domnului plin este pământul.

6. Cu cuvântul Domnului cerurile s-au întărit şi cu duhul gurii Lui toată puterea lor.

7. Adunat-a ca într-un burduf apele mării, pus-a în vistierii adâncurile.

8. Să se teamă de Domnul tot pământul şi de El să se cutremure toii locuitorii lumii.

9. Că El a zis şi s-au făcut, El a poruncit şi s-au zidit.

10. Domnul risipeşte sfaturile neamurilor, leapădă gândurile popoarelor şi defaimă sfaturile căpeteniilor.

11. Iar sfatul Domnului rămâne în veac, gândurile inimii Lui, din neam în neam.

12. Fericit este neamul căruia Domnul este Dumnezeul lui, poporul pe care l-a ales de moştenire Lui.

13. Din cer a privit Domnul, văzut-a pe toţi fiii oamenilor.

14. Din locaşul Său, cel gata, privit-a spre toţi cei ce locuiesc pământul.

15. Cel ce a zidit îndeosebi inimile lor, Cel ce pricepe toate lucrurile lor.

16. Nu se mântuieşte împăratul cu oştire multă şi uriaşul nu se va mântui cu mulţimea tăriei lui.

17. Mincinos este calul spre scăpare şi cu mulţimea puterii lui nu te va izbăvi.

18. Iată ochii Domnului spre cei ce se tem de Dânsul, spre cei ce nădăjduiesc în mila Lui. Ca să izbăvească de moarte sufletele lor şi să-i hrănească pe ei în foamete.

19. Şi sufletul nostru aşteaptă pe Domnul, că ajutorul şi apărătorul nostru este.

20. Că în El se va veseli inima noastră şi în numele cel sfânt al Lui am nădăjduit.

21. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit şi noi întru Tine.

PSALMUL 33

Al lui David.

Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea.

2. În Domnul se va lăuda sufletul meu; să audă cei blânzi şi să se veselească.

3. Slăviţi pe Domnul împreună cu mine şi să înălţăm numele Lui împreună.

4. Căutat-am pe Domnul şi m-a auzit şi din toate necazurile mele m-a izbăvit.

5. Apropiaţi-vă de El şi vă luminaţi; şi feţele voastre să nu se ruşineze.

6. Săracul acesta a strigat şi Domnul l-a auzit pe el şi din toate necazurile lui l-a izbăvit.

7. Străjui-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de El şi-i va izbăvi pe ei.

8. Gustaţi şi vedeţi că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduieşte în El.

9. Temeţi-vă de Domnul toţi sfinţii Lui, că n-au lipsă cei ce se tem de El.

10. Bogaţii au sărăcit şi au flămânzit, iar cei ce-L caută pe Domnul, nu se vor lipsi de tot binele.

11. Veniţi fiilor, ascultaţi-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăţa pe voi;

12. Cine este omul cel ce voieşte viaţa, care iubeşte să vadă zile bune? Opreşte-ţi limba de la rău şi buzele tale să nu grăiască vicleşug.

13. Fereşte-te de rău şi fă bine, caută pacea şi o urmează pe ea.

14. Ochii Domnului spre cei drepţi şi urechile Lui spre rugăciunea lor.

15. Iar faţa Domnului spre cei ce fac rele, ca să piară de pe pământ pomenirea lor.

16. Strigat-au drepţii şi Domnul i-a auzit şi din toate necazurile lor i-a izbăvit.

17. Aproape este Domnul de cei umiliţi la inimă şi pe cei smeriţi cu duhul îi va mântui.

18. Multe sunt necazurile drepţilor şi din toate acelea îi va izbăvi pe ei Domnul.

19. Domnul păzeşte toate oasele lor, nici unul din ele nu se va zdrobi.

20. Moartea păcătoşilor este cumplită şi cei ce urăsc pe cel drept vor greşi.

21. Mântui-va Domnul sufletele robilor Săi şi nu vor greşi toţi cei ce nădăjduiesc în El.

PSALMUL 35

Al lui David.

Necredinţa călcătorului de lege spune inimii mele, că nu este într-însul frica de Dumnezeu.

2. El singur se amăgeşte în ochii săi, când zice că ar fi urmărind fărădelegea şi ar fi urând-o.

3. Graiurile gurii lui fărădelege şi vicleşug; n-a vrut să priceapă ca să facă bine

. 4. Fărădelege a gândit în aşternutul său, în toată calea cea bună n-a stat şi răutatea n-a urât.

5. Doamne, în cer este mila Ta şi adevărul Tău până la nori.

6. Dreptatea Ta ca munţii lui Dumnezeu, judecăţile Tale adânc mare; oameni şi dobitoace vei izbăvi Doamne.

7. Că ai înmulţit mila Ta, Dumnezeule, iar fiii oamenilor în umbra aripilor Tale vor nădăjdui.

8. Sătura-se-vor din grăsimea casei Tale şi din izvorul desfătării Tale îi vei adăpa pe ei.

9. Că la Tine este izvorul vieţii, întru lumina Ta vom vedea lumină.

10. Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine şi dreptatea Ta celor drepţi la inimă.

11. Să nu vină peste mine picior de mândrie şi mâna păcătoşilor să nu mă clatine.

12. Acolo au căzut toţi cei ce lucrează fărădelegea; izgoniţi au fost şi nu vor putea să stea.

PSALMUL 36

Al lui David.

Nu râvni la cei ce viclenesc, nici nu urma pe cei ce fac fărădelegea.

2. Căci ca iarba curând se vor usca şi ca verdeaţa ierbii degrab se vor trece.

3. Nădăjduieşte în Domnul şi fă bunătate şi locuieşte pământul şi hrăneşte-te cu bogăţia lui.

4. Desfătează-te în Domnul şi îţi va împlini ţie cererile inimii tale.

5. Descoperă Domnului calea ta şi nădăjduieşte în El şi El va împlini.

6. Şi va scoate ca lumina dreptatea ta şi judecata ca lumina de amiază.

7. Supune-te Domnului şi roagă-L pe El; nu râvni după cel

ce sporeşte în calea sa, după omul care face nelegiuirea.

8. Părăseşte mânia şi lasă iuţimea; nu căuta să vicleneşti.

9. Că cei ce viclenesc de tot vor pieri; iar cei ce aşteaptă pe Domnul vor moşteni pământul.

10. Şi încă puţin şi nu va mai fi păcătosul şi vei căuta locul lui şi nu-l vei afla.

11. Iar cei blânzi vor moşteni pământul şi se vor desfăta de mulţimea păcii.

12. Pândi-va păcătosul pe cel drept şi va scrâşni asupra lui, cu dinţii săi.

13. Iar Domnul va râde de el, că mai înainte vede că va veni ziua lui.

14. Sabia au scos păcătoşii, întins-au arcul lor ca să doboare pe sărac şi pe sărman, ca să junghie pe cei drepţi la inimă.

15. Sabia lor să intre în inima lor şi arcurile lor să se frângă.

16. Mai bun este puţinul celui drept, decât bogăţia multă a păcătoşilor.

17. Că braţele păcătoşilor se vor zdrobi, iar Domnul întăreşte pe cei drepţi.

18. Cunoaşte Domnul căile celor fără prihană şi moştenirea lor în veac va fi.

19. Nu se vor ruşina în vremea cea rea şi în zilele de foamete se vor sătura.

20. Că păcătoşii vor pieri, iar vrăjmaşii Domnului, îndată ce s-au mărit şi s-au înălţat, s-au stins, ca fumul au pierit.

21. Împrumută păcătosul şi nu dă înapoi, iar dreptul se îndură şi dă.

22. Că cei ce-L binecuvântează pe El vor moşteni pământul, iar cei ce-L blesteamă pe El, de tot vor pieri.

23. De la Domnul paşii omului se îndreptează şi calea lui o va voi foarte.

24. Când va cădea, nu se va zdruncina, că Domnul întăreşte mâna lui.

25. Tânăr am fost şi am îmbătrânit şi n-am văzut pe cel drept părăsit, nici seminţia lui cerând pâine;

26. Toată ziua dreptul miluieşte şi împrumută şi seminţia lui binecuvântată va fi.

27. Fereşte-te de rău şi fă binele şi vei trăi în veacul veacului.

28. Că Domnul iubeşte judecata şi nu va părăsi pe cei cuvioşi ai Săi; în veac vor fi păziţi. Iar cei fără de lege vor fi izgoniţi şi seminţia necredincioşilor va fi stârpită.

29. Iar drepţii vor moşteni pământul şi vor locui în veacul veacului pe el.

30. Gura dreptului va deprinde înţelepciunea şi limba lui va grăi judecată.

31. Legea Dumnezeului său în inima lui şi nu se vor poticni paşii lui.

32. Pândeşte păcătosul pe cel drept şi caută să-l omoare pe el

33. Iar Domnul nu-l va lăsa pe el, în mâinile lui, nici nu-l va osândi, când se va judeca cu el.

34. Aşteaptă pe Domnul şi păzeşte calea Lui! Şi te va înălţa pe tine ca să moşteneşti pământul; când vor pieri păcătoşii vei vedea.

35. Văzut-am pe cel necredincios mândrindu-se şi înălţându-se ca cedrii Libanului.

36. Şi am trecut şi iată nu era şi l-am căutat pe el şi nu s-a aflat locul lui.

37. Păzeşte nerăutatea şi caută dreptatea, că urmaşi are omul făcător de pace.

38. Iar cei fără de lege vor pieri deodată şi urmaşii necredincioşilor vor fi stârpiţi.

39. Iar mântuirea drepţilor de la Domnul, că apărătorul lor este în vreme de necaz.

40. Şi-i va ajuta pe ei Domnul şi-i va izbăvi pe ei şi-i va scoate pe ei din mâna păcătoşilor şi-i va mântui pe ei că au nădăjduit în El.

PSALMUL 37

Al lui David.

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuţimea Ta să mă certi.

2. Că săgeţile Tale s-au înfipt în mine şi ai întărit peste mine mâna Ta.

3. Nu este vindecare în trupul meu de la faţa mâniei Tale; nu este pace în oasele mele de la faţa păcatelor mele.

4. Că fărădelegile mele au covârşit capul meu, ca o sarcină grea apăsat-au peste mine.

5. Împuţitu-s-au şi au putrezit rănile mele, de la faţa nebuniei mele.

6. Chinuitu-m-am şi m-am gârbovit până în sfârşit, toată ziua mâhnindu-mă umblam.

7. Că şalele mele s-au umplut de ocări şi nu este vindecare în trupul meu.

8. Necăjitu-m-am şi m-am smerit foarte; răcnit-am din suspinarea inimii mele.

9. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea şi suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns.

10. Inima mea s-a tulburat, părăsitu-m-a tăria mea şi lumina ochilor mei şi aceasta nu este cu mine.

11. Prietenii mei şi vecinii mei în preajma mea s-au apropiat şi au şezut; şi cei de aproape ai mei departe au stat.

12. Şi se sileau cei ce căutau sufletul meu şi cei ce căutau cele rele mie grăiau deşertăciuni şi vicleşuguri toată ziua cugetau

13. Iar eu ca un surd nu auzeam şi ca un mut ce nu-şi deschide gura sa.

14. Şi m-am făcut ca un om ce nu aude şi nu are în gura lui mustrări.

15. Că spre Tine, Doamne, am nădăjduit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu,

16. Că am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmaşii mei; şi când s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semeţit.

17. Că eu spre bătăi gata sunt şi durerea mea înaintea mea este pururea.

18. Că fărădelegea mea eu o voi vesti şi mă voi îngriji pentru păcatul meu;

19. Iar vrăjmaşii mei trăiesc şi s-au întărit mai mult decât mine şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept.

20. Cei ce îmi răsplătesc rele pentru bune, mă defăimau, că urmam bunătatea.

21. Nu mă lăsa, Doamne Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine;

22. Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

PSALMUL 38

Al lui David.

Zis-am: "Păzi-voi căile mele, ca să nu păcătuiesc eu cu limba mea;

2. Pus-am gurii mele pază, când a stat păcătosul împotriva mea".

3. Amuţit-am şi m-am smerit şi nici de bine n-am grăit şi durerea mea s-a înnoit.

4. Înfierbântatu-s-a inima mea înăuntrul meu şi în cugetul meu se va aprinde foc.

5. Grăit-am cu limba mea: "Fă-mi cunoscut, Doamne, sfârşitul meu,

6. Şi numărul zilelor mele care este, ca să ştiu ce-mi lipseşte".

7. Iată, cu palma ai măsurat zilele mele şi statul meu ca nimic înaintea Ta.

8. Dar toate sunt deşertăciuni; tot omul ce viază.

9. Deşi ca o umbră trece omul, dar în zadar se tulbură.

10. Strânge comori şi nu ştie cui le adună pe ele.

11. Şi acum cine este răbdarea mea? Oare, nu Domnul? Şi statul meu de la Tine este.

12. De toate fărădelegile mele izbăveşte-mă; ocară celui fără de minte nu mă da.

13. Amuţit-am şi n-am deschis gura mea, că Tu eşti Cel ce m-ai făcut pe mine. Depărtează de la mine bătăile Tale.

14. De tăria mâinii Tale, eu m-am sfârşit. Cu mustrări pentru fărădelege ai pedepsit pe om.

15. Şi ai subţiat ca pânza de păianjen sufletul său; dar în Deşert se tulbură tot pământeanul.

16. Auzi rugăciunea mea, Doamne, şi cererea mea ascult-o; lacrimile mele să nu le treci,

17. Căci străin sunt eu la Tine şi străin ca toţi părinţii mei.

18. Lasă-mă ca să mă odihnesc, mai înainte de a mă duce şi de a nu mai fi.

PSALMUL 40

Al lui David.

Fericit cel care caută la sărac şi la sărman; în ziua cea rea îl va izbăvi pe el Domnul.

2. Domnul să-l păzească pe el şi să-l vieze şi să-l fericească pe pământ şi să nu-l dea în mâinile vrăjmaşilor lui.

3. Domnul să-l ajute pe el pe patul durerii lui; în aşternutul bolii lui să-l întărească pe el.

4. Eu am zis: "Doamne, miluieşte-mă; vindecă sufletul meu, că am greşit ţie".

5. Vrăjmaşii mei m-au grăit de rău zicând: "Când va muri şi va pieri numele lui?"

6. Iar de venea cineva să mă vadă, minciuni grăia; inima lui aduna fărădelege sieşi, ieşea afară şi grăia.

7. Împreună împotriva mea şopteau toţi vrăjmaşii mei; împotriva mea gândeau de mine rele.

8. Cuvânt nelegiuit spuneau împotriva mea, zicând: "Nu zace, oare? Nu se va mai scula!"

9. Chiar omul cu care eram în pace, în care am nădăjduit, care a mâncat pâinea mea, a ridicat împotriva mea călcâiul.

10. Iar Tu, Doamne, miluieşte-mă şi mă scoală şi voi răsplăti lor.

11. Întru aceasta am cunoscut că m-ai voit, că nu se va bucura vrăjmaşul meu de mine.

12. Iar pe mine pentru nerăutatea mea m-ai sprijinit şi m-ai întărit înaintea Ta, în veac.

13. Binecuvântat este Domnul Dumnezeul lui Israel din veac şi până în veac. Amin. Amin.

PSALMUL 41

Al fiilor lui Core.

În ce chip doreşte cerbul izvoarele apelor, aşa Te doreşte sufletul meu pe Tine, Dumnezeule.

2. Însetat-a sufletul meu de Dumnezeul cel viu; când voi veni şi mă voi arăta feţei lui Dumnezeu?

3. Făcutu-mi-s-au lacrimile mele pâine ziua şi noaptea, când mi se zicea mie în toate zilele: "Unde este Dumnezeul tău?"

4. De acestea mi-am adus aminte cu revărsare de inimă,

5. În glas de bucurie şi de laudă şi în sunet de sărbătoare.

6. Pentru ce eşti mâhnit, suflete al meu, şi pentru ce mă tulburi?

7. Nădăjduieşte în Dumnezeu, că-L voi lăuda pe El; mântuirea feţei mele este Dumnezeul meu.

8. În mine sufletul meu s-a tulburat; pentru aceasta îmi voi aduce aminte de Tine, din pământul Iordanului şi al Ermonului, din muntele cel mic.

9. Adânc pe adânc cheamă în glasul căderilor apelor Tale.

10. Toate talazurile şi valurile Tale peste mine au trecut.

11. Ziua va porunci Domnul milei Sale, iar noaptea cântare Lui de la mine.

12. Rugăciunea Dumnezeului vieţii mele, spune-voi lui Dumnezeu: "Sprijinitorul meu eşti Tu, pentru ce m-ai uitat?"

13. Pentru ce umblu mâhnit când mă necăjeşte vrăjmaşul meu?

14. Când se sfărâmau oasele mele mă ocărau asupritorii mei.

15. Când îmi ziceau mie în toate zilele: "Unde este Dumnezeul tău?"

16. Pentru ce eşti mâhnit, suflete al meu, şi pentru ce mă tulburi?

17. Nădăjduieşte în Dumnezeu, că-L voi lăuda pe El; mântuirea feţei mele este Dumnezeul meu.

PSALMUL 42

Al fiilor lui Core. La Evrei fără titlu

Judecă-mă, Dumnezeule, şi apără dreptatea mea de neamul necuvios, de omul nedrept şi viclean, şi izbăveşte-mă.

2. Că Tu eşti, Dumnezeule, întărirea mea; pentru ce m-ai lepădat? Pentru ce umblu mâhnit când mă necăjeşte vrăjmaşul meu?

3. Trimite lumina Ta şi adevărul Tău; acestea m-au povăţuit şi m-au condus la muntele cel sfânt al Tău şi la locaşurile Tale.

4. Şi voi intra la jertfelnicul lui Dumnezeu, la Dumnezeul Cel ce veseleşte tinereţile mele;

5. Lăuda-Te-voi în alăută, Dumnezeule, Dumnezeul meu.

6. Pentru ce eşti mâhnit, suflete al meu, şi pentru ce mă tulburi?

7. Nădăjduieşte în Dumnezeu că-L voi lăuda pe El; mântuirea feţei mele este Dumnezeul meu.

PSALMUL 43

Al fiilor lui Core.

Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, părinţii noştri ne-au spus nouă

2. Lucrul pe care l-ai făcut în zilele lor, în zilele cele de demult.

3. Mâna Ta popoare a nimicit, iar pe părinţi i-ai sădit; bătut-ai popoare, iar pe ei i-ai înmulţit.

4. Că nu cu sabia lor au moştenit pământul şi braţul lor nu i-a izbăvit pe ei,

5. Ci dreapta Ta şi braţul Tău şi luminarea feţei Tale, că bine ai voit întru ei.

6. Tu eşti Însuţi Împăratul meu şi Dumnezeul meu, Cel ce porunceşti mântuirea lui Iacob;

7. Cu Tine pe vrăjmaşii noştri îi vom lovi şi cu numele Tău vom nimici pe cei ce se scoală asupra noastră.

8. Pentru că nu în arcul meu voi nădăjdui şi sabia mea nu mă va mântui.

9. Că ne-ai izbăvit pe noi de cei ce ne necăjesc pe noi şi pe cei ce ne urăsc pe noi i-ai ruşinat.

10. Cu Dumnezeu ne vom lăuda toată ziua şi numele Tău îl vom lăuda în veac.

11. Iar acum ne-ai lepădat şi ne-ai ruşinat pe noi şi nu vei ieşi cu oştirile noastre;

12. Întorsu-ne-ai pe noi înapoi de la duşmanii noştri şi cei ce ne urăsc pe noi ne-au jefuit.

13. Datu-ne-ai pe noi ca oi de mâncare şi întru neamuri ne-ai risipit;

14. Vândut-ai pe poporul Tău fără de preţ şi nu l-ai preţuit când l-ai vândut.

15. Pusu-ne-ai pe noi ocară vecinilor noştri, batjocură şi râs celor dimprejurul nostru;

16. Pusu-ne-ai pe noi pildă către neamuri, clătinare de cap între popoare.

17. Toată ziua înfruntarea mea înaintea mea este şi ruşinea obrazului meu m-a acoperit,

18. De către glasul celui ce ocărăşte şi cleveteşte, de către faţa vrăjmaşului şi prigonitorului.

19. Acestea toate au venit peste noi şi nu Te-am uitat şi n-am călcat legământul Tău

20. Şi nu s-a dat înapoi inima noastră; iar paşii noştri nu s-au abătut de la calea Ta,

21. Că ne-ai smerit pe noi în loc de durere şi ne-a acoperit pe noi umbra morţii.

22. De am fi uitat numele Dumnezeului nostru şi am fi întins mâinile noastre spre dumnezeu străin,

23. Oare, Dumnezeu n-ar fi cercetat acestea? Că El ştie ascunzişurile inimii.

24. Că pentru Tine suntem ucişi toată ziua, socotiţi am fost ca nişte oi de junghiere.

25. Deşteaptă-Te, pentru ce dormi, Doamne? Scoală-Te şi nu ne lepăda până în sfârşit.

26. Pentru ce întorci faţa Ta? Uiţi de sărăcia noastră şi de necazul nostru?

27. Că s-a plecat în ţărână sufletul nostru, lipitu-s-a de pământ pântecele nostru.

28. Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă şi ne izbăveşte pe noi, pentru numele Tău.

PSALMUL 44

Al fiilor lui Core.

Cuvânt bun răspuns-a inima mea; grăi-voi cântarea mea Împăratului.

2. Limba mea este trestie de scriitor ce scrie iscusit.

3. Împodobit eşti cu frumuseţea mai mult decât fiii oamenilor; revărsatu-s-a har pe buzele tale. Pentru aceasta te-a binecuvântat pe tine Dumnezeu, în veac.

4. Încinge-te cu sabia ta peste coapsa ta, puternice,

5. Cu frumuseţea ta şi cu strălucirea ta. Încordează-ţi arcul, propăşeşte şi împărăţeşte,

6. Pentru adevăr, blândeţe şi dreptate, şi te va povăţui minunat dreapta ta.

7. Săgeţile tale ascuţite sunt puternice în inima duşmanilor împăratului; popoarele sub tine vor cădea.

8. Scaunul Tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toiag de dreptate toiagul împărăţiei Tale.

9. Iubit-ai dreptatea şi ai urât fărădelegea; pentru aceasta Te-a uns pe Tine, Dumnezeul Tău, cu untdelemnul bucuriei, mai mult decât pe părtaşii Tăi.

10. Smirna şi aloea îmbălsămează veşmintele Tale; din palate de fildeş cântări de alăută Te veselesc; fiice de împăraţi întru cinstea Ta;

11. Stătut-a împărăteasa de-a dreapta Ta, îmbrăcată în haină aurită şi prea înfrumuseţată.

12. Ascultă fiică şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi casa părintelui tău,

13. Că a poftit Împăratul frumuseţea ta, că El este Domnul tău.

14. Şi se vor închina Lui fiicele Tirului cu daruri, felei Tale se vor ruga mai-marii poporului.

15. Toată slava fiicei Împăratului este înăuntru, îmbrăcată cu ţesături de aur şi prea înfrumuseţată.

16. Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei, prietenele ei se vor aduce ţie.

17.Aduce-se-vor întru veselie şi bucurie

18. Aduce-se-vor în palatul Împăratului.

19. În locul părinţilor tăi s-au născut ţie fii; pune-i-vei pe ei căpetenii peste tot pământul.

20. Pomeni-vor numele tău în tot neamul;

21. Pentru aceasta popoarele te vor lăuda în veac şi în veacul veacului.

PSALMUL 45

Al fiilor lui Core.

Dumnezeu este scăparea şi puterea noastră, ajutor întru necazurile ce ne împresoară.

2. Pentru aceasta nu ne vom teme când se va cutremura pământul şi se vor muta munţii în inima mărilor.

3. Venit-au şi s-au tulburat apele lor, cutremuratu-s-au munţii de tăria lui.

4. Apele râurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu; Cel Preaînalt a sfinţit locaşul Lui.

5. Dumnezeu este în mijlocul cetăţii, nu se va clătina; o va ajuta Dumnezeu dis-de-dimineaţă.

6. Tulburatu-s-au neamurile, plecatu-s-au împărăţiile; dat-a Cel Preaînalt glasul Lui, cutremuratu-s-a pământul.

7. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob.

8. Veniţi şi vedeţi lucrurile lui Dumnezeu, minunile pe care le-a pus Domnul pe pământ.

9. Pune-va capăt războaielor până la marginile pământului, arcul va sfărâma şi va frânge arma, iar pavezele în foc le va arde.

10. Opriţi-vă şi cunoaşteţi că Eu sunt Dumnezeu, înălţa-Mă-voi pe pământ.

11. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob.

PSALMUL 46

Al fiilor lui Core.

Toate popoarele bateţi din palme, strigaţi lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

2. Că Domnul este Preaînalt, înfricoşător, Împărat mare peste tot pământul. 3. Supusu-ne-a nouă popoare şi neamuri sub picioarele noastre;

4. Alesu-ne-a nouă moştenirea Sa, frumuseţea lui Iacob, pe care a iubit-o.

5. Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiţă.

6. Cântaţi Dumnezeului nostru, cântaţi; cântaţi Împăratului nostru, cântaţi.

7. Că Împărat a tot pământul este Dumnezeu; cântaţi cu înţelegere.

8. Împărăţit-a Dumnezeu peste neamuri, Dumnezeu şade pe tronul cel sfânt al Său.

9. Mai-marii popoarelor s-au adunat cu poporul Dumnezeului lui Avraam, că ai lui Dumnezeu sunt puternicii pământului; El S-a înălţat foarte.

PSALMUL 47

Al fiilor lui Core.

Mare este Domnul şi lăudat foarte în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al Lui;

2. Bine întemeiată spre bucuria întregului pământ. Muntele Sionului, coastele de miazănoapte, cetatea Împăratului Celui mare.

3. Dumnezeu în palatele ei se cunoaşte, când o apără pe ea.

4. Că iată împăraţii s-au adunat, strânsu-s-au împreună.

5. Aceştia văzând-o aşa, s-au minunat, s-au tulburat, s-au cutremurat;

6. Cutremur i-a cuprins pe ei acolo; dureri ca ale celei ce naşte. Cu vânt puternic va sfărâma corăbiile Tarsisului.

7. Precum am auzit, aşa am şi văzut, în cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru.

8. Dumnezeu a întemeiat-o pe ea în veac. Primit-am, Dumnezeule, mila Ta, în mijlocul locaşului Tău.

9. După numele Tău, Dumnezeule, aşa şi lauda Ta peste marginile pământului; dreapta Ta este plină de dreptate.

10. Să se veselească Muntele Sionului, să se bucure fiicele lui Iuda pentru judecăţile Tale, Doamne.

11. Înconjuraţi Sionul şi-l cuprindeţi pe el, povestiţi despre turnurile lui.

12. Puneţi-vă inimile voastre întru puterea lui şi străbateţi palatele lui, ca să povestiţi neamului ce vine,

13. Că Acesta este Dumnezeu, Dumnezeul nostru în veac şi în veacul veacului; El ne va paşte pe noi în veci.

PSALMUL 48

Al fiilor lui Core.

Auziţi acestea toate neamurile, ascultaţi toţi cei ce locuiţi în lume:

2. Pământenii şi fiii oamenilor, împreună bogatul şi săracul.

3. Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.

4. Pleca-voi spre pildă urechea mea, tâlcui-voi în sunet de psaltire gândul meu.

5. Pentru ce să mă tem în ziua cea rea, când mă va înconjura fărădelegea vrăjmaşilor mei?

6. Ei se încred în puterea lor şi cu mulţimea bogăţiei lor se laudă.

7. Nimeni însă nu poate să scape de la moarte, nici să plătească lui Dumnezeu preţ de răscumpărare,

8. Că răscumpărarea sufletului e prea scumpă şi niciodată nu se va putea face,

9. Ca să rămână cineva pe totdeauna viu şi să nu vadă niciodată moartea.

10. Fiecare vede că înţelepţii mor, cum mor şi cei neînţelepţi şi nebunii, şi lasă altora bogăţia lor.

11. Mormântul lor va fi casa lor în veac, locaşurile lor din neam în neam, deşi numit-au cu numele lor pământurile lor.

12. Şi omul, în cinste fiind, n-a priceput; alăturatu-s-a dobitoacelor celor fără de minte şi s-a asemănat lor.

13. Această cale le este sminteală lor şi celor ce vor găsi de bune spusele lor.

14. Ca nişte oi în iad sunt puşi, moartea îi va paşte pe ei.

15. Şi-i vor stăpâni pe ei cei drepţi şi ajutorul ce-l nădăjduiau din slava lor, se va învechi în iad.

16. Dar Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din mâna iadului, când mă va apuca.

17. Să nu te temi când se îmbogăţeşte omul şi când se înmulţeşte slava casei lui.

18. Că la moarte el nu va lua nimic, nici nu se va coborî cu el slava lui.

19. Chiar dacă sufletul lui se va binecuvânta în viaţa lui şi te va lăuda când îi vei face bine,

20. Totuşi intra-va până la neamul părinţilor lui şi în veac nu va vedea lumină.

21. Omul încinste fiind n-a priceput; alăturatu-s-a dobitoacelor celor fără de minte şi s-a asemănat lor.

PSALMUL 49

Al lui Asaf.

Dumnezeul dumnezeilor, Domnul a grăit şi a chemat pământul,

2. De la răsăritul soarelui până la apus. Din Sion este strălucirea frumuseţii Lui.

3. Dumnezeu strălucit va veni, Dumnezeul nostru, şi nu va tăcea.

4. Foc înaintea Lui va arde şi împrejurul Lui vifor mare.

5. Chema-va cerul de sus şi pământul, ca să judece pe poporul Său.

6. Adunaţi-I Lui pe cuvioşii Lui, pe cei ce au făcut legământ cu El pentru jertfe.

7. Şi vor vesti cerurile dreptatea Lui, că Dumnezeu judecător este.

8. "Ascultă, poporul Meu şi-ţi voi grăi ţie, Israele!... Şi voi mărturisi ţie: Dumnezeu, Dumnezeul tău sunt Eu.

9. Nu pentru jertfele tale te voi mustra, iar arderile de tot ale tale înaintea Mea sunt pururea.

10. Nu voi primi din casa ta viţei, nici din turmele tale ţapi,

11. Că ale Mele sunt toate fiarele câmpului, dobitoacele din munţi şi boii.

12. Cunoscut-am toate păsările cerului şi frumuseţea ţarinii cu Mine este.

13. De voi flămânzi, nu-ţi voi spune ţie, că a Mea este lumea şi plinirea ei.

14. Oare, voi mânca carne de taur, sau sânge de ţapi voi bea?

15. Jertfeşte lui Dumnezeu jertfă de laudă şi împlineşte Celui Preaînalt făgăduinţele tale.

16. Şi Mă cheamă pe Mine în ziua necazului şi te voi izbăvi şi Mă vei preaslăvi".

17. Iar păcătosului i-a zis Dumnezeu: "Pentru ce tu istoriseşti dreptăţile Mele şi iei legământul Meu în gura ta?

18. Tu ai urât învăţătura şi ai lepădat cuvintele Mele înapoia ta.

19. De vedeai furul, alergai cu el şi cu cel desfrânat partea ta puneai.

20. Gura ta a înmulţit răutate şi limba ta a împletit vicleşug.

21. Şezând împotriva fratelui tău cleveteai şi împotriva fiului maicii tale ai pus sminteală.

22. Acestea ai făcut şi am tăcut, ai cugetat fărădelegea, că voi fi asemenea ţie; mustra-te-voi şi voi pune înaintea fetei tale păcatele tale.

23. Înţelegeţi dar acestea cei ce uitaţi pe Dumnezeu, ca nu cumva să vă răpească şi să nu fie cel ce izbăveşte.

24. Jertfa de laudă Mă va slăvi şi acolo este calea în care voi arăta lui mântuirea Mea".

PSALMUL 51

Al lui David.

Ce te făleşti întru răutate, puternice? Fărădelege toată ziua, nedreptate a vorbit limba ta; ca un brici ascuţit a făcut vicleşug.

2. Iubit-ai răutatea mai mult decât bunătatea, nedreptatea mai mult decât a grăi dreptatea.

3. Iubit-ai toate cuvintele pierzării, limbă vicleană!

4. Pentru aceasta Dumnezeu te va doborî până în sfârşit, te va smulge şi te va muta din locaşul tău şi rădăcina ta din pământul celor vii.

5. Vedea-vor drepţii şi se vor teme şi de el vor râde şi vor zice: "Iată omul care nu şi-a pus pe Dumnezeu ajutorul lui,

6. Ci a nădăjduit în mulţimea bogăţiei sale şi s-a întărit întru deşertăciunea sa".

7. Dar eu, ca un măslin roditor în casa lui Dumnezeu, am nădăjduit în mila lui Dumnezeu, în veac şi în veacul veacului.

8. Slăvi-Te-voi în veac, că ai făcut aceasta şi voi aştepta numele Tău, că bun este înaintea cuvioşilor Tăi.

Slavă.....

PSALMUL 52

Al lui David.

Zis-a cel nebun întru inima sa: "Nu este Dumnezeu!"

2. Stricatu-s-au şi urâţi s-au făcut întru fărădelegi. Nu este cel ce face bine.

3. Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor, să vadă de este cel ce înţelege, sau cel ce caută pe Dumnezeu.

4. Toţi s-au abătut, împreună netrebnici s-au făcut; nu este cel ce face bine, nu este până la unul.

5. Oare, nu vor cunoaşte, toţi cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănâncă pe poporul Meu cum mănâncă pâinea,

6. Pe Domnul nu L-au chemat. Acolo s-au temut de frică unde nu era frică,

7. Că Dumnezeu a risipit oasele celor ce plac oamenilor; ruşinatu-s-au, că Dumnezeu i-a urgisit pe ei.

8. Cine va da din Sion mântuirea lui Israel? Când va întoarce Domnul pe cei robiţi ai poporului Său, bucurase-va Iacob şi se va veseli Israel.

Slavă.....

PSALMUL 53

Al lui David.

Dumnezeule, întru numele Tău mântuieşte-mă şi întru puterea Ta mă judecă.

2. Dumnezeule, auzi rugăciunea mea, ia aminte cuvintele gurii mele!

3. Că străinii s-au ridicat împotriva mea şi cei tari au căutat sufletul meu şi n-au pus pe Dumnezeu înaintea lor.

4. Dar iată, Dumnezeu ajută mie şi Domnul este sprijinul sufletului meu.

5. Întoarce-va cele rele vrăjmaşilor mei; cu adevărul Tău îi vei pierde pe ei.

6. De bunăvoie voi jertfi ţie; lăuda-voi numele Tău, Doamne, că este bun,

7. Că din tot necazul m-ai izbăvit şi spre vrăjmaşii mei a privit ochiul meu.

PSALMUL 54

Al lui David.

Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea şi nu trece cu vederea ruga mea.

2. Ia aminte spre mine şi mă ascultă; mâhnitu-m-am întru neliniştea mea şi m-am tulburat de glasul vrăjmaşului şi de necazul păcătosului.

3. Că a abătut asupra mea fărădelege şi întru mânie m-a vrăjmăşit.

4. Inima mea s-a tulburat întru mine şi frica morţii a căzut peste mine;

5. Teamă şi cutremur au venit asupra mea şi m-a acoperit întunericul.

6. Şi am zis: Cine-mi va da mie aripi ca de porumbel, ca să zbor şi să mă odihnesc?

7. Iată m-aş îndepărta fugind şi m-aş sălăşlui în pustiu.

8. Aşteptat-am pe Dumnezeu, Cel ce mă mântuieşte de puţinătatea sufletului şi de vifor.

9. Nimiceşte-i, Doamne şi împarte limbile lor, că am văzut fărădelege şi dezbinare în cetate.

10. Ziua şi noaptea o va înconjura pe ea peste zidurile ei; fărădelege şi osteneală în mijlocul ei şi nedreptate;

11. Şi n-a lipsit din uliţele ei camătă şi vicleşug.

12. Că de m-ar fi ocărât vrăjmaşul, aş fi răbdat;

13. Şi dacă cel ce mă urăşte s-ar fi făcut împotriva mea, m-aş fi ascuns de el.

14. Iar tu, omule, asemenea mie, căpetenia mea şi cunoscutul meu,

15. Care împreună cu mine te-ai îndulcit de mâncări, în casa lui Dumnezeu am umblat în acelaşi gând!

16. Să vină moartea peste ei şi să se coboare în iad de vii,

17. Căci vicleşug este în locaşurile lor, în mijlocul lor.

18. Iar eu, către Dumnezeu am strigat, şi Domnul m-a auzit pe mine.

19. Seara şi dimineaţa şi la amiezi spune-voi, voi vesti, şi va auzi glasul meu.

20. Izbăvi-va cu pace sufletul meu de cei ce se apropie de mine, că mulţi erau împotriva mea.

21. Auzi-va Dumnezeu şi-i va smeri pe ei, Cel ce este mai înainte de veci.

22. Că nu este în ei îndreptare şi nu s-au temut de Dumnezeu. Întins-au mâinile împotriva aliaţilor lor,

23. Întinat-au legământul Lui. Risipiţi au fost de mânia feţei Lui şi s-au apropiat inimile lor;

24. Muiatu-s-au cuvintele lor mai mult decât untdelemnul, dar ele sunt săgeţi.

25. Aruncă spre Domnul grija ta şi El te va hrăni; nu va da în veac clătinare dreptului.

26. Iar Tu, Dumnezeule, îi vei coborî pe ei în groapa stricăciunii.

27. Bărbaţii vărsători de sânge şi vicleni nu vor ajunge la jumătatea zilelor lor; iar eu voi nădăjdui spre Tine, Doamne.

PSALMUL 55

Al lui David.

Mântuieşte-mă, Doamne, că m-a necăjit omul; toată ziua războindu-se m-a necăjit.

2. Călcatu-m-au vrăjmaşii mei toată ziua, că mulţi sunt cei ce se luptă cu mine, din înălţime.

3. Ziua când mă voi teme, voi nădăjdui în Tine.

4. În Dumnezeu voi lăuda toate cuvintele mele toată ziua; în Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme: Ce-mi va face mie omul?

5. Toată ziua cuvintele mele au urât, împotriva mea toate gândurile lor sunt spre rău.

6. Locui-vor lângă mine şi se vor ascunde; ei vor păzi călcâiul meu, ca şi cum ar căuta sufletul meu.

7. Pentru nimic nu-i vei mântui pe ei; în mânie popoare vei sfărâma, Dumnezeule.

8. Viaţa mea am spus-o ţie; pune lacrimile mele înaintea Ta, după făgăduinţa Ta.

9. Întoarce-se-vor vrăjmaşii mei înapoi, în orice zi Te voi chema. Iată, am cunoscut că Dumnezeul meu eşti Tu.

10. În Dumnezeu voi lăuda graiul, în Dumnezeu voi lăuda cuvântul;

11. În Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme: Ce-mi va face mie omul?

12. În mine sunt, Dumnezeule, făgăduinţele pe care le voi aduce laudei Tale,

13. Că ai izbăvit sufletul meu de la moarte, picioarele mele de alunecare, ca bine să plac înaintea lui Dumnezeu, în lumina celor vii.

PSALMUL 56

Al lui David.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă, că spre Tine a nădăjduit sufletul meu

2. Şi în umbra aripilor Tale voi nădăjdui, până ce va trece fărădelegea.

3. Striga-voi către Dumnezeul Cel Preaînalt, Dumnezeul Care mi-a făcut bine.

4. Trimis-a din cer şi m-a mântuit, dat-a spre ocară pe cei ce mă necăjesc pe mine.

5. Trimis-a Dumnezeu mila Sa şi adevărul Său şi a izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei. Adormit-am tulburat.

6. Fiii oamenilor, dinţii lor sunt arme şi săgeţi şi limba lor sabie ascuţită.

7. Înalţă-Te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot pământul slava Ta!

8. Curse au gătit sub picioarele mele şi au împilat sufletul meu;

9. Săpat-au înaintea mea groapă şi au căzut în ea.

10. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea! Cânta-voi şi voi lăuda slava Ta.

11. Deşteaptă-te mărirea mea! Deşteaptă-te psaltire şi alăută! Deştepta-mă-voi dimineaţa.

12. Lăuda-Te-voi între popoare, Doamne, cânta-voi ţie între neamuri,

13. Că s-a mărit până la cer mila Ta şi până la nori adevărul Tău.

14. Înalţă-Te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot pământul slava Ta!

PSALMUL 57

Al lui David.

De grăiţi într-adevăr dreptate, drept judecaţi, fii ai oamenilor.

2. Pentru că în inimă fărădelege lucraţi pe pământ, nedreptate mâinile voastre împletesc.

3. Înstrăinatu-s-au păcătoşii de la naştere, rătăcit-au din pântece, grăit-au minciuni.

4. Mânia lor după asemănarea şarpelui, ca a unei vipere surde, care-şi astupă urechile ei,

5. Care nu va auzi glasul descântătoarelor, al vrăjitorului care vrăjeşte cu iscusinţă.

6. Dumnezeu va zdrobi dinţii lor în gura lor; măselele leilor le-a sfărâmat Domnul.

7. De nimic se vor face, ca apa care trece; întinde-va arcul Său până ce vor slăbi.

8. Ca ceara ce se topeşte vor fi nimiciţi; a căzut foc peste ei şi n-au văzut soarele.

9. Înainte ca spinii voştri să se aprindă, ca pe nişte vii întru mânie îi va înghiţi pe ei.

10. Veseli-se-va dreptul când va vedea răzbunarea împotriva necredincioşilor; mâinile lui le va spăla în sângele păcătosului.

11. Şi va zice omul: "Da, este răsplată pentru cel drept! Da, este Dumnezeu Care îi judecă pe ei în viată!

PSALMUL 58

Al lui David.

Scoate-mă de la vrăjmaşii mei, Dumnezeule, şi de cei ce se scoală împotriva mea, izbăveşte-mă.

2. Izbăveşte-mă de cei ce lucrează fărădelegea şi de bărbaţii vărsărilor de sânge mă izbăveşte.

3. Că iată au vânat sufletul meu, stătut-au împotriva mea cei tari.

4. Nici fărădelegea şi nici păcatul meu nu sunt pricină, Doamne. Fără de nelegiuire am alergat şi m-am îndreptat spre Tine;

5. Scoală-Te, întru întâmpinarea mea şi vezi. Şi Tu, Doamne, Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israel,

6. Ia aminte să cercetezi toate neamurile; să nu Te milostiveşti de toţi cei ce lucrează fărădelegea.

7. Întoarce-se-vor spre seară şi vor flămânzi ca un câine şi vor înconjura cetatea.

8. Iată, vor striga cu gura lor şi sabie în buzele lor, că cine i-a auzit?

9. Şi Tu, Doamne, vei râde de ei, vei face de nimic toate neamurile.

10. Puterea mea în Tine o voi păzi, că Tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu eşti. Dumnezeul meu, mila Ta mă va întâmpina;

11. Dumnezeu îmi va arăta înfrângerea duşmanilor mei.

12. Să nu-i omori pe ei, ca nu cumva să uite legea Ta;

13. Risipeşte-i pe ei cu puterea Ta şi doboară-i pe ei, apărătorul meu, Doamne.

14. Păcatul gurii lor, cuvântul buzelor lor, să se prindă întru mândria lor şi de blestemul şi minciuna lor se va duce vestea.

15. Nimiceşte-i, întru mânia Ta nimiceşte-i, ca să nu mai fie!

16. Şi vor cunoaşte că Dumnezeu stăpâneşte pe Iacob şi marginile pământului.

17. Întoarce-se-vor spre seară şi vor flămânzi ca un câine şi vor înconjura cetatea.

18. Ei se vor risipi să mănânce; iar de nu se vor sătura, vor murmura.

19. Iar eu voi lăuda puterea Ta şi mă voi bucura dimineaţa de mila Ta.

20. Că Te-ai făcut sprijinitorul meu şi scăparea mea în ziua necazului meu.

21. Ajutorul meu eşti, ţie-Ţi voi cânta, că Tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu eşti, Dumnezeul meu, mila mea.

PSALMUL 59

Al lui David.

Dumnezeule, lepădatu-ne-ai pe noi şi ne-ai doborât; mâniatu-Te-ai şi Te-ai milostivit spre noi.

2. Cutremurat-ai pământul şi l-ai tulburat pe el; vindecă sfărâmăturile lui, că s-a cutremurat.

3. Arătat-ai poporului Tău asprime, adăpatu-ne-ai pe noi cu vinul umilinţei.

4. Dat-ai celor ce se tem de Tine semn ca să fugă de la faţa arcului;

5. Ca să se izbăvească cei iubiţi ai Tăi. Mântuieşte-mă cu dreapta Ta şi mă auzi.

6. Dumnezeu a grăit în locul cel sfânt al Său: "Bucura-Mă-voi şi voi împărţi Sichemul şi valea Sucot o voi măsura.

7. Al Meu este Galaadul şi al Meu este Manase şi Efraim, tăria capului Meu,

8. Iuda împăratul Meu; Moab vasul nădejdii Mele.

9. Spre Idumeea voi întinde încălţămintea Mea; Mie cei de alt neam Mi s-au supus".

10. Cine mă va duce la cetatea întărită? Cine mă va povăţui până la Idumeea?

11. Oare, nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai lepădat pe noi? Oare, nu vei ieşi Dumnezeule, cu oştirile noastre?

12. Dă-ne nouă ajutor, ca să ne scoţi din necaz, că deşartă este izbăvirea de la om.

13. Cu Dumnezeu vom birui şi El va nimici pe cei ce ne necăjesc pe noi.

PSALMUL 61

Al lui David.

Oare nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu? Că de la El este mântuirea mea;

2. Pentru că El este Dumnezeul meu, Mântuitorul meu şi Sprijinitorul meu; nu mă voi clătina mai mult.

3. Până când vă ridicaţi asupra omului? Căutaţi toţi a-l doborî, socotindu-l ca un zid povârnit şi ca un gard surpat!

4. S-au sfătuit să doboare cinstea mea, alergat-au cu minciună; cu gura lor mă binecuvântau şi cu inima lor mă blestemau.

5. Dar lui Dumnezeu supune-te, suflete al meu, că de la El vine răbdarea mea;

6. Că El este Dumnezeul meu şi Mântuitorul meu, Sprijinitorul meu; nu mă voi strămuta.

7. În Dumnezeu este mântuirea mea şi slava mea; Dumnezeu este ajutorul meu şi nădejdea mea este în Dumnezeu.

8. Nădăjduiţi în El toată adunarea poporului; revărsaţi înaintea Lui inimile voastre, că El este ajutorul nostru.

9. Dar deşertăciune sunt fiii oamenilor, mincinoşi sunt fiii oamenilor; în balanţă, toţi împreună sunt deşertăciune.

10. Nu nădăjduiţi spre nedreptate şi spre jefuire nu poftiţi; bogăţia de ar curge nu vă lipiţi inima de ea.

11. O dată a grăit Dumnezeu, aceste două lucruri am auzit: că puterea este a lui Dumnezeu şi a Ta, Doamne, este mila; că Tu vei răsplăti fiecăruia după faptele lui.

PSALMUL 62

Al lui David.

Dumnezeule, Dumnezeul meu, pe Tine Te caut dis-de-dimineaţă.

2. Însetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a după Tine trupul meu,

3. În pământ pustiu şi neumblat şi fără de apă. Aşa în locul cel sfânt m-am arătat Ţie, ca să văd puterea Ta şi slava Ta.

4. Că mai bună este mila Ta decât viaţa; buzele mele Te vor lăuda.

5. Aşa Te voi binecuvânta în viaţa mea şi în numele Tău voi ridica mâinile mele.

6. Ca de seu şi de grăsime să se sature sufletul meu şi cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

7. De mi-am adus aminte de Tine în aşternutul meu, în dimineţi am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu

8. Şi întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine şi pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

9. Iar ei în deşert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; da-se-vor în mâinile sabiei, părţi vulpilor vor fi.

10. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăţi.

PSALMUL 64

Al lui David.

Ţie Ţi se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion şi Ţie ţi se va împlini făgăduinţa în Ierusalim.

2. Auzi rugăciunea mea, către Tine tot trupul va veni.

3. Cuvintele celor fără de lege ne-au biruit pe noi şi nelegiuirile noastre Tu le vei curăţi.

4. Fericit este cel pe care l-ai ales şi l-ai primit; locui-va în curţile Tale.

5. Umplea-ne-vom de bunătăţile casei Tale; sfânt este locaşul Tău, minunat în dreptate.

6. Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor de pe mare departe;

7. Cel ce găteşti munţii cu tăria Ta, încins fiind cu putere; Cel ce tulburi adâncul mării şi vuietul valurilor ei.

8. Tulbura-se-vor neamurile şi se vor spăimânta cei ce locuiesc marginile, de semnele Lui; ieşirile dimineţii şi ale serii le vei veseli.

9. Cercetat-ai pământul şi l-ai adăpat pe el, bogăţiile lui le-ai înmulţit;

10. Râul lui Dumnezeu s-a umplut de apă; gătit-ai hrana lor, că aşa este gătirea Ta.

11. Adapă brazdele lui, înmulţeşte roadele lui şi se vor bucura de picături de ploaie, răsărind.

12. Vei binecuvânta cununa anului bunătăţii Tale şi câmpiile Tale se vor umple de roade grase.

13. Îngrăşa-se-vor păşunile pustiei şi cu bucurie dealurile se vor încinge.

14. Îmbrăcatu-s-au păşunile cu oi şi văile vor înmulţi grâul; vor striga şi vor cânta.

Slavă.....

PSALMUL 65

Al lui David.

Strigaţi lui Dumnezeu tot pământul. Cântaţi numele Lui; daţi slavă laudei Lui.

2. Ziceţi lui Dumnezeu: Cât sunt de înfricoşătoare lucrurile Tale! Pentru mulţimea puterii Tale, Te vor linguşi vrăjmaşii Tăi.

3. Tot pământul să se închine Ţie şi să cânte ţie, să cânte numelui Tău.

4. Veniţi şi vedeţi lucrurile lui Dumnezeu, înfricoşător în sfaturi mai mult decât fiii oamenilor.

5. Cel ce preface marea în uscat, prin râu vor trece cu piciorul. Acolo ne vom veseli de El,

6. De Cel ce stăpâneşte cu puterea Sa veacul. Ochii Lui spre neamuri privesc; cei ce se răzvrătesc, să nu se înalţe întru sine.

7. Binecuvântaţi neamuri pe Dumnezeul nostru şi faceţi să Se audă glasul laudei Lui,

8. Care a dat sufletului meu viaţă şi n-a lăsat să se clatine picioarele mele.

9. Că ne-ai cercetat pe noi, Dumnezeule, cu foc ne-ai lămurit pe noi, precum se lămureşte argintul.

10. Prinsu-ne-ai pe noi în cursă; pus-ai necazuri pe umărul nostru;

11. Ridicat-ai oameni pe capetele noastre, trecut-am prin foc şi prin apă şi ne-ai scos la odihnă.

12. Intra-voi în casa Ta cu arderi de tot, împlini-voi ţie făgăduinţele mele,

13. Pe care le-au rostit buzele mele şi le-a grăit gura mea, întru necazul meu.

14. Arderi de tot grase voi aduce ţie, cu tămâie şi berbeci; Îţi voi jertfi boi şi ţapi.

15. Veniţi de auziţi toţi cei ce vă temeţi de Dumnezeu şi vă voi povesti câte a făcut El sufletului meu.

16. Către Dânsul cu gura mea am strigat şi L-am lăudat cu gura mea.

17. Nedreptate de am avut în inima mea să nu mă audă Domnul.

18. Pentru aceasta m-a auzit Dumnezeu; luat-a aminte glasul rugăciunii mele.

19. Binecuvântat este Dumnezeu, Care n-a depărtat rugăciunea mea şi mila Lui de la mine.

PSALMUL 65

Al lui David.

Strigaţi lui Dumnezeu tot pământul. Cântaţi numele Lui; daţi slavă laudei Lui.

2. Ziceţi lui Dumnezeu: Cât sunt de înfricoşătoare lucrurile Tale! Pentru mulţimea puterii Tale, Te vor linguşi vrăjmaşii Tăi.

3. Tot pământul să se închine Ţie şi să cânte ţie, să cânte numelui Tău.

4. Veniţi şi vedeţi lucrurile lui Dumnezeu, înfricoşător în sfaturi mai mult decât fiii oamenilor.

5. Cel ce preface marea în uscat, prin râu vor trece cu piciorul. Acolo ne vom veseli de El,

6. De Cel ce stăpâneşte cu puterea Sa veacul. Ochii Lui spre neamuri privesc; cei ce se răzvrătesc, să nu se înalţe întru sine.

7. Binecuvântaţi neamuri pe Dumnezeul nostru şi faceţi să se audă glasul laudei Lui,

8. Care a dat sufletului meu viaţă şi n-a lăsat să se clatine picioarele mele.

9. Că ne-ai cercetat pe noi, Dumnezeule, cu foc ne-ai lămurit pe noi, precum se lămureşte argintul.

10. Prinsu-ne-ai pe noi în cursă; pus-ai necazuri pe umărul nostru;

11. Ridicat-ai oameni pe capetele noastre, trecut-am prin foc şi prin apă şi ne-ai scos la odihnă.

12. Intra-voi în casa Ta cu arderi de tot, împlini-voi ţie făgăduinţele mele,

13. Pe care le-au rostit buzele mele şi le-a grăit gura mea, întru necazul meu.

14. Arderi de tot grase voi aduce ţie, cu tămâie şi berbeci; Îţi voi jertfi boi şi ţapi.

15. Veniţi de auziţi toţi cei ce vă temeţi de Dumnezeu şi vă voi povesti câte a făcut El sufletului meu.

16. Către Dânsul cu gura mea am strigat şi L-am lăudat cu gura mea.

17. Nedreptate de am avut în inima mea să nu mă audă Domnul.

18. Pentru aceasta m-a auzit Dumnezeu; luat-a aminte glasul rugăciunii mele.

19. Binecuvântat este Dumnezeu, Care n-a depărtat rugăciunea mea şi mila Lui de la mine.

Slavă.....

PSALMUL 66

Al lui David.

Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi şi ne binecuvintează, luminează fala Ta spre noi şi ne miluieşte!

2. Ca să cunoaştem pe pământ calea Ta, în toate neamurile mântuirea Ta.

3. Lăuda-Te-vor pe Tine popoarele, Dumnezeule, lăuda-Te-vor pe Tine popoarele toate

4. Veselească-se şi să se bucure neamurile, că vei judeca popoarele cu dreptate şi neamurile pe pământ le vei povătui.

5. Lăuda-Te-vor pe Tine popoarele Dumnezeule, lăuda-Te-vor pe Tine popoarele toate. Pământul şi-a dat rodul său.

6. Binecuvintează-ne pe noi, Dumnezeule, Dumnezeul nostru. Binecuvintează-ne pe noi, Dumnezeule, şi să se teamă de Tine toate marginile pământului.

PSALMUL 67

Al lui David.

Să se scoale Dumnezeu şi să se risipească vrăjmaşii Lui şi să fugă de la faţa Lui cei ce-L urăsc pe El.

2. Precum se stinge fumul, să se stingă; cum se topeşte ceara de faţa focului, aşa să piară păcătoşii de la faţa lui Dumnezeu,

3. Iar drepţii să se bucure şi să se veselească înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze în veselie.

4. Cântaţi lui Dumnezeu, cântaţi numelui Lui, gătiţi calea Celui ce străbate pustia, Domnul este numele Lui,

5. Şi vă bucuraţi înaintea Lui. Să se tulbure de faţa Lui, a Părintelui orfanilor şi a Judecătorului văduvelor.

6. Dumnezeu este în locul cel sfânt al Lui; Dumnezeu aşază pe cei singuratici în casă,

7. Scoate cu vitejie pe cei legaţi în obezi, la fel pe cei amărâţi, pe cei ce locuiesc în morminte.

8. Dumnezeule, când mergeai Tu înaintea poporului Tău, când treceai Tu prin pustiu,

9. Pământul s-a cutremurat şi cerurile s-au topit şi Sinaiul s-a clătinat de la faţa Dumnezeului lui Israel.

10. Ploaie de bunăvoie vei osebi, Dumnezeule, moştenirii Tale. Ea a slăbit, dar Tu ai întărit-o.

11. Vietăţile Tale locuiesc în ea; întru bunătatea Ta, Dumnezeule, purtat-ai grijă de cel sărac.

12. Domnul va da cuvântul celor ce vestesc cu putere multă.

13. Împăratul puterilor, poporului iubit va împărţi prăzile.

14. Dacă veţi dormi în mijlocul moştenirilor voastre, aripile voastre argintate vor fi ca ale porumbiţei şi spatele vostru va străluci ca aurul.

15. Când Împăratul Cel ceresc va împrăştia pe regi în ţara Sa, ei vor fi albi ca zăpada pe Selmon.

16. Munte al lui Dumnezeu este muntele Vasan, munte de piscuri este muntele Vasan.

17. Pentru ce, munţi cu piscuri, pizmuiţi muntele în care a binevoit Dumnezeu să locuiască în el, pentru că va locui în el până la sfârşit?

18. Carele lui Dumnezeu sunt mii de mii; mii sunt cei ce se bucură de ele. Domnul în mijlocul lor, pe Sinai, în locaşul Său cel sfânt.

19. Suitu-Te-ai la înălţime, robit-ai mulţime, luat-ai daruri de la oameni, chiar şi cu cei răzvrătiţi îngăduiţi au fost să locuiască.

20. Domnul Dumnezeu este binecuvântat, binecuvântat este Dumnezeu zi de zi; să sporească între noi, Dumnezeul mântuirii noastre.

21. Dumnezeul nostru este Dumnezeul mântuirii şi ale Domnului Dumnezeu sunt ieşirile morţii.

22. Dar Dumnezeu va sfărâma capetele vrăjmaşilor Săi, creştetul părului celor ce umblă întru greşelile lor.

23. Zis-a Domnul: "Din Vasan îl voi întoarce, întoarce-voi pe vrăjmaşii tăi din adâncurile mării,

24. Pentru ca să se afunde piciorul tău în sângele lor şi limba câinilor tăi în sângele vrăjmaşilor tăi.

25. Văzut-am, Dumnezeule, intrarea Ta, văzut-am intrarea Dumnezeului şi Împăratului meu în locaşul cel sfânt:

26. Înainte mergeau căpeteniile, după ei cei ce cântau din strune, în mijloc fecioarele bătând din timpane şi zicând:

27. "În adunări binecuvântaţi pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel!"

28. Acolo era Veniamin cel mai tânăr, în uimire; căpeteniile lui Iuda, povăţuitorii lor, căpeteniile Zabulonului, căpeteniile Neftalimului şi ziceau:

29. "Porunceşte, Dumnezeule, puterii Tale; întăreşte Dumnezeule această lucrare pe care ai făcut-o nouă.

30. Pentru locaşul Tău, din Ierusalim, Îţi vor aduce împăraţii daruri.

31. Ceartă fiarele din trestii, ceartă taurii adunaţi împotriva junincilor popoarelor, ca să nu fie depărtaţi cei care au fost încercaţi ca argintul.

32. Risipeşte neamurile cele ce voiesc războaie". Veni-vor soli din Egipt; Etiopia va întinde mai înainte la Dumnezeu mâna ei, zicând:

33. "Împărăţiile pământului cântaţi lui Dumnezeu, cântaţi Domnului.

34. Cântaţi Dumnezeului Celui ce S-a suit peste cerul cerului, spre răsărit; iată va da glasul Său, glas de putere.

35. Daţi slavă lui Dumnezeu! Peste Israel măreţia Lui şi puterea Lui în nori.

36. Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Lui, Dumnezeul lui Israel; Însuşi va da putere şi întărire poporului Său. Binecuvântat este Dumnezeu".

PSALMUL 68

Al lui David.

Mântuieşte-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.

2. Afundatu-m-am în noroiul adâncului, care nu are fund;

3. Intrat-am în adâncurile mării şi furtuna m-a potopit.

4. Ostenit-am strigând, amorţit-a gâtlejul meu, slăbit-au ochii mei nădăjduind spre Dumnezeul meu.

5. Înmulţitu-s-au mai mult decât perii capului meu cei ce mă urăsc pe mine în zadar.

6. Întăritu-s-au vrăjmaşii mei, cei ce mă prigonesc pe nedrept; cele ce n-am răpit, pe acelea le-am plătit.

7. Dumnezeule, Tu ai cunoscut nepriceperea mea şi greşelile mele de la Tine nu s-au ascuns.

8. Să nu fie ruşinaţi, din pricina mea, cei ce Te aşteaptă pe Tine, Doamne, Doamne al puterilor, nici înfruntaţi pentru mine, cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeul lui Israel.

9. Că pentru Tine am suferit ocară, acoperit-a batjocura obrazul meu.

10. Înstrăinat am fost de fraţii mei şi străin fiilor maicii mele,

11. Că râvna casei Tale m-a mâncat şi ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine au căzut asupra mea.

12. Şi mi-am smerit cu post sufletul meu şi mi-a fost spre ocară mie.

13. Şi m-am îmbrăcat cu sac şi am ajuns pentru ei de batjocură.

14. Împotriva mea grăiau cei ce şedeau în porţi şi despre mine cântau cei ce beau vin.

15. Iar eu întru rugăciunea mea către Tine, Doamne, am strigat la timp bine-plăcut.

16. Dumnezeule, întru mulţimea milei Tale auzi-mă, întru adevărul milei Tale.

17. Mântuieşte-mă din noroi, ca să nu mă afund; izbăveşte-mă de cei ce mă urăsc şi din adâncul apelor,

18. Ca să nu mă înece vâltoarea apei, nici să mă înghită adâncul, nici să-şi închidă peste mine adâncul gura lui.

19. Auzi-mă, Doamne, că bună este mila Ta; după mulţimea îndurărilor Tale caută spre mine.

20. Să nu-ţi întorci fala Ta de la credinciosul Tău, când mă necăjesc. Degrabă mă auzi.

21. Ia aminte la sufletul meu şi-l mântuieşte pe el; din mâinile vrăjmaşilor mei izbăveşte-mă,

22. Că Tu cunoşti ocara mea şi ruşinea mea şi înfruntarea mea;

23. Înaintea Ta sunt toţi cei ce mă necăjesc. Zdrobit a fost sufletul meu de ocări şi necaz,

24. Şi am aşteptat pe cel ce m-ar milui şi nu era şi pe cei ce m-ar mângâia şi nu i-am aflat.

25. Şi mi-au dat spre mâncarea mea fiere şi în setea mea m-au adăpat cu oţet.

26. Facă-se masa lor înaintea lor cursă, răsplătire şi sminteală;

27. Să se întunece ochii lor, ca să nu vadă şi spinarea lor pururea o gârboveşte;

28. Varsă peste ei urgia Ta şi mânia urgiei Tale să-i cuprindă pe ei;

29. Facă-se curtea lor pustie şi în locaşurile lor să nu fie locuitori;

30. Că pe care Tu l-ai bătut, ei l-au prigonit şi au înmulţit durerea rănilor lui.

31. Adaugă fărădelege la fărădelegea lor şi să nu intre întru dreptatea Ta;

32. Şterşi să fie din cartea celor vii şi cu cei drepţi să nu se scrie.

33. Sărac şi îndurerat sunt eu; mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească!

34. Lăuda-voi numele Dumnezeului meu cu cântare şi-L voi preamări pe El cu laudă;

35. Şi-I va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât viţelul tânăr, căruia îi cresc coarne şi unghii.

36. Să râdă săracii şi să se veselească; cântaţi lui Dumnezeu şi viu va fi sufletul vostru!

37. Că a auzit pe cei săraci Domnul şi pe cei ferecaţi în obezi ai Săi nu i-a urgisit.

38. Să-L laude pe El cerurile şi pământul, marea şi toate câte se târăsc în ea.

39. Că Dumnezeu va mântui Sionul şi se vor zidi cetăţile lui Iuda şi vor locui acolo şi-l vor moşteni pe el;

40. Şi seminţia credincioşilor Lui îl va stăpâni pe el şi cei ce iubesc numele Lui vor locui m el.

PSALMUL 71

Despre Solomon

l. Dumnezeule, judecata Ta dă-o împăratului şi dreptatea Ta fiului împăratului,

2. Ca să judece pe poporul Tău cu dreptate şi pe săracii Tăi cu judecată.

3. Să aducă munţii pace poporului Tău şi dealurile dreptate.

4. Judeca-va pe săracii poporului şi va milui pe fiii săracilor şi va umili pe clevetitor.

5. Şi se vor teme de Tine cât va fi soarele şi cât va fi luna din neam în neam.

6. Pogorâ-se-va ca ploaia pe lână şi ca picăturile ce cad pe pământ.

7. Răsări-va în zilele lui dreptatea şi mulţimea păcii, cât va fi luna.

8. Şi va domni de la o mare până la alta şi de la râu până la marginile lumii.

9. Înaintea lui vor îngenunchia etiopienii şi vrăjmaşii lui ţărâna vor linge.

10. Împăraţii Tarsisului şi insulele daruri vor aduce, împăraţii arabilor şi ai reginei Saba prinoase vor aduce.

11. Şi se vor închina lui toţi împăraţii pământului, toate neamurile vor sluji lui.

12. Că a izbăvit pe sărac din mâna celui puternic şi pe sărmanul care n-avea ajutor.

13. Va avea milă de sărac şi de sărman şi sufletele săracilor va mântui;

14. De camătă şi de asuprire va scăpa sufletele lor şi scump va fi numele lor înaintea lui.

15. Şi va fi viu şi se va da lui din aurul Arabiei şi se vor ruga pentru el pururea; toată ziua îl vor binecuvânta pe el.

16. Fi-va belşug de pâine pe pământ până-n vârful munţilor; pomii roditori se vor înălţa ca cedrii Libanului; şi vor înflori cei din cetate ca iarba pământului.

17. Numele lui va dăinui pe vecie; cât va fi soarele va fi pomenit numele lui.

18. Se vor binecuvânta întru el toate seminţiile pământului, toate neamurile îl vor ferici pe el.

19. Binecuvântat este Domnul Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel, singurul Care face minuni.

20. Binecuvântat este numele slavei Lui în veac şi în veacul veacului.

21. Tot pământul se va umple de slava Lui. Amin. Amin.

PSALMUL 72

Al lui Asaf.

Cât de bun este Dumnezeu cu Israel, cu cei drepţi la inimă.

2. Iar mie, puţin a fost de nu mi-au alunecat picioarele, puţin a fost de nu s-au poticnit paşii mei.

3. Că am pizmuit pe cei fără de lege, când vedeam pacea păcătoşilor.

4. Că n-au necazuri până la moartea lor şi tari sunt când lovesc ei.

5. De osteneli omeneşti n-au parte şi cu oamenii nu sunt biciuiţi.

6. Pentru aceea îi stăpâneşte pe ei mândria şi se îmbracă cu nedreptatea şi silnicia.

7. Din răutatea lor iese nedreptatea şi cugetele inimii lor ies la iveală.

8. Gândesc şi vorbesc cu vicleşug, nedreptate grăiesc de sus.

9. Până la cer ridică gura lor şi cu limba lor străbat pământul.

10. Pentru aceasta poporul meu se ia după ei şi găseşte că ei sunt plini de zile bune

11. Şi zice: "Cum? ştie aceasta Dumnezeu? Are cunoştinţă Cel Preaînalt?

12. Iată, aceştia sunt păcătoşi şi sunt îndestulaţi. Veşnic sunt bogaţi".

13. Iar eu am zis: "Deci, în deşert am fost drept la inimă şi mi-am spălat întru cele nevinovate mâinile mele,

14. Că am fost lovit toată ziua şi mustrat în fiecare dimineaţă".

15. Dacă aş fi grăit aşa, iată aş fi călcat legământul neamului fiilor Tăi.

16. Şi mă frământam să pricep aceasta, dar anevoios lucru este înaintea mea.

17. Până ce am intrat în locaşul cel sfânt al lui Dumnezeu şi am înţeles sfârşitul celor răi:

18. Într-adevăr pe drumuri viclene i-ai pus pe ei şi i-ai doborât când se înălţau.

19. Cât de iute i-ai pustiit pe ei! S-au stins, au pierit din pricina nelegiuirii lor.

20. Ca visul celui ce se deşteaptă, Doamne, în cetatea Ta chipul lor de nimic l-ai făcut.

21. De aceea s-a bucurat inima mea şi rărunchii mei s-au potolit.

22. Că eram fără de minte şi nu ştiam; ca un dobitoc eram înaintea Ta. Dar eu sunt pururea cu Tine.

23. Apucatu-m-ai de mâna mea cea dreaptă. Cu sfatul Tău m-ai povăţuit şi cu slavă m-ai primit.

24. Că pe cine am eu în cer afară de Tine? Şi afară de Tine, ce am dorit pe pământ?

25. Stinsu-s-a inima mea şi trupul meu, Dumnezeul inimii mele şi partea mea, Dumnezeule, în veac.

26. Că iată cei ce se depărtează de Tine vor pieri; nimicit-ai pe tot cel ce se leapădă de Tine.

27. Iar mie a mă lipi de Dumnezeu bine este, a pune în Domnul nădejdea mea, ca să vestesc toate laudele Tale în porţile fiicei Sionului.

PSALMUL 73

Al lui Asaf.

Pentru ce m-ai lepădat, Dumnezeule, până în sfârşit? Aprinsu-s-a inima Ta peste oile păşunii Tale.

2. Adu-ţi aminte de poporul Tău, pe care l-ai câştigat de la început.

3. Izbăvit-ai toiagul moştenirii Tale, muntele Sionului, acesta în care ai locuit.

4. Ridică mâinile Tale împotriva mândriilor lor, până la sfârşit, că rău a făcut vrăjmaşul în locul cel sfânt al Tău.

5. Şi s-au fălit cei ce Te urăsc pe Tine în mijlocul locului de prăznuire al Tău, pus-au semnele lor drept semne;

6. Sfărâmat-au intrarea cea de deasupra.

7. Ca în codru cu topoarele au tăiat uşile locaşului Tău, cu topoare şi ciocane l-au sfărâmat.

8. Ars-au cu foc locaşul cel sfânt al Tău, până la pământ; spurcat-au locul numelui Tău.

9. Zis-au în inima lor împreună cu neamul lor: "Veniţi să ardem toate locurile de prăznuire ale lui Dumnezeu de pe pământ".

10. Semnele noastre nu le-am văzut; nu mai este profet şi pe noi nu ne va mai cunoaşte.

11. Până când, Dumnezeule, Te va ocărî vrăjmaşul, până când va huli potrivnicul numele Tău, până în sfârşit?

12. Pentru ce întorci mâna Ta şi dreapta Ta din sânul Tău, până în sfârşit?

13. Dar Dumnezeu, Împăratul nostru înainte de veac, a făcut mântuire în mijlocul pământului.

14. Tu ai despărţit, cu puterea Ta, marea; Tu ai zdrobit capetele balaurilor din apă;

15. Tu ai sfărâmat capul balaurului; datu-l-ai pe el mâncare popoarelor pustiului.

16. Tu ai deschis izvoare şi pâraie; Tu ai secat râurile Itanului.

17. A Ta este ziua şi a Ta este noaptea. Tu ai întocmit lumina şi soarele.

18. Tu ai făcut toate marginile pământului; vara şi primăvara Tu le-ai zidit.

19. Adu-Ţi aminte de aceasta: Vrăjmaşul a ocărât pe Domnul şi poporul cel fără de minte a hulit numele Tău.

20. Să nu dai fiarelor sufletul ce Te laudă pe Tine; sufletele săracilor Tăi să nu le uiţi până în sfârşit.

21. Caută spre legământul Tău, că s-au umplut ascunzişurile pământului de locuinţele fărădelegilor.

22. Să nu se întoarcă ruşinat cel umilit; săracul şi sărmanul să laude numele Tău.

23. Scoală-Te, Dumnezeule, apără pricina Ta; adu-Ţi aminte de ocara de fiecare zi, cu care Te necinsteşte cel fără de minte.

24. Nu uita strigătul vrăjmaşilor Tăi! Răzvrătirea celor ce Te urăsc pe Tine se urcă pururea spre Tine.

PSALMUL 74

Al lui Asaf.

Lăuda-Te-vom pe Tine, Dumnezeule, lăuda-Te-vom şi vom chema numele Tău.

2. Voi spune toate minunile Tale. "Când va fi vremea, zice Domnul, cu dreptate voi judeca.

3. Cutremuratu-s-a pământul şi toţi cei ce locuiesc pe el; Eu am întărit stâlpii lui".

4. Şi am zis celor fără de lege: "Nu faceţi fărădelege!" şi păcătoşilor: "Nu înălţaţi fruntea!

5. Nu ridicaţi la înălţime fruntea voastră, să nu grăiţi nedreptate împotriva lui Dumnezeu".

6. Că nici de la răsărit, nici de la apus, nici din munţii pustiei, nu vine ajutorul;

7. Ci Dumnezeu este judecătorul; pe unul îl smereşte şi pe altul îl înalţă.

8. Paharul este în mâna Domnului, plin cu vin curat bine-mirositor, şi îl trece de la unul la altul, dar drojdia lui nu s-a vărsat; din ea vor bea toţi păcătoşii pământului.

9. Iar eu mă voi bucura în veac, cânta-voi Dumnezeului lui Iacob.

10. Şi toate frunţile păcătoşilor voi zdrobi şi se va înălţa fruntea dreptului.

PSALMUL 75

Al lui Asaf.

Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu; în Israel mare este numele Lui.

2. Că s-a făcut în Ierusalim locul Lui şi locaşul Lui în Sion.

3. Acolo a zdrobit tăria arcurilor, arma şi sabia şi războiul.

4. Tu luminezi minunat din munţii cei veşnici.

5. Tulburatu-s-au toţi cei nepricepuţi la inimă, dormit-au somnul lor şi toţi cei războinici nu şi-au mai găsit mâinile.

6. De certarea Ta, Dumnezeule al lui Iacob, au încremenit călăreţii pe cai.

7. Tu înfricoşător eşti şi cine va sta împotriva mâniei Tale?

8. Din cer ai făcut să se audă judecată; pământul s-a temut şi s-a liniştit,

9. Când s-a ridicat la judecată Dumnezeu, ca să mântuiască pe toţi blânzii pământului.

10. Că gândul omului Te va lăuda şi amintirea gândului Te va prăznui.

11. Faceţi făgăduinţe şi le împliniţi Domnului Dumnezeului vostru. Toţi cei dimprejurul Lui vor aduce daruri

12. Celui înfricoşător şi Celui ce ia duhurile căpeteniilor, Celui înfricoşător împăraţilor pământului.

PSALMUL 76

Al lui Asaf.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Dumnezeu şi a căutat spre mine.

2. În ziua necazului meu pe Dumnezeu am căutat; chiar şi noaptea mâinile mele stau întinse înaintea Lui şi n-am slăbit; sufletul n-a vrut să se mângâie.

3. Adusu-mi-am aminte de Dumnezeu şi m-am cutremurat; gândit-am şi a slăbit duhul meu.

4. Ochii mei au luat-o înainte, treji; tulburatu-m-am şi n-am grăit.

5. Gândit-am la zilele cele de demult şi de anii cei veşnici mi-am adus aminte şi cugetam;

6. Noaptea în inima mea gândeam şi se frământa duhul meu zicând:

7. Oare, în veci mă va lepăda Domnul şi nu va mai binevoi în mine?

8. Oare, până în sfârşit mă va lipsi de mila Lui, din neam în neam?

9. Oare, va uita să Se milostivească Dumnezeu? Sau va închide în mâinile Lui îndurările Sale?

10. Şi am zis: Acum am început să înţeleg; aceasta este schimbarea dreptei Celui Preaînalt

11. Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului şi-mi voi aduce aminte de minunile Tale, dintru început.

12. Şi voi cugeta la toate lucrurile Tale şi la faptele Tale mă voi gândi.

13. Dumnezeule, în sfinţenie este calea Ta. Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu eşti Dumnezeu, Care faci minuni!

14. Cunoscută ai făcut între popoare puterea Ta. Izbăvit-ai cu braţul Tău poporul Tău, pe fiii lui Iacob şi ai lui Iosif.

15. Văzutu-Te-au apele, Dumnezeule, văzutu-Te-au apele şi s-au spăimântat şi s-au tulburat adâncurile.

16. Glas au dat norii că săgeţile Tale trec.

17. Glasul tunetului Tău în vârtej, luminat-au fulgerele Tale lumea, clătinatu-s-a şi s-a cutremurat pământul.

18. În mare este calea Ta şi cărările Tale în ape multe şi urmele Tale nu se vor cunoaşte.

19. Povăţuit-ai ca pe nişte oi pe poporul Tău, cu mâna lui Moise şi a lui Aaron.

PSALMUL 77

Al lui Asaf.

Luaţi aminte, poporul meu, la legea mea, plecaţi urechile voastre spre graiurile gurii mele.

2. Deschide-voi în pilde gura mea, spune-voi cele ce au fost dintru început,

3. Câte am auzit şi am cunoscut şi câte părinţii noştri ne-au învăţat.

4. Nu s-au ascuns de la fiii lor, din neam în neam,

5. Vestind laudele Domnului şi puterile Lui şi minunile pe care le-a făcut.

6. Şi a ridicat mărturie în Iacob şi lege a pus în Israel.

7. Câte a poruncit părinţilor noştri ca să le arate pe ele fiilor lor, ca să le cunoască neamul ce va să vină,

8. Fiii ce se vor naşte şi se vor ridica, şi le vor vesti fiilor lor,

9. Ca să-şi pună în Dumnezeu nădejdea lor şi să nu uite binefacerile lui Dumnezeu şi poruncile Lui să le ţină,

10. Ca să nu fie ca părinţii lor neam îndărătnic şi răzvrătit,

11. Neam care nu şi-a îndreptat inima sa şi nu şi-a încredinţat lui Dumnezeu duhul său.

12. Fiii lui Efraim, arcaşi înarmaţi, întors-au spatele, în zi de război.

13. N-au păzit legământul lui Dumnezeu şi în legea Lui n-au vrut să umble.

14. Şi au uitat facerile Lui de bine şi minunile Lui, pe care le-a arătat lor,

15. Minunile pe care le-a făcut înaintea părinţilor lor, în pământul Egiptului, în câmpia Taneos.

16. Despicat-a marea şi i-a trecut pe ei; stătut-au apele ca un zid;

17. Povăţuitu-i-a pe ei cu nor ziua şi toată noaptea cu lumină de foc;

18. Despicat-a piatră în pustie şi i-a adăpat pe ei cu bogăţie de apă.

19. Scos-a apă din piatră şi au curs apele ca nişte râuri.

20. Dar ei încă au greşit înaintea Lui, amărât-au pe Cel Preaînalt, în loc fără de apă.

21. Şi au ispitit pe Dumnezeu în inimile lor, cerând mâncare sufletelor lor.

22. Şi au grăit împotriva lui Dumnezeu şi au zis: "Va putea, oare, Dumnezeu să gătească masă în pustiu?"

23. - Pentru că a lovit piatra şi au curs ape şi pâraiele s-au umplut de apă.

24. "Oare, va putea da şi pâine, sau va putea întinde masă poporului Său?"

25. Pentru aceasta a auzit Domnul şi S-a mâniat şi foc s-a aprins peste Iacob şi mânie s-a suit peste Israel.

26. Căci n-au crezut în Dumnezeu, nici n-au nădăjduit în izbăvirea Lui.

27. Şi a poruncit norilor de deasupra şi uşile cerului le-a deschis

28. Şi a plouat peste ei mană de mâncare şi pâine cerească le-a dat lor.

29. Pâine îngerească a mâncat omul; bucate le-a trimis lor din destul.

30. Poruncit-a El, din cer, vânt dinspre răsărit şi a adus cu puterea Lui vânt dinspre miazăzi.

31. Şi a plouat peste ei ca pulberea cărnuri şi ca nisipul mării păsări zburătoare.

32. Şi au căzut în mijlocul taberei lor, împrejurul corturilor lor.

33. Şi au mâncat şi s-au săturat foarte şi pofta lor şi-au împlinit-o.

34. Nimic nu le lipsea din cele ce pofteau şi mâncarea le era încă în gura lor,

35. Când mânia lui Dumnezeu s-a ridicat peste ei şi a ucis pe cei sătui ai lor şi pe cei aleşi ai lui Israel i-a doborât.

36. Cu toate acestea încă au mai păcătuit şi n-au crezut în minunile Lui.

37. Şi s-au stins în deşertăciune zilele lor şi anii lor degrabă.

38. Când îi ucidea pe ei, Îl căutau şi se întorceau şi reveneau la Dumnezeu.

39. Şi şi-au adus aminte că Dumnezeu este ajutorul lor şi Dumnezeul Cel Preaînalt este izbăvitorul lor.

40. Dar L-au înşelat pe El, cu gura lor şi cu limba lor L-au minţit.

41. În inima lor n-au fost drepţi cu El, nici n-au crezut în legământul Lui.

42. Iar El este îndurător, va curăţi păcatele şi nu-i va nimici.

43. Îşi va întoarce de multe ori mânia Lui şi nu va aprinde toată urgia Lui.

44. Şi-a adus aminte că trup sunt ei, suflare ce trece şi nu se mai întoarce.

45. De câte ori L-au amărât în pustiu, L-au mâniat în pământ fără de apă?

46. Şi s-au întors şi au ispitit pe Dumnezeu şi pe Sfântul lui Israel L-au întărâtat.

47. Nu şi-au adus aminte de braţul Lui, de ziua în care i-a izbăvit pe ei din mâna asupritorului.

48. Că a făcut în Egipt semnele Lui şi minunile Lui în câmpia Taneos:

49. El a prefăcut în sânge râurile lor şi apele lor, ca să nu bea.

50. El a trimis asupra lor tăuni şi i-a mâncat pe ei; şi broaşte şi i-a prăpădit pe ei.

51. Dat-a stricăciunii rodul lor şi ostenelile lor, lăcustelor.

52. Bătut-a cu grindină via lor şi duzii lor cu piatră.

53. Dat-a grindinii dobitoacele lor şi averea lor focului.

54. Trimis-a asupra lor urgia mâniei Lui; mânie, urgie şi necaz trimis-a prin îngeri nimicitori.

55. Făcut-a cale mâniei Lui; n-a cruţat de moarte sufletele lor şi dobitoacele lor morţii le-a dat.

56. Lovit-a pe toţi cei întâi-născuţi din Egipt, pârga ostenelilor lor, în locaşurile lui Ham.

57. Ridicat-a ca pe nişte oi pe poporul Său şi i-a dus pe ei, ca pe o turmă, în pustiu.

58. Povăţuitu-i-a pe ei cu nădejde şi nu s-au înfricoşat şi pe vrăjmaşii lor i-a acoperit marea.

59. Dusu-i-a pe ei la hotarul sfinţeniei Lui, muntele pe care l-a dobândit dreapta Lui.

60. Izgonit-a dinaintea lor neamuri şi le-a dat lor prin sorţi pământul de moştenire;

61. Şi a aşezat în corturile lor seminţiile lui Israel.

62. Dar ei au ispitit şi au amărât pe Dumnezeul Cel Preaînalt şi poruncile Lui nu le-au păzit.

63. Şi s-au întors şi au călcat legământul ca şi părinţii lor, întorsu-s-au ca un arc strâmb.

64. Şi L-au mâniat pe El cu înălţimile lor şi cu idolii lor L-au întărâtat pe El.

65. Auzit-a Dumnezeu şi S-a mâniat şi a urgisit foarte pe Israel.

66. A lepădat cortul Său din Şilo, locaşul Lui, în care a locuit printre oameni.

67. Şi a robit tăria lor şi frumuseţea lor a dat-o în mâinile vrăjmaşului.

68. Şi a dat sabiei pe poporul Său şi de moştenirea Lui n-a ţinut seama.

69. Pe tinerii lor i-a mistuit focul şi fecioarele lor n-au fost înconjurate cu cinste.

70. Preoţii lor de sabie au căzut şi văduvele lor nu vor plânge.

71. Şi S-a deşteptat Domnul ca cel ce doarme, ca un viteaz ameţit de vin,

72. Şi a lovit din spate pe vrăjmaşii Săi; ocară veşnică le-a dat lor.

73. Şi a lepădat cortul lui Iosif şi seminţia lui Efraim n-a ales-o;

74. Ci a ales seminţia lui Iuda, Muntele Sion, pe care l-a iubit.

75. Şi a zidit locaşul Său cel sfânt, ca înălţimea cerului; pe pământ l-a întemeiat pe el în veac.

76. Şi a ales pe David robul Său şi l-a luat pe el de la turmele oilor.

77. De lângă oile ce nasc l-a luat pe el, ca să pască pe Iacob, poporul Său, şi pe Israel, moştenirea Sa.

78. Şi i-a păscut pe ei întru nerăutatea inimii lui şi în priceperea mâinii lui i-a povăţuit pe ei.

PSALMUL 78

Al lui Asaf.

Dumnezeule, intrat-au neamurile în moştenirea Ta, pângărit-au locaşul Tău cel sfânt, făcut-au din Ierusalim ruină.

2. Pus-au cadavrele robilor Tăi mâncare păsărilor cerului, trupurile celor cuvioşi ai Tăi, fiarelor pământului.

3. Vărsat-au sângele lor ca apa împrejurul Ierusalimului şi nu era cine să-i îngroape.

4. Făcutu-ne-am ocară vecinilor noştri, batjocură şi râs celor dimprejurul nostru.

5. Până când, Doamne, Te vei mânia până în sfârşit? Până când se va aprinde ca focul mânia Ta?

6. Varsă mânia Ta peste neamurile care nu Te cunosc şi peste împărăţiile care n-au chemat numele Tău.

7. Că au mâncat pe Iacob şi locul lui l-au pustiit.

8. Să nu pomeneşti fărădelegile noastre cele de demult; degrabă să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, că am sărăcit foarte.

9. Ajută-ne nouă, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, pentru slava numelui Tău; Doamne, izbăveşte-ne pe noi şi curăţeşte păcatele noastre pentru numele Tău.

10. Ca nu cumva să zică neamurile: "Unde este Dumnezeul lor?" Să se cunoască între neamuri, înaintea ochilor noştri,

11. Răzbunarea sângelui vărsat, al robilor Tăi; să intre înaintea Ta suspinul celor ferecaţi.

12. După măreţia braţului Tău, păzeşte pe fiii celor omorâţi.

13. Răsplăteşte vecinilor noştri de şapte ori, în sânul lor, ocara lor cu care Te-au ocărât pe Tine, Doamne.

14. Iar noi, poporul Tău şi oile păşunii Tale, mărturisi-ne-vom ţie, în veac, din neam în neam vom vesti lauda Ta.

PSALMUL 79

Al lui Asaf.

Cel ce paşti pe Israel, ia aminte! Cel ce povăţuieşti ca pe o oaie pe Iosif,

2. Cel ce şezi pe heruvimi, arată-Te înaintea lui Efraim şi Veniamin şi Manase.

3. Deşteaptă puterea Ta şi vino să ne mântuieşti pe noi.

4. Dumnezeule, întoarce-ne pe noi şi arată faţa Ta, şi ne vom mântui!

5. Doamne, Dumnezeul puterilor, până când Te vei mânia de ruga robilor Tăi?

6. Ne vei hrăni pe noi cu pâine de lacrimi şi ne vei adăpa cu lacrimi, peste măsură?

7. Pusu-ne-ai în ceartă cu vecinii noştri şi vrăjmaşii noştri ne-au batjocorit pe noi.

8. Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pe noi şi arată faţa Ta şi ne vom mântui.

9. Via din Egipt ai mutat-o; izgonit-ai neamuri şi ai răsădit-o pe ea.

10. Cale ai făcut înaintea ei şi ai răsădit rădăcinile ei şi s-a umplut pământul.

11. Umbra ei şi mlădiţele ei au acoperit cedrii lui Dumnezeu.

12. Întins-a viţele ei până la mare şi până la râu lăstarele ei.

13. Pentru ce ai dărâmat gardul ei şi o culeg pe ea toţi cei ce trec pe cale?

14. A stricat-o pe ea mistreţul din pădure şi porcul sălbatic a păscut-o pe ea.

15. Dumnezeul puterilor, întoarce-Te dar, caută din cer şi vezi şi cercetează via aceasta,

16. Şi o desăvârşeşte pe ea, pe care a sădit-o dreapta Ta, şi pe fiul omului pe care l-ai întărit ţie.

17. Arsă a fost în foc şi smulsă, dar de cercetarea feţei Tale ei vor pieri.

18. Să fie mâna Ta peste bărbatul dreptei Tale şi peste fiul omului pe care l-ai întărit ţie.

19. Şi nu ne vom depărta de Tine; ne vei da viaţă şi numele Tău vom chema.

20. Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pe noi şi arată faţa Ta şi ne vom mântui.

PSALMUL 80

Al lui Asaf.

Bucuraţi-vă de Dumnezeu, ajutorul nostru; strigaţi Dumnezeului lui Iacob!

2. Cântaţi psalmi şi bateţi din timpane; cântaţi dulce din psaltire şi din alăută!

3. Sunaţi din trâmbiţă, la lună nouă, în ziua cea binevestită a sărbătorii noastre!

4. Că poruncă pentru Israel este şi orânduire a Dumnezeului lui Iacob. Mărturie a pus în Iosif, când a ieşit din pământul Egiptului, şi a auzit limba pe care n-o ştia:

5. Luat-am sarcina de pe umerii lui, că mâinile lui au robit la coşuri.

6. Întru necaz M-ai chemat şi te-am izbăvit, te-am auzit în mijlocul furtunii şi te-am cercat la apa certării.

7. Ascultă, poporul Meu, şi-ţi voi mărturisi ţie, Israele: De Mă vei asculta pe Mine,

8. Nu vei avea alt Dumnezeu, nici nu te vei închina la dumnezeu străin,

9. Că Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, Cel ce te-am scos din pământul Egiptului. Deschide gura şi o voi umple pe ea.

10. Dar na ascultat poporul Meu glasul Meu şi Israel n-a căutat la Mine.

11. Şi i-am lăsat să umble după dorinţele inimilor lor şi au mers după cugetele lor.

12. De M-ar fi ascultat poporul Meu, de ar fi umblat Israel în căile Mele,

13. I-aş fi supus de tot pe vrăjmaşii lor şi aş fi pus mâna Mea pe asupritorii lor. "

14. Vrăjmaşii Domnului L-au minţit pe El, dar le va veni timpul lor, în veac.

15. Că Domnul i-a hrănit pe ei din grâul cel mai ales şi cu miere din stâncă i-a săturat pe ei".

PSALMUL 80

Al lui Asaf.

Bucuraţi-vă de Dumnezeu, ajutorul nostru; strigaţi Dumnezeului lui Iacob!

2. Cântaţi psalmi şi bateţi din timpane; cântaţi dulce din psaltire şi din alăută!

3. Sunaţi din trâmbiţă, la lună nouă, în ziua cea binevestită a sărbătorii noastre!

4. Că poruncă pentru Israel este şi orânduire a Dumnezeului lui Iacob. Mărturie a pus în Iosif, când a ieşit din pământul Egiptului, şi a auzit limba pe care n-o ştia:

5. "Luat-am sarcina de pe umerii lui, că mâinile lui au robit la coşuri.

6. Întru necaz M-ai chemat şi te-am izbăvit, te-am auzit în mijlocul furtunii şi te-am cercat la apa certării.

7. Ascultă, poporul Meu, şi-ţi voi mărturisi ţie, Israele: De Mă vei asculta pe Mine,

8. Nu vei avea alt Dumnezeu, nici nu te vei închina la dumnezeu străin,

9. Că Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, Cel ce te-am scos din pământul Egiptului. Deschide gura şi o voi umple pe ea.

10. Dar na ascultat poporul Meu glasul Meu şi Israel n-a căutat la Mine.

11. Şi i-am lăsat să umble după dorinţele inimilor lor şi au mers după cugetele lor.

12. De M-ar fi ascultat poporul Meu, de ar fi umblat Israel în căile Mele,

13. I-aş fi supus de tot pe vrăjmaşii lor şi aş fi pus mâna Mea pe asupritorii lor.

14. Vrăjmaşii Domnului L-au minţit pe El, dar le va veni timpul lor, în veac.

15. Că Domnul i-a hrănit pe ei din griul cel mai ales şi cu miere din stâncă i-a săturat pe ei".

PSALMUL 81
Al lui Asaf.

Dumnezeu a stat în dumnezeiască adunare şi în mijlocul dumnezeilor va judeca.

2. Până când veţi judeca cu nedreptate şi la feţele păcătoşilor veţi căuta?

3. Judecaţi drept pe orfan şi pe sărac şi faceţi dreptate celui smerit, celui sărman.

4. Mântuiţi pe cel sărman şi pe cel sărac; din mina păcătosului, izbăviţi-i.

5. Dar ei n-au cunoscut, nici n-au priceput, ci în întuneric umblă; stricase-vor toate rânduielile pământului.

6.* Eu am zis: "*Dumnezei sunteţi şi toţi fii ai Celui Preaînalt.

7. Dar voi ca nişte oameni muriţi şi ca unul din căpetenii cădeţi."

8. Scoală-Te, Dumnezeule, judecă pământul, că toate neamurile sunt ale Tale.

PSALMUL 82
Al lui Asaf.

Dumnezeule, cine se va asemăna ţie? Să nu taci, nici să Te linişteşti, Dumnezeule!

2. Că iată, vrăjmaşii Tăi s-au întărâtat şi cei ce Te urăsc au ridicat capul.

3. Împotriva poporului Tău au lucrat cu vicleşug şi s-au sfătuit împotriva sfinţilor Tăi.

4. Zis-au: "Veniţi să-i pierdem pe ei dintre neamuri şi să nu se mai pomenească numele lui Israel".

5. Că s-au sfătuit într-un gând împotriva lui. Împotriva Ta legământ au făcut:

6. Locaşurile Idumeilor şi Ismaelitenii, Moabul şi Agarenii,

7. Gheval şi Amon şi Amalic şi cei de alt neam, cu cei ce locuiesc în Tir.

8. Că şi Asur a venit împreună cu ei, ajutat-au fiilor lui Lot.

9. Fă-le lor ca lui Madian şi lui Sisara şi ca lui Iavin, la râul Chişon.

10. Pierit-au în Endor; făcutu-s-au ca gunoiul pe pământ.

11. Pune pe căpeteniile lor ca pe Oriv şi Zev şi Zevel şi Salmana, pe toate căpeteniile lor, care au zis: "Să moştenim noi jertfelnicul lui Dumnezeu".

12. Dumnezeul meu, pune-i pe ei ca o roată, ca trestia în faţa vântului,

13. Ca focul care arde pădurea, ca văpaia care arde munţii,

14. Aşa alungă-i pe ei, în viforul Tău şi în urgia Ta.

15. Umple feţele lor de ocară şi vor căuta faţa Ta, Doamne.

16. Să se ruşineze şi să se tulbure în veacul veacului şi să fie înfruntaţi şi să piară.

17. Și să cunoască ei că numele Tău este Domnul. Tu singur eşti Cel Preaînalt peste tot pământul.

PSALMUL 83

Al fiilor lui Core.

Cât de iubite sunt locaşurile Tale, Doamne al puterilor!

2. Doreşte şi se sfârşeşte sufletul meu după curţile Domnului; inima mea şi trupul meu s-au bucurat de Dumnezeul cel viu.

3. Că pasărea şi-a aflat casă şi turtureaua cuib, unde-şi va pune puii săi:

4. Altarele Tale, Doamne al puterilor, Împăratul meu şi Dumnezeul meu.

5. Fericiţi sunt cei ce locuiesc în casa Ta; în vecii vecilor Te vor lăuda.

6. Fericit este bărbatul al cărui ajutor este de la Tine, Doamne; suişuri în inima sa a pus,

7. În valea plângerii, în locul care i-a fost pus. Că binecuvântare va da Cel ce pune lege,

8. Merge-vor din putere în putere, arăta-Se-va Dumnezeul dumnezeilor în Sion.

9. Doamne, Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea mea! Ascultă, Dumnezeul lui Iacob!

10. Apărătorul nostru, vezi Dumnezeule şi caută spre faţa unsului Tău!

11. Că mai bună este o zi în curţile Tale decât mii. Ales-am a fi lepădat în casa lui Dumnezeu, mai bine, decât a locui în locaşurile păcătoşilor.

12. Că mila şi adevărul iubeşte Domnul; Dumnezeu har şi slavă va da. Dumnezeu nu va lipsi de bunătăţi pe cei ce umblă întru nerăutate.

13. Doamne al puterilor, fericit este omul cel ce nădăjduieşte întru Tine.

PSALMUL 84

Al fiilor lui Core.

Bine ai voit, Doamne, pământului Tău, întors-ai robimea lui Iacob.

2. Iertat-ai fărădelegile poporului Tău, acoperit-ai toate păcatele lor.

3. Potolit-ai toată mânia Ta; întorsu-Te-ai de către iuţimea mâniei Tale.

4. Întoarce-ne pe noi, Dumnezeul mântuirii noastre şi-ţi întoarce mânia Ta de la noi.

5. Oare, în veci Te vei mânia pe noi? Sau vei întinde mânia Ta din neam în neam?

6. Dumnezeule, Tu întorcându-Te, ne vei dărui viaţă şi poporul Tău se va veseli de Tine.

7. Arată-ne nouă, Doamne, mila Ta şi mântuirea Ta dă-ne-o nouă.

8. Auzi-voi ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu; că va grăi pace peste poporul Său

9. Şi peste cuvioşii Săi şi peste cei ce îşi întorc inima spre Dânsul.

10. Dar mântuirea Lui aproape este de cei ce se tem de Dânsul, ca să se sălăşluiască slava în pământul nostru.

11. Mila şi adevărul s-au întâmpinat, dreptatea şi pacea s-au sărutat.

12. Adevărul din pământ a răsărit şi dreptatea din cer a privit.

13. Că Domnul va da bunătate şi pământul nostru îşi va da rodul său;

14. Dreptatea înaintea Lui va merge şi va pune pe cale paşii Săi.

PSALMUL 85

O rugăciune a lui David.

Pleacă, Doamne, urechea Ta şi mă auzi, că sărac şi necăjit sunt eu.

2. Păzeşte sufletul meu, căci cuvios sunt; mântuieşte, Dumnezeul meu, pe robul Tău, pe cel ce nădăjduieşte în Tine.

3. Miluieşte-mă, Doamne, că spre Tine voi striga toată ziua. Veseleşte sufletul robului Tău, că spre Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu.

4. Că Tu, Doamne, bun şi blând eşti şi mult-milostiv tuturor celor ce Te cheamă pe Tine.

5. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea şi ia aminte la glasul cererii mele.

6. În ziua necazului meu am strigat către Tine, că m-ai auzit.

7. Nu este asemenea ţie între dumnezei, Doamne şi nici fapte nu sunt ca faptele Tale.

8. Veni-vor toate neamurile pe care le-ai făcut şi se vor închina înaintea Ta, Doamne şi vor slăvi numele Tău.

9. Că mare eşti Tu, Cel ce faci minuni, Tu eşti singurul Dumnezeu.

10. Povăţuieşte-mă, Doamne, pe calea Ta şi voi merge întru adevărul Tău; veselească-se inima mea, ca să se teamă de numele Tău.

11. Lăuda-Te-voi, Doamne, Dumnezeul meu, cu toată inima mea şi voi slăvi numele Tău în veac.

12. Că mare este mila Ta spre mine şi ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos.

13. Dumnezeule, călcătorii de lege s-au sculat asupra mea şi adunarea celor tari a căutat sufletul meu şi nu Te-au pus pe Tine înaintea lor.

14. Dar Tu, Doamne, Dumnezeu îndurat şi milostiv eşti; îndelung-răbdător şi mult-milostiv şi adevărat.

15. Caută spre mine şi mă miluieşte, dă tăria Ta slugii Tale şi mântuieşte pe fiul slujnicei Tale.

16. Fă cu mine semn spre bine, ca să vadă cei ce mă urăsc şi să se ruşineze, că Tu, Doamne, m-ai ajutat şi m-ai mângâiat.

PSALMUL 86

Al fiilor lui Core.

Temelia Sionului pe munţii cei sfinţi. Domnul iubeşte porţile Sionului, mai mult decât toate locaşurile lui Iacob.

2. Lucruri mărite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu.

3. Îmi voi aduce aminte de Raav şi de Babilon, între cei ce mă cunosc pe mine; şi iată cei de alt neam şi Tirul şi poporul etiopienilor, aceştia acolo s-au născut.

4. Mamă va zice Sionului omul şi om s-a născut în el şi Însuşi Cel Preaînalt l-a întemeiat pe el.

5. Domnul va povesti în cartea popoarelor şi a căpeteniilor acestora, ce s-au născut în el.

6. Că în Tine este locaşul tuturor celor ce se veselesc.

PSALMUL 87

Al fiilor lui Core.

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat şi noaptea înaintea Ta.

2. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga mea, Doamne,

3. Că s-a umplut de rele sufletul meu şi viaţa mea de iad s-a apropiat.

4. Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morţii slobod.

5. Ca nişte oameni răniţi ce dorm în mormânt, de care nu ţi-ai mai adus aminte şi care au fost lepădaţi de la mina Ta.

6. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate şi în umbra morţii.

7. Asupra mea s-a întărâtat mânia Ta şi toate valurile Tale le-ai adus spre mine.

8. Depărtat-ai pe cunoscuţii mei de la mine, ajuns-am urâciune lor.

9. Închis am fost şi n-am putut ieşi. Ochii mei au slăbit de suferinţă.

10. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua, întins-am către Tine mâinile mele.

11. Oare, morţilor vei face minuni? Sau cei morii se vor scula şi Te vor lăuda pe Tine?

12. Oare, va spune cineva în mormânt mila Ta şi adevărul Tău în locul pierzării?

13. Oare, se vor cunoaşte întru întuneric minunile Tale şi dreptatea Ta în pământ uitat?

14. Iar eu către Tine, Doamne, am strigat şi dimineaţa rugăciunea mea Te va întâmpina.

15. Pentru ce Doamne, lepezi sufletul meu şi întorci faţa Ta de la mine?

16. Sărac sunt eu şi în osteneli din tinereţile mele, înălţat am fost, dar m-am smerit şi m-am mâhnit.

17. Peste mine au trecut mâniile Tale şi înfricoşările Tale m-au tulburat.

18. Înconjuratu-m-au ca apa toată ziua şi m-au cuprins deodată.

19. Depărtat-ai de la mine pe prieten şi pe vecin, iar pe cunoscuţii mei de ticăloşia mea.

PSALMUL 88

O învăţătură a lui Etam Ezrahitul.

Milele Tale, Doamne, în veac le voi cânta.

2. Din neam în neam voi vesti adevărul Tău cu gura mea,

3. Că ai zis: "În veac mila se va zidi, în ceruri se va întări adevărul Tău.

4. Făcut-am legământ cu aleşii Mei, juratu-M-am lui David, robul Meu:

5. Până în veac voi întări seminţia ta şi voi zidi din neam în neam scaunul tău".

6. Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne şi adevărul Tău, în adunarea sfinţilor.

7. Că cine va fi asemenea Domnului în nori şi cine se va asemăna cu Domnul între fiii lui Dumnezeu?

8. Dumnezeul Cel Preamărit în sfatul sfinţilor, mare şi înfricoşător este peste cei dimprejurul Lui.

9. Doamne, Dumnezeul puterilor, cine este asemenea ţie? Tare eşti, Doamne, şi adevărul Tău împrejurul Tău.

10. Tu stăpâneşti puterea mării şi mişcarea valurilor ei Tu o potoleşti.

11. Tu ai smerit ca pe un rănit pe cel mândru; cu braţul puterii Tale ai risipit pe vrăjmaşii Tăi.

12. Ale Tale sunt cerurile şi al Tău este pământul; lumea şi plinirea ei Tu le-ai întemeiat.

13. Miazănoapte şi miazăzi Tu ai zidit; Taborul şi Ermonul în numele Tău se vor bucura. Braţul Tău este cu putere.

14. Să se întărească mâna Ta, să se înalţe dreapta Ta. Dreptatea şi judecata sunt temelia scaunului Tău.

15. Mila şi adevărul vor merge înaintea feţei Tale. Fericit este poporul care cunoaşte strigăt de bucurie;

16. Doamne, în lumina feţei Tale vor merge şi în numele Tău se vor bucura toată ziua şi intru dreptatea Ta se vor înălţa.

17. Că lauda puterii lor Tu eşti şi întru bună vrerea Ta se va înălţa puterea noastră.

18. Că al Domnului este sprijinul şi al Sfântului lui Israel, Împăratului nostru.

19. Atunci ai grăit în vedenii cuvioşilor Tăi şi ai zis: Dat-am ajutor celui puternic, înălţat-am pe cel ales din poporul Meu.

20. Aflat-am pe David, robul Meu; cu untdelemnul cel sfânt al Meu l-am uns pe el;

21. Pentru că mâna Mea îl va ajuta şi braţul Meu îl va întări.

22. Nici un vrăjmaş nu va izbuti împotriva lui şi fiul fărădelegii nu-i va mai face rău.

23. Şi voi tăia pe vrăjmaşii săi de la faţa lui şi pe cei ce-l urăsc pe el îi voi înfrânge.

24. Şi adevărul Meu şi mila Mea cu el vor fi şi în numele Meu se va înălţa puterea lui.

25. Şi voi pune peste mare mâna lui şi peste râuri dreapta lui;

26. Acesta Mă va chema: Tatăl meu eşti Tu, Dumnezeul meu şi sprijinitorul mântuirii mele.

27. Şi îl voi face pe el întâi-născut, mai înalt decât împăraţii pământului;

28. În veac îi voi păstra mila Mea şi legământul Meu credincios îi va fi.

29. Şi voi pune în veacul veacului seminţia lui şi scaunul lui ca zilele cerului;

30. De vor părăsi fiii lui legea Mea şi după rânduielile Mele nu vor umbla,

31. De vor nesocoti dreptăţile Mele şi poruncile Mele nu vor păzi,

32. Cerceta-voi cu toiag fărădelegile lor şi cu bătăi păcatele lor.

33. Iar mila Mea nu o voi depărta de la el, nici nu voi face strâmbătate întru adevărul Meu,

34. Nici nu voi rupe legământul Meu şi cele ce ies din buzele Mele nu le voi schimba.

35. O dată m-am jurat pe sfinţenia Mea: Oare, voi minţi pe David? Seminţia lui în veac va rămâne

36. Şi scaunul lui ca soarele înaintea Mea şi ca luna întocmită în veac şi martor credincios în cer.

37. Dar Tu ai lepădat, ai defăimat şi ai aruncat pe unsul Tău.

38. Stricat-ai legământul robului Tău, batjocorit-ai pe pământ sfinţenia lui.

39. Doborât-ai toate gardurile lui, făcut-ai întăriturile lui ruină.

40. Jefuitu-l-au pe el toţi cei ce treceau pe cale, ajuns-a ocară vecinilor săi.

41. Înălţat-ai dreapta vrăjmaşilor lui, veselit-ai pe toţi duşmanii lui.

42. Luat-ai puterea sabiei lui şi nu l-ai ajutat în vreme de război.

43. Nimicit-ai curăţenia lui şi scaunul lui la pământ l-ai doborât.

44. Micşorat-ai zilele vieţii lui, umplutu-l-ai de ruşine.

45. Până când, Doamne, Te vei întoarce? Până când se va aprinde ca focul mânia Ta?

46. Adu-Ţi aminte de mine; oare, în deşert ai zidit pe toţi fiii oamenilor?

47. Cine este omul ca să trăiască şi să nu vadă moartea şi să-şi izbăvească sufletul său din mâna iadului?

48. Unde sunt milele Tale cele de demult, Doamne, pe care le-ai jurat lui David, întru adevărul Tău?

49. Adu-Ţi aminte, Doamne, de ocara robilor Tăi, pe care o port în sânul lneu, de la multe neamuri.

50. Adu-Ţi aminte, Doamne, de ocara cu care m-au ocărât vrăjmaşii Tăi, cu care au ocărât paşii unsului Tău.

51. Binecuvântat este Domnul în veci. Amin. Amin.

PSALMUL 89

Rugăciunea lui Moise, omul lui Dumnezeu.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam şi în neam.

2. Mai înainte de ce s-au făcut munţii şi s-a zidit pământul Şi lumea, din veac şi până în veac eşti Tu.

3. Nu întoarce pe om întru smerenie, Tu, care ai zis: "Întoarceţi-vă, fii ai oamenilor",

4. Că o mie de ani înaintea ochilor Tăi sunt ca ziua de ieri, care a trecut şi ca straja nopţii.

5. Nimicnicie vor fi anii lor; dimineaţa ca iarba va trece.

6. Dimineaţa va înflori şi va trece, seara va cădea, se va întări şi se va usca.

7. Că ne-am sfârşit de urgia Ta şi de mânia Ta ne-am tulburat.

8. Pus-ai fărădelegile noastre înaintea Ta, greşelile noastre ascunse, la lumina feţei Tale.

9. Că toate zilele noastre s-au împuţinat şi în mânia Ta ne-am stins.

10. Anii noştri s-au socotit ca pânza unui păianjen; zilele anilor noştri sunt şaptezeci de ani;

11. Iar de vor fi în putere optzeci de ani şi ce este mai mult decât aceştia osteneală şi durere;

12. Că trece viaţa noastră şi ne vom duce.

13. Cine cunoaşte puterea urgiei Tale şi cine măsoară mânia Ta, după temerea de Tine?

14. Învaţă-ne să socotim bine zilele noastre, ca să ne îndreptăm inimile spre înţelepciune.

15. Întoarce-Te, Doamne! Până când vei sta departe? Mângâie pe robii Tăi!

16. Umplutu-ne-am dimineaţa de mila Ta şi ne-am bucurat şi ne-am veselit în toate zilele vieţii noastre.

17. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit, pentru anii în care am văzut rele.

18. Caută spre robii Tăi şi spre lucrurile Tale şi îndreptează pe fiii lor.

19. Şi să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi şi lucrurile mâinilor noastre le îndreptează.

PSALMUL 90

O cântare de laudă a lui David

Cel ce locuieşte în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălăşlui.

2. Va zice Domnului: "Sprijinitorul meu eşti şi scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre Dânsul".

3. Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor şi de cuvântul tulburător.

4. Cu spatele te va umbri pe tine şi sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui.

5. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua,

6. De lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie întru amiază.

7. Cădea-vor dinspre latura ta o mie şi zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia.

8. Însă cu ochii tăi vei privi şi răsplătirea păcătoşilor vei vedea.

9. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ţie.

10. Nu vor veni către tine rele şi bătaie nu se va apropia de locaşul tău.

11. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale.

12. Pe mâini te vor înălţa ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău.

13. Peste aspidă şi vasilisc vei păşi şi vei călca peste leu şi peste balaur.

14. "Că spre Mine a nădăjduit şi-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el că a cunoscut numele Meu.

15. Striga-va către Mine şi-l voi auzi pe el; cu dânsul sunt în necaz şi-l voi scoate pe el şi-l voi slăvi.

16. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, şi-i voi arăta lui mântuirea Mea".

PSALMUL 91

Alcătuit pe vremea lui Iezechia.
Un psalm pentru ziua sâmbetei.

Bine este a lăuda pe Domnul şi a cânta numele Tău, Preaînalte,

2. A vesti dimineaţa mila Ta şi adevărul Tău în toată noaptea,

3. În psaltire cu zece strune, cu cântece din alăută.

4. Că m-ai veselit, Doamne, întru făpturile Tale şi întru lucrurile mâinilor Tale mă voi bucura.

5. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, adânci cu totul sunt gândurile Tale!

6. Bărbatul nepriceput nu va cunoaşte şi cel neînţelegător nu va înţelege acestea,

7. Când răsar păcătoşii ca iarba şi se ivesc toţi cei ce fac fărădelegea,

8. Ca să piară în veacul veacului. Iar Tu, Preaînalt eşti în veac, Doamne.

9. Că iată vrăjmaşii Tăi, Doamne, vor pieri şi se vor risipi toţi cei ce lucrează fărădelegea.

10. şi se va înălţa puterea mea ca a inorogului şi bătrâneţile mele unse din belşug.

11. Şi a privit ochiul meu către vrăjmaşii mei şi pe cei vicleni, ce se ridică împotriva mea, îi va auzi urechea mea.

12. Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul cel din Liban se va înmulţi.

13. Răsădiţi fiind în casa Domnului, în curţile Dumnezeului nostru vor înflori.

14. Încă întru bătrâneţe unse se vor înmulţi şi bine vieţuind vor fi, ca să vestească:

15. Drept este Domnul Dumnezeul nostru şi nu este nedreptate întru Dânsul.

Slavă.....

PSALMUL 92

O cântare de laudă a lui David. Pentru ziua dinaintea sâmbetei, când s-a locuit pământul.

Domnul a împărăţit, întru podoabă S-a îmbrăcat;

îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere şi S-a încins,

2. Pentru că a întărit lumea care nu se va clinti.

3. Gata este scaunul Tău de atunci, din veac eşti Tu.

4. Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor,

5. Ridicat-au râurile valurile lor; dar mai mult decât glasul apelor clocotitoare,

6. Mai mult decât zbuciumul neasemuit al mării, minunat este, întru cele înalte, Domnul.

7. Mărturiile Tale s-au adeverit foarte. Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

PSALMUL 93

Al lui David.

Dumnezeul răzbunărilor, Domnul, Dumnezeul răzbunărilor cu îndrăzneală a grăit.

2. Înalţă-Te Cel ce judeci pământul, răsplăteşte răsplătirea celor mândri.

3. Până când păcătoşii, Doamne, până când păcătoşii se vor făli?

4. Până când vor spune şi vor grăi nedreptate; grăi-vor toţi cei ce lucrează fărădelegea?

5. Pe poporul Tău, Doamne, l-au asuprit şi moştenirea Ta au apăsat-o.

6. Pe văduvă şi pe sărac au ucis şi pe orfani i-au omorât.

7. Şi au zis: "Nu va vedea Domnul, nici nu va pricepe Dumnezeul lui Iacob".

8. Înţelegeţi, dar, cei neînţelepţi din popor, şi cei nebuni, înţelepţiţi-vă odată!

9. Cel ce a sădit urechea, oare, nu aude? Cel ce a zidit ochiul, oare, nu priveşte?

10. Cel ce pedepseşte neamurile, oare, nu va certa? Cel ce învaţă pe om cunoştinţa,

11. Domnul, cunoaşte gândurile oamenilor, că sunt deşarte.

12. Fericit este omul pe care îl vei certa, Doamne, şi din legea Ta îl vei învăţa pe el,

13. Ca să-l liniştești pe el în zile rele, până ce se va săpa groapă păcătosului.

14. Că nu va lepăda Domnul pe poporul Său şi moştenirea Sa nu o va părăsi,

15. Până ce dreptatea se va întoarce la judecată şi toţi cei cu inima curată, care se ţin de dânsa.

16. Cine se va ridica cu mine împotriva celor ce viclenesc şi cine va sta împreună cu mine împotriva celor ce lucrează fărădelegea?

17. Că de nu mi-ar fi ajutat mie Domnul, puţin de nu s-ar fi sălăşluit în iad sufletul meu.

18. Când am zis: "S-a clătinat piciorul meu", mila Ta, Doamne, mi-a ajutat mie.

19. Doamne, când s-au înmulţit durerile mele în inima mea, mângâierile Tale au veselit sufletul meu.

20. Nu va sta împreună cu Tine scaunul fărădelegii, cel ce face asuprire împotriva legii.

21. Ei vor prinde în cursă sufletul dreptului şi sânge nevinovat vor osândi.

22. Dar Domnul mi-a fost mie scăpare şi Dumnezeul meu ajutorul nădejdii mele;

23. Le va răsplăti lor Domnul după fărădelegea lor şi după răutatea lor îi va pierde pe ei Domnul Dumnezeul nostru.

PSALMUL 94

Al lui David.

Veniţi să ne bucurăm de Domnul şi să strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorului nostru.

2. Să întâmpinăm faţa Lui întru laudă şi în psalmi să-I strigăm Lui,

3. Că Dumnezeu mare este Domnul şi Împărat mare peste tot pământul.

4. Că în mâna Lui sunt marginile pământului şi înălţimile munţilor ale Lui sunt.

5. Că a Lui este marea şi El a făcut-o pe ea, şi uscatul mâinile Lui l-au zidit.

6. Veniţi să ne închinăm şi să cădem înaintea Lui şi să plângem înaintea Domnului, Celui ce ne-a făcut pe noi.

7. Că El este Dumnezeul nostru şi noi poporul păşunii Lui şi oile mâinii Lui.

8. O, de I-aţi auzi glasul care zice: "Să nu vă învârtoşaţi inimile voastre,

9. Ca în timpul cercetării, ca în ziua ispitirii în pustiu,

10. Unde M-au ispitit părinţii voştri, M-au ispitit şi au văzut lucrurile Mele.

11. Patruzeci de ani am urât neamul acesta şi am zis: "Pururea rătăcesc cu inima".

12. Şi ei n-au cunoscut căile Mele, că M-am jurat întru mânia Mea: "Nu vor intra întru odihna Mea".

PSALMUL 95

Al lui David. La Evrei fără titlu.

Cântaţi Domnului cântare nouă, cântaţi Domnului tot pământul.

2. Cântaţi Domnului, binecuvântaţi numele Lui, binevestiţi din zi în zi mântuirea Lui.

3. Vestiţi între neamuri slava Lui, între toate popoarele minunile Lui;

4. Că mare este Domnul şi lăudat foarte, înfricoşător este; mai presus decât toţi dumnezeii.

5. Că toţi dumnezeii neamurilor sunt idoli; iar Domnul cerurile a făcut.

6. Laudă şi frumuseţe este înaintea Lui, sfinţenie şi măreţie în locaşul cel sfânt al Lui.

7. Aduceţi Domnului, seminţiile popoarelor, aduceţi Domnului slavă şi cinste; aduceţi Domnului slavă numelui Lui.

8. Aduceţi jertfe şi intraţi în curţile Lui. Închinaţi-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui.

9. Să tremure de faţa Lui tot pământul. Spuneţi între neamuri că Domnul a împărăţit,

10. Pentru că a întărit lumea care nu se va clinti; judeca-va popoare întru dreptate.

11. Să se veselească cerurile şi să se bucure pământul, să se zguduie marea şi toate cele ce sunt întru ea; să se bucure câmpiile şi toate cele ce sunt pe ele.

12. Atunci se vor bucura toţi copacii pădurii, de faţa Domnului, că vine, vine să judece pământul.

13. Judeca-va lumea întru dreptate şi popoarele întru adevărul Său.

PSALMUL 96

Al lui David.

Domnul împărăţeşte! Să se bucure pământul, să se veselească insule multe.

2. Nor şi negură împrejurul Lui, dreptatea şi judecata este temelia neamului Lui.

3. Foc înaintea Lui va merge şi va arde împrejur pe vrăjmaşii Lui.

4. Luminat-au fulgerele Lui lumea; văzut-a şi s-a cutremurat pământul.

5. Munţii ca ceara s-au topit de faţa Domnului, de faţa Domnului a tot pământul.

6. Vestit-au cerurile dreptatea Lui şi au văzut toate popoarele slava Lui.

7. Să se ruşineze toţi cei ce se închină chipurilor cioplite şi se laudă cu idolii lor.

8. Închinaţi-vă Lui toţi îngerii Lui; auzit-a şi s-a veselit Sionul

9. Şi s-au bucurat fiicele Iudeii, pentru judecăţile Tale, Doamne.

10. Că Tu eşti Domnul Cel Preaînalt peste tot pământul; înălţatu-Te-ai foarte, mai presus decât toţi dumnezeii.

11. Cei ce iubiţi pe Domnul, urâţi răul; Domnul păzeşte sufletele cuvioşilor Lui; din mâna păcătosului îi va izbăvi pe ei.

12. Lumină a răsărit dreptului şi celor drepţi cu inima, veselie.

13. Veseliţi-vă, drepţilor, în Domnul şi lăudaţi pomenirea sfinţeniei Lui!

PSALMUL 97

Al lui David.

Cântaţi Domnului cântare nouă, că lucruri minunate a făcut Domnul.

2. Mântuitu-l-a pe el dreapta Lui şi braţul cel sfânt al Lui.

3. Cunoscută a făcut Domnul mântuirea Sa; înaintea neamurilor a descoperit dreptatea Sa.

4. Pomenit-a mila Sa lui Iacob şi adevărul Său casei lui Israel;

5. Văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.

6. Strigaţi lui Dumnezeu tot pământul; cântaţi şi vă bucuraţi şi cântaţi.

7. Cântaţi Domnului cu alăută, cu alăută şi în sunet de psaltire;

8. Cu trâmbiţe şi în sunet de corn, strigaţi înaintea Împăratului şi Domnului.

9. Să se zguduie marea şi plinirea ei, lumea şi cei ce locuiesc în ea.

10. Râurile vor bate din palme, deodată, munţii se vor bucura de faţa Domnului, că vine, vine să judece pământul.

11. Judeca-va lumea cu dreptate şi popoarele cu nepărtinire.

PSALMUL 98

Al lui David.

Domnul împărăţeşte: să tremure popoarele; şade pe heruvimi: să se cutremure pământul.

2. Domnul în Sion este mare şi înalt peste toate popoarele.

3. Să se laude numele Tău cel mare, că înfricoşător şi sfânt este. Şi cinstea împăratului iubeşte dreptatea.

4. Tu ai întemeiat dreptatea; judecată şi dreptate în Iacob, Tu ai făcut.

5. Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi aşternutului picioarelor Lui, că sfânt este!

6. Moise şi Aaron, între preoţii Lui şi Samuel între cei ce cheamă numele Lui.

7. Chemat-au pe Domnul şi El i-a auzit pe ei, în stâlp de nor grăia către ei;

8. Căci păzeau mărturiile Lui şi poruncile pe care le-a dat lor.

9. Doamne, Dumnezeul nostru, Tu i-ai auzit pe ei; Dumnezeule, Tu Te-ai milostivit de ei şi ai răsplătit toate faptele lor.

10. Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi în Muntele cel sfânt al Lui, că sfânt este Domnul, Dumnezeul nostru!

PSALMUL 99

Al lui David.

Strigaţi Domnului tot pământul, slujiţi Domnului cu veselie, intraţi înaintea Lui cu bucurie.

2. Cunoaşteţi că Domnul, El este Dumnezeul nostru; El ne-a făcut pe noi şi nu noi.

3. Iar noi poporul Lui şi oile păşunii Lui. Intraţi pe porţile Lui cu laudă şi în curţile Lui cu cântări lăudaţi-L pe El.

4. Cântaţi numele Lui! Că bun este Domnul; în veac este mila Lui şi din neam în neam adevărul Lui.

PSALMUL 100

Al lui David.

Mila şi judecata Ta voi cânta ţie, Doamne.

2. Cânta-voi şi voi merge, cu pricepere, în cale fără

2. Cânta-voi şi voi merge, cu pricepere, în cale fără prihană. Când vei veni la mine?

3. Umblat-am întru nerăutatea inimii mele, în casa mea.

4. N-am pus înaintea ochilor mei lucru nelegiuit; pe

5. Nu s-a lipit de mine inima îndărătnică; pe cel rău, care se depărta de mine, nu l-am cunoscut.

6. Pe cel ce clevetea în ascuns pe vecinul său, pe acela l-am izgonit.

7. Cu cel mândru cu ochiul şi nesăţios cu inima, cu acela n-am mâncat.

8. Ochii mei sunt peste credincioşii pământului, ca să şadă ei împreună cu mine. Cel ce umbla pe cale fără prihană, acela îmi slujea.

9. Nu va locui în casa mea cel mândru; cel ce grăieşte nedreptăţi nu va sta înaintea ochilor mei.

10. În dimineţi voi judeca pe toţi păcătoşii pământului, ca să nimicesc din cetatea Domnului pe toţi cei ce lucrează fărădelegea.

PSALMUL 101

Rugăciunea unui sărac mâhnit, care-şi îndreptează înaintea Domnului ruga sa.

Doamne, auzi rugăciunea mea, şi strigarea mea la Tine să ajungă!

2. Să nu întorci faţa Ta de la mine; în orice zi mă necăjesc, pleacă spre mine urechea Ta!

3. În orice zi Te voi chema, degrabă auzi-mă!

4. Că s-au stins ca fumul zilele mele şi oasele mele ca uscăciunea s-au făcut.

5. Rănită este inima mea şi s-a uscat ca iarba; că am uitat să-mi mănânc pâinea mea.

6. De glasul suspinului meu, osul meu s-a lipit de carnea mea.

7. Asemănatu-m-am cu pelicanul din pustiu; ajuns-am ca bufniţa din dărâmături.

8. Privegheat-am şi am ajuns ca o pasăre singuratică pe acoperiş.

9. Toată ziua m-au ocărât vrăjmaşii mei şi cei ce mă lăudau, împotriva mea se jurau.

10. Că cenuşă am mâncat, în loc de pâine, şi băutura mea cu plângere am amestecat-o,

11. Din pricina urgiei Tale şi a mâniei Tale; că ridicându-mă eu, m-ai surpat.

12. Zilele mele ca umbra s-au plecat şi eu ca iarba m-am uscat.

13. Iar Tu, Doamne, în veac rămâi şi pomenirea Ta din neam în neam.

14. Sculându-Te, vei milui Sionul, că vremea este să-l miluieşti pe el, că a venit vremea.

15. Că au iubit robii Tăi pietrele lui şi de ţărâna lui le va fi milă.

16. Şi se vor teme neamurile de numele Domnului şi toţi împăraţii pământului de slava Ta.

17. Că va zidi Domnul Sionul şi se va arăta întru slava Sa.

18. Căutat-a spre rugăciunea celor smeriţi şi n-a dispreţuit cererea lor.

19. Să se scrie acestea pentru neamul ce va să vină şi poporul ce se zideşte va lăuda pe Domnul;

20. Că a privit din înălţimea cea sfântă a Lui, Domnul din cer pe pământ a privit,

21. Ca să audă suspinul celor ferecaţi, să dezlege pe fiii celor omorâţi,

22. Să vestească în Sion numele Domnului şi lauda Lui în Ierusalim,

23. Când se vor aduna popoarele împreună şi împărăţiile ca să slujească Domnului.

24. Zis-am către Dumnezeu în calea tăriei Lui: Vesteşte-mi puţinătatea zilelor mele.

25. Nu mă lua la jumătatea zilelor mele, că anii Tăi, Doamne, sunt din neam în neam.

26. Dintru început Tu, Doamne, pământul l-ai întemeiat şi lucrul mâinilor Tale, sunt cerurile.

27. Acelea vor pieri, iar Tu vei rămâne şi toţi ca o haină se vor învechi şi ca un veşmânt îi vei schimba şi se vor schimba.

28. Dar Tu acelaşi eşti şi anii Tăi nu se vor împuţina.

29. Fiii robilor Tăi vor locui pământul lor şi seminţia lor în veac va propăşi.

PSALMUL 102

Al lui David.

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul şi toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui.

2. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul şi nu uita toate răsplătirile Lui.

3. Pe Cel ce curăţeşte toate fărădelegile tale, pe Cel ce vindecă toate bolile tale;

4. Pe Cel ce izbăveşte din stricăciune viaţa ta, pe Cel ce te încununează cu milă şi cu îndurări;

5. Pe Cel ce umple de bunătăţi pofta ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinereţile tale.

6. Cel ce face milostenie, Domnul, şi judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate.

7. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile Sale.

8. Îndurat şi milostiv este Domnul, îndelung-răbdător şi mult-milostiv.

9. Nu până în sfârşit se va iuţi, nici în veac se va mânia.

10. Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă,

11. Ci cât este departe cerul de pământ, atât este de mare mila Lui, spre cei ce se tem de El.

12. Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre.

13. În ce chip miluieşte tatăl pe fii, aşa a miluit Domnul pe cei ce se tem de El;

14. Că El a cunoscut zidirea noastră, adusu-şi-a aminte că ţărână suntem.

15. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului; aşa va înflori.

16. Că vânt a trecut peste el şi nu va mai fi şi nu se va mai cunoaşte încă locul său.

17. Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dânsul,

18. Şi dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui

19. Şi îşi aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său şi împărăţia Lui peste toţi stăpâneşte.

20. Binecuvântaţi pe Domnul toţi îngerii Lui, cei tari la vârtute, care faceţi cuvântul Lui şi auziţi glasul cuvintelor Lui.

21. Binecuvântaţi pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceţi voia Lui.

22. Binecuvântaţi pe Domnul toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează suflete al meu pe Domnul.

ALMUL 103

Al lui David.

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.

2. Întru strălucire şi în mare podoabă Te-ai îmbrăcat; Cel ce Te îmbraci cu lumina ca ş i cu o haină;

3. Cel ce întinzi cerul ca un cort; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui;

4. Cel ce pui norii suirea Ta; Cel ce umbli peste aripile vânturilor;

5. Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri şi pe slugile Tale pară de foc;

6. Cel ce ai întemeiat pământul pe întărirea lui şi nu se va clătina în veacul veacului.

7. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea lui; peste munţi vor sta ape.

8. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoşa.

9. Se suie munţi şi se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele.

10. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece şi nici nu se vor întoarce să acopere pământul.

11. Cel ce trimiţi izvoare în văi, prin mijlocul munţilor vor trece ape;

12. Adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea îşi vor potoli.

13. Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas.

14. Cel ce adăpi munţii din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul.

15. Cel ce răsari iarbă dobitoacelor şi verdeaţă spre slujba oamenilor;

16. Ca să scoată pâine din pământ şi vinul veseleşte inima omului;

17. Ca să veselească faţa cu untdelemn şi pâinea inima omului o întăreşte.

18. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările îşi vor face cuib.

19. Locaşul cocostârcului în chiparoşi. Munţii cei înalţi adăpost cerbilor stâncile scăpare iepurilor.

20. Făcut-ai luna spre vremi, soarele şi-a cunoscut apusul său.

21. Pus-ai întuneric şi s-a făcut noapte, când vor ieşi toate fiarele pădurii;

22. Puii leilor mugesc ca să apuce şi să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor.

23. Răsărit-a soarele şi s-au adunat şi în culcuşurile lor se vor culca.

24. Ieşi-va omul la lucrul său şi la lucrarea sa până seara.

25. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înţelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta.

26. Marea aceasta este mare şi largă; acolo se găsesc

târâtoare, cărora nu este număr, vietăţi mici şi mari.

27. Acolo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea.

28. Toate către Tine aşteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme.

29. Dându-le Tu lor, vor aduna, deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătăţi;

30. Dar întorcându-ţi Tu faţa Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor şi se vor sfârşi şi în ţărână se vor întoarce.

31. Trimite-vei duhul Tău şi se vor zidi şi vei înnoi faţa pământului.

32. Fie slava Domnului în veac! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale.

33. Cel ce caută spre pământ şi-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munţi şi fumegă.

34. Cânta-voi Domnului în viaţa mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi.

35. Plăcute să-I fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul.

36. Piară păcătoşii de pe pământ şi cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

PSALMUL 104

Aliluia.

Lăudaţi pe Domnul şi chemaţi numele Lui; vestiţi între neamuri lucrurile Lui.

2. Cântaţi-I şi-L lăudaţi pe El; spuneţi toate minunile Lui.

3. Lăudaţi-vă cu numele cel sfânt al Lui; veselească-se inima celor ce caută pe Domnul.

4. Căutaţi pe Domnul şi vă întăriţi; căutaţi fala Lui, pururea.

5. Aduceţi-vă aminte de minunile Lui, pe care le-a făcut; de minunile Lui şi de judecăţile gurii Lui.

6. Seminţia lui Avraam, robii Lui, fiii lui Iacob, aleşii Lui.
7. Acesta este Domnul Dumnezeul nostru, în tot pământul judecăţile Lui.
8. Adusu-şi-a aminte în veac de legământul Lui, de cuvântul pe care l-a poruncit într-o mie de neamuri,
9. Pe care l-a încheiat cu Avraam şi de jurământul Său lui Isaac.
10. Şi l-a pus pe el lui Iacob, spre poruncă, şi lui Israel legătură veşnică,
11. Zicând: "Ţie îţi voi da pământul Canaan, partea moştenirii tale".
12. Atunci când erau ei puţini la număr şi străini în pământul lor
13. Şi au trecut de la un neam la altul, de la o împărăţie la un alt popor,
14. N-a lăsat om să le facă strâmbătate şi a certat pentru ei pe împăraţi, zicându-le:
v15. "Nu vă atingeţi de unşii Mei şi nu vicleniţi împotriva profeţilor Mei".
16. Şi a chemat foamete pe pământ şi a sfărâmat paiul de grâu.
17. Trimis-a înaintea lor om; rob a fost rânduit Iosif.
18. Smeritu-l-au, punând în obezi picioarele lui; prin fier a trecut sufletul lui, până ce a venit cuvântul Lui.
19. Cuvântul Domnului l-a aprins pe el; trimis-a împăratul şi l-a slobozit, căpetenia poporului şi l-a liberat pe el.
20. Pusu-l-a pe el domn casei lui şi căpetenie peste toată avuţia lui,
21. Ca să înveţe pe căpeteniile lui, ca pe sine însuşi şi pe bătrânii lui să-i înţelepţească.
22. Şi a intrat Israel în Egipt şi Iacob a locuit ca străin, în pământul lui Ham.
23. Şi a înmulţit pe poporul lui foarte şi l-a întărit pe el mai mult decât pe vrăjmaşii lui.

24. Întors-a inima lor, ca să urască pe poporul Său, ca să viclenească împotriva robilor Săi.

25. Trimis-a pe Moise robul Său, pe Aaron, pe care l-a ales.

26. Pus-a în ei cuvintele semnelor şi minunilor Lui în pământul lui Ham.

27. Trimis-a întuneric şi i-a întunecat, căci au amărât cuvintele Lui;

28. Prefăcut-a apele lor în sânge şi a omorât peştii lor;

29. Scos-a pământul lor broaşte în cămările împăraţilor lor.

30. Zis-a şi a venit muscă câinească şi mulţime de muşte în toate hotarele lor.

31. Pus-a în ploile lor grindină, foc arzător în pământul lor;

32. Şi a bătut viile lor şi smochinii lor şi a sfărâmat pomii hotarelor lor.

33. Zis-a şi a venit lăcustă şi omidă fără număr.

34. Şi a mâncat toată iarba în pământul lor şi a mâncat rodul pământului lor,

35. Şi a bătut pe toţi întâi-născuţii din pământul lor, pârga întregii lor osteneli.

36. Şi i-a scos pe ei cu argint şi cu aur şi nu era în seminţiile lor bolnav.

37. Veselitu-s-a Egiptul la ieşirea lor, că frica de ei îi cuprinsese.

38. Întins-a nor spre acoperirea lor şi foc ca să le lumineze noaptea.

39. Cerut-au şi au venit prepeliţe şi cu pâine cerească i-a săturat pe ei.

40. Despicat-a piatră şi au curs ape şi au curs râuri în pământ fără de apă.

41. Că şi-a adus aminte de cuvântul cel sfânt al Lui, spus lui Avraam, robul Lui.

42. Şi a scos pe poporul Său, întru bucurie şi pe cei aleşi ai Săi, întru veselie.

43. Şi le-a dat lor ţările neamurilor şi ostenelile popoarelor au moştenit,

44. Ca să păzească dreptăţile Lui şi legea Lui s-o ţină.

PSALMUL 105

Aliluia.

Lăudaţi pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

2. Cine va grăi puterile Domnului şi cine va face auzite toate laudele Lui?

3. Fericiţi cei ce păzesc judecata şi fac dreptate în toată vremea.

4. Adu-Ţi aminte de noi, Doamne, întru bunăvoinţa Ta faţă de poporul Tău; cercetează-ne pe noi cu mântuirea Ta,

5. Ca să vedem întru bunătăţi pe aleşii Tăi, să ne bucurăm de veselia poporului Tău şi să ne lăudăm cu moştenirea Ta.

6. Păcătuit-am ca şi părinţii noştri, nelegiuit-am, făcut-am strâmbătate.

7. Părinţii noştri în Egipt n-au înţeles minunile Tale, nu şi-au adus aminte de mulţimea milei Tale şi Te-au amărât când s-au suit la Marea Roşie.

8. Dar i-a mântuit pe ei pentru numele Său, ca să facă cunoscută puterea Lui.

9. El a certat Marea Roşie şi a secat-o şi i-a condus pe ei prin adâncul mării ca prin pustiu;

10. El i-a scos pe ei din mâna celor ce-i urau şi i-a izbăvit pe ei din mâna vrăjmaşului;

11. Şi a acoperit apa pe cei ce-i asupreau pe ei, nici unul din ei n-a rămas.

12. Şi au crezut în cuvintele Lui şi au cântat laudă Lui;

13. Dar degrab au uitat lucrurile Lui şi n-au suferit sfatul Lui;

14. Ci au fost cuprinşi de mare poftă, în pustiu, şi au ispitit pe Dumnezeu, în loc fără de apă.

15. Şi le-a împlinit cererea lor şi a săturat sufletele lor.

16. Şi au mâniat pe Moise în tabără şi pe Aaron, sfântul Domnului.

17. S-a deschis pământul şi a înghiţit pe Datan şi a acoperit adunarea lui Abiron.

18. Şi s-a aprins foc în adunarea lor, văpaie a ars pe păcătoşi.

19. Şi au făcut viţei în Horeb şi s-au închinat idolului.

20. Şi au schimbat slava Lui întru asemănare de viţel, care mănâncă iarbă.

21. Au uitat pe Dumnezeu, Care i-a izbăvit pe ei, Care a făcut lucruri mari în Egipt,

22. Lucruri minunate în pământul lui Ham şi înfricoşătoare în Marea Roşie.

23. Atunci a zis să-i piardă pe dânşii, şi i-ar fi pierdut, dacă Moise, alesul Lui, n-ar fi stat înaintea feţei Lui ca să întoarcă mânia Lui şi să nu-i piardă.

24. Apoi ei au dispreţuit pământul cel dorit şi n-au crezut în cuvântul Lui,

25. Ci au cârtit în corturile lor şi n-au ascultat glasul Domnului.

26. Atunci El a ridicat mâna Sa asupra lor, ca să-i doboare pe ei în pustiu

27. Şi să doboare sămânţa lor întru neamuri şi să-i risipească pe ei în toate părţile.

28. Au jertfit lui Baal-Peor şi au mâncat jertfele morţilor

29. Şi L-au întărâtat pe El cu faptele lor şi au murit mulţi dintre ei.

30. Dar a stat Finees şi L-a împlânzit şi a încetat bătaia

31. Şi i s-a socotit lui întru dreptate, din neam în neam până în veac.

32. Apoi L-au mâniat pe El la apa certării şi Moise a suferit pentru ei,

33. Că au amărât duhul lui şi a grăit nesocotit cu buzele lui.

34. N-au nimicit neamurile de care le-a pomenit Domnul;

35. Ci s-au amestecat cu neamurile şi au deprins lucrurile lor

36. Şi au slujit idolilor lor şi s-au smintit.

37. Şi-au jertfit pe fiii lor şi pe fetele lor idolilor,

38. Au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor lor şi al fetelor lor, pe care i-au jertfit idolilor din Canaan şi s-a spurcat pământul de sânge.

39. S-au pângărit de lucrurile lor şi s-au desfrânat cu faptele lor.

40. Atunci S-a aprins de mânie Domnul împotriva poporului Său şi a urât moştenirea Sa

41. Şi i-a dat pe ei în mâinile neamurilor şi i-au stăpânit pe ei cei ce-i urau pe ei.

42. Vrăjmaşii lor i-au asuprit pe ei şi au fost nefericiţi sub mâinile lor.

43. De multe ori Domnul i-a izbăvit pe ei, dar ei L-au amărât pe El cu sfatul lor şi i-a umilit pentru fărădelegile lor.

44. Dar Domnul i-a văzut când se necăjeau ei, a auzit rugăciunea lor,

45. Şi şi-a adus aminte de legământul Lui şi S-a căit după mulţimea milei Sale;

46. Şi le-a dat să găsească milă înaintea celor ce i-au robit pe ei.

47. Izbăveşte-ne, Doamne Dumnezeul nostru, şi ne adună din neamuri, ca să lăudăm numele cel sfânt al Tău şi să ne fălim cu lauda Ta.

48. Binecuvântat este Domnul Dumnezeul lui Israel, din veac şi până în veac. Tot poporul să zică: Amin. Amin.

PSALMUL 106

Aliluia.

Lăudaţi pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

2. Să spună cei izbăviţi de Domnul, pe care i-a izbăvit din mâna vrăjmaşului.

3. Din ţări i-a adunat pe ei, de la răsărit şi de la apus, de la miazănoapte şi de la miazăzi.

4. Rătăcit-au în pustie, în pământ fără de apă şi cale spre cetatea de locuit n-au găsit.

5. Erau flămânzi şi însetaţi; sufletul lor într-înşii se sfârşea;

6. Dar au strigat către Domnul în necazurile lor şi din nevoile lor i-a izbăvit pe ei

7. Şi i-a povăţuit pe cale dreaptă, ca să meargă spre cetatea de locuit.

8. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor.

9. Că a săturat suflet însetat şi suflet flămând a umplut de bunătăţi.

10. Şedeau în întuneric şi în umbra morţii; erau ferecaţi de sărăcie şi de fier,

11. Pentru că au amărât cuvintele Domnului şi sfatul Celui Preaînalt au întărâtat.

12. El a umilit întru osteneli inima lor; slăbit-au şi nu era cine să le ajute;

13. Dar au strigat către Domnul în necazurile lor şi din nevoile lor i-a izbăvit pe ei.

14. Şi i-a scos pe ei din întuneric şi din umbra morţii şi legăturile lor le-a rupt.

15. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor!

16. Că a sfărâmat porţi de aramă şi zăvoare de fier a frânt

17. Şi i-a ajutat să iasă din calea fărădelegii lor, căci pentru fărădelegile lor au fost umiliţi.

18. Urât-a sufletul lor orice mâncare şi s-au apropiat de porţile morţii.

19. Dar au strigat către Domnul în necazurile lor şi din nevoile lor i-a izbăvit.

20. Trimis-a cuvântul Său şi i-a vindecat pe ei şi i-a izbăvit pe ei din stricăciunile lor.

21. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor!

22. Şi să-I jertfească Lui jertfă de laudă şi să vestească lucrurile Lui, în bucurie.

23. Cei ce se coboară la mare în corăbii, cei ce-şi fac lucrarea lor în ape multe,

24. Aceia au văzut lucrurile Domnului şi minunile Lui întru adânc.

25. El a zis şi s-a pornit vânt furtunos şi s-au înălţat valurile mării.

26. Se urcau până la ceruri şi se coborau până în adâncuri, iar sufletul lor întru primejdii încremenea.

27. Se tulburau şi se clătinau ca un om beat şi toată priceperea lor a pierit.

28. Dar au strigat către Domnul în necazurile lor şi din nevoile lor ia izbăvit

29. Şi i-a poruncit furtunii şi s-a liniştit şi au tăcut valurile mării.

30. Şi s-au veselit ei, că s-au liniştit valurile şi Domnul i-a povăţuit pe ei la limanul dorit de ei.

31. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor!

32. Înălţaii-L pe El în adunarea poporului şi în scaunul bătrânilor lăudaţi-L pe El,

33. Prefăcut-a râurile în pământ pustiu, izvoarele de apă în pământ însetat

34. Şi pământul cel roditor în pământ sărat, din pricina celor ce locuiesc pe el.

35. Prefăcut-a pustiul în iezer de ape, iar pământul cel fără de apă în izvoare de ape,

36. Şi a aşezat acolo pe cei flămânzi şi au zidit cetate de locuit

37. Şi au semănat ţarine şi au sădit vii şi au strâns belşug de roade

38. Şi i-a binecuvântat pe ei şi s-au înmulţit foarte şi vitele lor nu le-a împuţinat.

39. Şi iarăşi au fost împuţinaţi şi chinuiţi de apăsarea necazurilor şi a durerii.

40. Aruncat-a dispreţ asupra căpeteniilor lor şi i-a rătăcit pe ei în loc neumblat şi fără de cale.

41. Dar pe sărac l-a izbăvit de sărăcie şi i-a pus pe ei ca pe nişte oi de moştenire.

42. Vedea-vor drepţii şi se vor veseli şi toată fărădelegea îşi va astupa gura ei.

43. Cine este înţelept va păzi acestea şi va pricepe milele Domnului.

PSALMUL 107

Al lui David.

Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea; cânta-voi şi voi lăuda întru inima mea.

2. Deşteaptă-te slava mea! Deşteaptă-te psaltire şi alăută! Deştepta-mă-voi dimineaţa.

3. Lăuda-Te-voi între popoare, Doamne, cânta-voi ţie între neamuri,

4. Că mai mare decât cerurile este mila Ta şi până la nori adevărul Tău.

5. Înalţă-Te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot pământul slava Ta, ca să se izbăvească cei plăcuţi ai Tăi.

6. Mântuieşte-mă cu dreapta Ta şi mă auzi. Dumnezeu a grăit în locul cel sfânt al Lui:

7. Înălţa-Mă-voi şi voi împărţi Sichemul şi Valea Sucot o voi măsura.

8. Al Meu este Galaad şi al Meu este Manase şi Efraim sprijinul capului Meu,

9. Iuda, legiuitorul Meu; Moab, vas al spălării Mele;

10. Spre Idumeea voi arunca încălţămintea Mea. Mie cei de alt neam Mi s-au supus".

11. Cine mă va duce la cetatea întărită? Cine mă va povăţui până în Idumeea?

12. Oare, nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai lepădat pe noi? Oare, nu vei ieşi, Dumnezeule, cu oştirile noastre?

13. Dă-ne nouă ajutor, ca să ieşim din necaz, că deşartă este izbăvirea cea de la oameni.

14. Cu Dumnezeu vom birui şi El va nimici pe vrăjmaşii noştri.

PSALMUL 108

Al lui David.

Dumnezeule, lauda mea n-o ţine sub tăcere. Că gura păcătosului şi gura vicleanului asupra mea s-au deschis.

2. Grăit-au împotriva mea cu limbă vicleană şi cu cuvinte de ură m-au înconjurat şi s-au luptat cu mine în zadar.

3. În loc să mă iubească, mă cleveteau, iar eu mă rugam.

4. Pus-au împotriva mea rele în loc de bune şi ură în locul iubirii mele.

5. Pune peste dânsul pe cel păcătos şi diavolul să stea de-a dreapta lui.

6. Când se va judeca să iasă osândit, iar rugăciunea lui să se prefacă în păcat.

7. Să fie zilele lui puţine şi dregătoria lui să o ia altul;

8. Să ajungă copiii lui orfani şi femeia lui văduvă;

9. Să fie strămutaţi copiii lui şi să cerşească; să fie scoşi din curţile caselor lor;

10. Să smulgă cămătarul toată averea lui; să răpească străinii ostenelile lui;

11. Să nu aibă sprijinitor şi nici orfanii lui miluitor;

12. Să piară copiii lui şi într-un neam să se stingă numele lui;

13. Să se pomenească fărădelegea părinţilor lui înaintea Domnului şi păcatul maicii lui să nu se şteargă;

14. Să fie înaintea Domnului pururea şi să piară de pe pământ pomenirea lui, pentru că nu şi-a adus aminte să facă milă.

15. Şi a prigonit pe cel sărman, pe cel sărac şi pe cel smerit cu inima, ca să-l omoare.

16. Şi a iubit blestemul şi va veni asupra lui; şi n-a voit binecuvântarea şi se va îndepărta de la el.

17. Şi s-a îmbrăcat cu blestemul ca şi cu o haină şi a intrat ca apa înlăuntrul lui şi ca untdelemnul în oasele lui.

18. Să-i fie lui ca o haină cu care se îmbracă şi ca un brâu cu care pururea se încinge.

19. Aceasta să fie răsplata celor ce mă clevetesc pe mine înaintea Domnului şi grăiesc rele împotriva sufletului meu.

20. Dar Tu, Doamne, fă cu mine milă, pentru numele Tău, că bună este mila Ta.

21. Izbăveşte-mă, că sărac şi sărman sunt eu şi inima mea s-a tulburat înlăuntrul meu.

22. Ca umbra ce se înclină m-am trecut; ca bătaia de aripi a lăcustelor tremur.

23. Genunchii mei au slăbit de post şi trupul meu s-a istovit de lipsa untdelemnului

24. Şi eu am ajuns lor ocară. M-au văzut şi au clătinat cu capetele lor.

25. Ajută-mă, Doamne Dumnezeul meu, mântuieşte-mă, după mila Ta,

26. Şi să cunoască ei că mâna Ta este aceasta şi Tu, Doamne, ai făcut-o pe ea.

27. Ei vor blestema şi Tu vei binecuvânta. Cei ce se scoală împotriva mea să se ruşineze, iar robul Tău să se veselească.

28. Să se îmbrace cei ce mă clevetesc pe mine cu ocară şi cu ruşinea lor ca şi cu un veşmânt să se învelească.

29. Lăuda-voi pe Domnul foarte cu gura mea şi în mijlocul multora Îl voi preaslăvi pe El,

30. Că a stat de-a dreapta săracului, ca să izbăvească sufletul lui de cei ce-l prigonesc.

PSALMUL 109

Al lui David.

Zis-a Domnul Domnului Meu: "Şezi de-a dreapta Mea, până ce voi pune pe vrăjmaşii Tăi aşternut picioarelor Tale".

2. Toiagul puterii Tale ţi-l va trimite Domnul din Sion, zicând: "Stăpâneşte în mijlocul vrăjmaşilor Tăi.

3. Cu Tine este poporul Tău în ziua puterii Tale, întru strălucirile sfinţilor Tăi. Din pântece mai înainte de luceafăr Te-am născut".

4. Juratu-S-a Domnul şi nu-I va părea rău: "Tu eşti preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec".

5. Domnul este de-a dreapta Ta; sfărâmat-a în ziua mâniei Sale împăraţi.

6. Judeca-va între neamuri; va umple totul de ruini; va zdrobi capetele multora pe pământ.

7. Din pârâu pe cale va bea; pentru aceasta va înălţa capul.

PSALMUL 110

Scris pe vremea lui Neemia.

Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, în sfatul celor drepţi şi în adunare.

2. Mari sunt lucrurile Domnului şi potrivite tuturor voilor Lui.

3. Laudă şi măreţie este lucrul Lui şi dreptatea Lui rămâne în veacul veacului.

4. Pomenire a făcut de minunile Sale. Milostiv şi îndurat este Domnul.

5. Hrană a dat celor ce se tem de Dânsul; aduceţi-vă aminte în veac de legământul Lui.

6. Tăria lucrurilor Sale a vestit-o poporului Său, ca să le dea lor moştenirea neamurilor.

7. Lucrurile mâinilor Lui adevăr şi judecată. Adevărate sunt toate poruncile Lui,

8. Întărite în veacul veacului, făcute în adevăr şi dreptate.

9. Izbăvire a trimis poporului Său; poruncit-a în veac legământul Său; sfânt şi înfricoşător este numele Lui.

10. Începutul înţelepciunii este frica de Domnul; înţelegere bună este tuturor celor ce o fac pe ea. Lauda Lui rămâne în veacul veacului.

PSALMUL 111

Scris pe vremea lui Neemia.

Fericit bărbatul care se teme de Domnul; întru poruncile Lui va voi foarte.

2. Puternică va fi pe pământ seminţia Lui; neamul drepţilor se va binecuvânta.

3. Slavă şi bogăţie în casa lui şi dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

4. Răsărit-a în întuneric lumină drepţilor, Cel milostiv, îndurat şi drept.

5. Bun este bărbatul care se îndură şi împrumută; îşi rânduieşte vorbele sale cu judecată, că în veac nu se va clinti.

6. Întru pomenire veşnică va fi dreptul; de vorbire de rău nu se va teme.

7. Gata este inima lui a nădăjdui în Domnul; întărită este inima lui, nu se va teme, până ce va ajunge să dispreţuiască pe vrăjmaşii săi.

8. Risipit-a, dat-a săracilor; dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

9. Puterea lui se va înălţa întru slavă. 10. Păcătosul va vedea şi se va mânia, va scrâşni din dinţi şi se va topi. Pofta păcătoşilor va pieri.

PSALMUL 112

Aliluia.

Lăudaţi, tineri, pe Domnul, lăudaţi numele Domnului.

2. Fie numele Domnului binecuvântat de acum şi până în veac.

3. De la răsăritul soarelui până la apus, lăudat este numele Domnului.

4. Înalt este peste toate neamurile Domnul, peste ceruri este slava Lui.

5. Cine este ca Domnul Dumnezeul nostru, Cel ce locuieşte întru cele înalte

6. Şi spre cele smerite priveşte, În cer şi pe pământ?

7. Cel ce scoate din pulbere pe cel sărac şi ridică din gunoi pe cel sărman,

8. Ca să-l aşeze cu cei mari, cu cei mari ai poporului Său.

9. Cel ce face să locuiască cea stearpă în casă, ca o mamă ce se bucură de fii.

PSALMUL 113

Aliluia.

La ieşirea lui Israel din Egipt, a casei lui Iacob dintr-un popor barbar,

2. Ajuns-a Iuda sfinţirea Lui, Israel stăpânirea Lui.

3. Marea a văzut şi a fugit, Iordanul s-a întors înapoi.

4. Munţii au săltat ca berbecii şi dealurile ca mieii oilor.

5. Ce-ţi este ţie, mare, că ai fugit? Şi ţie Iordane, că te-ai întors înapoi?

6. Munţilor, că aţi săltat ca berbecii şi dealurilor, ca mieii oilor?

7. De faţa Domnului s-a cutremurat pământul, de faţa Dumnezeului lui Iacob,

8. Care a prefăcut stânca în iezer, iar piatra în izvoare de apă.

9. Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui Tău se cuvine slavă, pentru mila Ta şi pentru adevărul Tău,

10. Ca nu cumva să zică neamurile: "Unde este Dumnezeul lor?"

11. Dar Dumnezeul nostru e în cer; în cer şi pe pământ toate câte a voit a făcut.

12. Idolii neamurilor sunt argint şi aur, lucruri de mâini omeneşti:

13. Gură au şi nu vor grăi; ochi au şi nu vor vedea;

14. Urechi au şi nu vor auzi; nări au şi nu vor mirosi;

15. Mâini au şi nu vor pipăi; picioare au şi nu vor umbla, nu vor glăsui cu gâtlejul lor.

16. Asemenea lor să fie cei ce-i fac pe ei şi toţi cei ce se încred în ei.

17. Casa lui Israel a nădăjduit în Domnul; ajutorul lor şi apărătorul lor este.

18. Casa lui Aaron a nădăjduit în Domnul; ajutorul lor şi apărătorul lor este.

19. Cei ce se tem de Domnul au nădăjduit în Domnul; ajutorul lor şi apărătorul lor este.

20. Domnul şi-a adus aminte de noi şi ne-a binecuvântat pe noi; a binecuvântat casa lui Israel, a binecuvântat casa lui Aaron,

21. A binecuvântat pe cei ce se tem de Domnul, pe cei mici împreună cu cei mari.

22. Sporească-vă Domnul pe voi, pe voi şi pe copiii voştri!

23. Binecuvântaţi să fiţi de Domnul, Cel ce a făcut cerul şi pământul.

24. Cerul cerului este al Domnului, iar pământul l-a dat fiilor oamenilor.

25. Nu morţii Te vor lăuda pe Tine, Doamne, nici toţi cei ce se coboară în iad,

26. Ci noi, cei vii, vom binecuvânta pe Domnul de acum şi până în veac.

PSALMUL 114

Aliluia.

Iubit-am pe Domnul, că a auzit glasul rugăciunii mele,

2. Că a plecat urechea Lui spre mine şi în zilele mele Îl voi chema.

3. Cuprinsu-m-au durerile morţii, primejdiile iadului m-au găsit; necaz şi durere am aflat

4. Şi numele Domnului am chemat: "O, Doamne, izbăveşte sufletul meu!"

5. Milostiv este Domnul şi drept şi Dumnezeul nostru miluieşte.

6. Cel ce păzeşte pe prunci este Domnul; umilit am fost şi m-am izbăvit.

7. Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul ţi-a făcut ţie bine;

8. Că a scos sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrimi şi picioarele mele de la cădere.

9. Bine voi plăcea înaintea Domnului, în pământul celor vii.

PSALMUL 115

Aliluia.

Crezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m-am smerit foarte.

2. Eu am zis întru uimirea mea: "Tot omul este mincinos!"

3. Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

4. Paharul mântuirii voi lua şi numele Domnului voi chema.

5. Făgăduinţele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Său.

6. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

7. O, Doamne, eu sunt robul Tău, eu sunt robul Tău şi fiul roabei Tale; rupt-ai legăturile mele.

8. Ţie-ţi voi aduce jertfă de laudă şi numele Domnului voi chema.

9. Făgăduinţele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Lui,

10. În curţile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

PSALMUL 116

Aliluia.

Lăudaţi pe Domnul toate neamurile; lăudaţi-L pe El toate popoarele;

2. Că s-a întărit mila Lui peste noi şi adevărul Domnului rămâne în veac.

PSALMUL 117

Aliluia.

Lăudaţi pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

2. Să zică, dar, casa lui Israel, că este bun, că în veac este mila Lui.

3. Să zică, dar, casa lui Aaron, că este bun, că în veac este mila Lui.

4. Să zică, dar, toţi cei ce se tem de Domnul, că este bun, că în veac este mila Lui.

5. În necaz am chemat pe Domnul şi m-a auzit şi m-a scos întru desfătare.

6. Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul.

7. Domnul este ajutorul meu şi eu voi privi cu bucurie pe vrăjmaşii mei.

8. Mai bine este a Te încrede în Domnul, decât a Te încrede în om.

9. Mai bine este a nădăjdui în Domnul, decât a nădăjdui în căpetenii.

10. Toate neamurile m-au înconjurat şi în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

11. Înconjurând m-au înconjurat şi în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

12. Înconjuratu-m-au ca albinele fagurele, dar s-au stins ca focul de spini şi în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

13. Împingându-mă m-au împins să cad, dar Domnul m-a sprijinit.

14. Tăria mea şi lauda mea este Domnul şi mi-a fost mie spre izbăvire.

15. Glas de bucurie şi de izbăvire în corturile drepţilor: "Dreapta Domnului a făcut putere,

16. Dreapta Domnului m-a înălţat, dreapta Domnului a făcut putere!"

17. Nu voi muri, ci voi fi viu şi voi povesti lucrurile Domnului.

18. Certând m-a certat Domnul, dar morţii nu m-a dat.

19. Deschideţi-mi mie porţile dreptăţii, intrând în ele voi lăuda pe Domnul.

20. Aceasta este poarta Domnului; drepţii vor intra prin ea.

21. Te voi lăuda, că m-ai auzit şi ai fost mie spre izbăvire.

22. Piatra pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului.

23. De la Domnul s-a făcut aceasta şi minunată este în ochii noştri.

24. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm şi să ne veselim întru ea.

25. O, Doamne, mântuieşte! O, Doamne, sporeşte!

26. Binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului; binecuvântatu-v-am pe voi, din casa Domnului.

27. Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Tocmiţi sărbătoare cu ramuri umbroase, până la coarnele altarului.

28. Dumnezeul meu eşti Tu şi Te voi lăuda; Dumnezeul meu eşti Tu şi Te voi înălţa. Te voi lăuda că m-ai auzit şi ai fost mie spre mântuire.

29. Lăudaţi pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

PSALMUL 118

Aliluia.

Fericiţi cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului.

2. Fericiţi cei ce păzesc poruncile Lui şi-L caută cu toată inima lor,

3. Că n-au umblat în căile Lui cei ce lucrează fărădelegea.

4. Tu ai poruncit ca poruncile Tale să fie păzite foarte.

5. O, de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc poruncile Tale!

6. Atunci nu mă voi ruşina când voi căuta spre toate poruncile Tale.

7. Lăuda-Te-voi întru îndreptarea inimii, ca să învăţ judecăţile dreptăţii Tale.

8. Îndreptările Tale voi păzi; nu mă părăsi până în sfârşit.

9. Prin ce îşi va îndrepta tânărul calea sa? Prin păzirea cuvintelor Tale.

10. Cu toată inima Te-am căutat pe Tine; să nu mă lepezi de la poruncile Tale.

11. În inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greşesc ţie.

12. Binecuvântat eşti, Doamne, învaţă-mă îndreptările Tale.

13. Cu buzele am rostit toate judecăţile gurii Tale.

14. În calea mărturiilor Tale m-am desfătat ca de toată bogăţia.

15. La poruncile Tale voi cugeta şi voi cunoaşte căile Tale.

16. La îndreptările Tale voi cugeta şi nu voi uita cuvintele Tale.

17. Răsplăteşte robului Tău! Voi trăi şi voi păzi poruncile Tale.

18. Deschide ochii mei şi voi cunoaşte minunile din legea Ta.

19. Străin sunt eu pe pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale.

20. Aprins e sufletul meu de dorirea judecăţilor Tale, în toată vremea.

21. Certat-ai pe cai mândri; blestemaţi sunt cei ce se abat de la poruncile Tale.

22. Ia de la mine ocara şi defăimarea, că mărturiile Tale am păzit.

23. Pentru că au şezut căpeteniile şi pe mine mă cleveteau, iar robul Tău cugeta la îndreptările Tale.

24. Că mărturiile Tale sunt cugetarea mea, iar îndreptările Tale, sfatul meu.

25. Lipitu-s-a de pământ sufletul meu; viază-mă, după cuvântul Tău.

26. Vestit-am căile mele şi m-ai auzit; învaţă-mă îndreptările Tale.

27. Fă să înţeleg calea îndreptărilor Tale şi voi cugeta la minunile Tale.

28. Istovitu-s-a sufletul meu de supărare; întăreşte-mă întru cuvintele Tale.

29. Depărtează de la mine calea nedreptăţii şi cu legea Ta mă miluieşte.

30. Calea adevărului am ales şi judecăţile Tale nu le-am uitat.

31. Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, să nu mă ruşinezi.

32. Pe calea poruncilor Tale am alergat când ai lărgit inima mea.

33. Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor Tale şi o voi păzi pururea.

34. Înţelepţeşte-mă şi voi căuta legea Ta şi o voi păzi cu toată inima mea.

35. Povăţuieşte-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit.

36. Pleacă inima mea la mărturiile Tale şi nu la lăcomie.

37. Întoarce ochii mei ca să nu vadă deşertăciunea; în calea Ta viază-mă.

38. Împlineşte robului Tău cuvântul Tău, care este pentru cei ce se tem de Tine.

39. Îndepărtează ocara, de care mă tem, căci judecăţile Tale sunt bune.

40. Iată, am dorit poruncile Tale; întru dreptatea Ta viază-mă.

41. Să vină peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta, după cuvântul Tău,

42. Şi voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit în cuvintele Tale.

43. Să nu îndepărtezi din gura mea cuvântul adevărului, până în sfârşit, că întru judecăţile Tale am nădăjduit,

44. Şi voi păzi legea Ta pururea, în veac şi în veacul veacului.

45. Am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am căutat.

46. Am vorbit despre mărturiile Tale, înaintea împăraţilor, şi nu m-am ruşinat.

47. Am cugetat la poruncile Tale pe care le-am iubit foarte.

48. Am ridicat mâinile mele la poruncile Tale, pe care le-am iubit şi am cugetat la îndreptările Tale.

49. Adu-Ţi aminte de cuvântul Tău, către robul Tău, întru care mi-ai dat nădejde.

50. Aceasta m-a mângâiat întru smerenia mea, că cuvântul Tău m-a viat.

51. Cei mândri m-au batjocorit peste măsură, dar de la legea Ta nu m-am abătut.

52. Adusu-mi-am aminte de judecăţile Tale cele din veac, Doamne, şi m-am mângâiat.

53. Mâhnire m-a cuprins din pricina păcătoşilor, care părăsesc legea Ta.

54. Cântate erau de mine îndreptările Tale, în locul pribegiei mele.

55. Adusu-mi-am aminte de numele Tău, Doamne, şi am păzit legea Ta.

56. Aceasta s-a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat.

57. Partea mea eşti, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta.

58. Rugatu-m-am feţei Tale, din toată inima mea, miluieşte-mă după cuvântul Tău.

59. Cugetat-am la căile Tale şi am întors picioarele mele la mărturiile Tale.

60. Gata am fost şi nu m-am tulburat să păzesc poruncile Tale.

61. Funiile păcătoşilor s-au înfăşurat împrejurul meu, dar legea Ta n-am uitat.

62. La miezul nopţii m-am sculat ca să Te laud pe Tine, pentru judecăţile dreptăţii Tale.

63. Părtaş sunt cu toţi cei ce se tem de Tine şi păzesc poruncile Tale.

64. De mila Ta, Doamne, este plin pământul; îndreptările Tale mă învaţă.

65. Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău.

66. Învaţă-mă bunătatea, învăţătura şi cunoştinţa, că în poruncile Tale am crezut.

67. Mai înainte de a fi umilit, am greşit; pentru aceasta cuvântul Tău am păzit.

68. Bun eşti Tu, Doamne, şi întru bunătatea Ta, învaţă-mă îndreptările Tale.

69. Înmulţitu-s-a asupra mea nedreptatea celor mândri, iar eu cu toată inima mea voi cerceta poruncile Tale.

70. Închegatu-s-a ca grăsimea inima lor, iar eu cu legea Ta m-am desfătat.

71. Bine este mie că m-ai smerit, ca să învăţ îndreptările Tale.

72. Bună-mi este mie legea gurii Tale, mai mult decât mii de comori de aur şi argint.

73. Mâinile Tale m-au făcut şi m-au zidit, înţelepţeşte-mă şi voi învăţa poruncile Tale.

74. Cei ce se tem de Tine mă vor vedea şi se vor veseli, că în cuvintele Tale am nădăjduit.

75. Cunoscut-am, Doamne, că drepte sunt judecăţile Tale şi întru adevăr m-ai smerit.

76. Facă-se dar, mila Ta, ca să mă mângâie, după cuvântul Tău, către robul Tău.

77. Să vină peste mine îndurările Tale şi voi trăi, că legea Ta cugetarea mea este.

78. Să se ruşineze cei mândri, că pe nedrept m-au nedreptăţit; iar eu voi cugeta la poruncile Tale.

79. Să se întoarcă spre mine cei ce se tem de Tine şi cei ce cunosc mărturiile Tale.

80. Să fie inima mea fără prihană întru îndreptările Tale, ca să nu mă ruşinez.

81. Se topeşte sufletul meu după mântuirea Ta; în cuvântul Tău am nădăjduit.

82. Sfârşitu-s-au ochii mei după cuvântul Tău, zicând: "Când mă vei mângâia?"

83. Că m-am făcut ca un foale la fum, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.

84. Câte sunt zilele robului Tău? Când vei judeca pe cei ce mă prigonesc?

85. Spusu-mi-au călcătorii de lege deşertăciuni, dar nu sunt ca legea Ta, Doamne.

86. Toate poruncile Tale sunt adevăr; pe nedrept m-au prigonit. Ajută-mă!

87. Puţin a fost de nu m-am sfârşit pe pământ, dar eu n-am părăsit poruncile Tale.

88. După mila Ta viază-mă şi voi păzi mărturiile gurii mele.

89. În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer;

90. În neam şi în neam adevărul Tău. Întemeiat-ai pământul şi rămâne.

91. După rânduiala Ta rămâne ziua, că toate sunt slujitoare ţie.

92. De n-ar fi fost legea Ta gândirea mea, atunci aş fi pierit intru necazul meu.

93. În veac nu voi uita îndreptările Tale, că într-însele m-ai viat, Doamne.

94. Al Tău sunt eu, mântuieşte-mă, că îndreptările Tale am căutat.

95. Pe mine m-au aşteptat păcătoşii ca să mă piardă. Mărturiile Tale am priceput.

96. La tot lucrul desăvârşit am văzut sfârşit, dar porunca Ta este fără de sfârşit.

97. Că am iubit legea Ta, Doamne, ea toată ziua cugetarea mea este.

98. Mai mult decât pe vrăjmaşii mei mai înţelepţit cu porunca Ta, că în veac a mea este.

99. Mai mult decât învăţătorii mei am priceput, că la mărturiile Tale gândirea mea este.

100. Mai mult decât bătrânii am înţeles, că poruncile Tale am căutat.

101. De la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale.

102. De la judecăţile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus mie lege.

103. Cât sunt de dulci limbii mele, cuvintele Tale, mai mult decât mierea, în gura mea!

104. Din poruncile Tale m-am făcut priceput; pentru aceasta am urât toată calea nedreptăţii.

105. Făclie picioarelor mele este legea Ta şi lumină cărărilor mele.

106. Juratu-m-am şi m-am hotărât să păzesc judecăţile dreptăţii Tale.

107. Umilit am fost până în sfârşit: Doamne, viază-mă, după cuvântul Tău.

108. Cele de bunăvoie ale gurii mele binevoieşte-le Doamne, şi judecăţile Tale mă învaţă.

109. Sufletul meu în mâinile Tale este pururea şi legea Ta n-am uitat.

110. Pusu-mi-au păcătoşii cursă mie, dar de la poruncile Tale n-am rătăcit.

111. Moştenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii mele sunt ele.

112. Plecat-am inima mea ca să fac îndreptările Tale în veac spre răsplătire.

113. Pe călcătorii de lege am urât şi legea Ta am iubit.

114. Ajutorul meu şi sprijinitorul meu eşti Tu, în cuvântul Tău am nădăjduit.

115. Depărtaţi-vă de la mine cei ce vicleniţi şi voi cerceta poruncile Dumnezeului meu.

116. Apără-mă, după cuvântul Tău, şi mă viază şi să nu-mi dai de ruşine aşteptarea mea.

117. Ajută-mă şi mă voi mântui şi voi cugeta la îndreptările Tale, pururea.

118. Defăimat-ai pe toţi cei ce se depărtează de la îndreptările Tale, pentru că nedrept este gândul lor.

119. Socotit-am călcători de lege pe toţi păcătoşii pământului; pentru aceasta am iubit mărturiile Tale, pururea.

120. Străpunge cu frica Ta trupul meu, că de judecăţile Tale m-am temut.

121. Făcut-am judecată şi dreptate; nu mă da pe mâna celor ce-mi fac strâmbătate.

122. Primeşte pe robul Tău în bunătate, ca să nu mă clevetească cei mândri.

123. Sfârşitu-sau ochii mei după mântuirea Ta şi după cuvântul dreptăţii Tale.

124. Fă cu robul Tău, după mila Ta, şi îndreptările Tale mă învaţă.

125. Robul Tău sunt eu; înţelepţeşte-mă şi voi cunoaşte mărturiile Tale.

126. Vremea este să lucreze Domnul, că oamenii au stricat legea Ta.

127. Pentru aceasta am iubit poruncile Tale, mai mult decât aurul şi topazul.

128. Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât.

129. Minunate sunt mărturiile Tale, pentru aceasta le-a cercetat pe ele sufletul meu.

130. Arătarea cuvintelor Tale luminează şi înţelepţeşte pe prunci.

131. Gura mea am deschis şi am aflat, că de poruncile Tale am dorit.

132. Caută spre mine şi mă miluieşte, după judecata Ta, fală de cei ce iubesc numele Tău.

133. Paşii mei îndreptează-i după cuvântul Tău, şi să nu mă stăpânească nici o fărădelege.

134. Izbăveşte-mă de clevetirea oamenilor şi voi păzi poruncile Tale.

135. Faţa Ta arat-o robului Tău şi mă învaţă poruncile Tale.

136. Izvoare de apă s-au coborât din ochii mei, pentru că n-am păzit legea Ta.

137. Drept eşti, Doamne, şi drepte sunt judecăţile Tale.

138. Poruncit-ai cu dreptate mărturiile Tale şi cu tot adevărul.

139. Topitu-m-a râvna casei Tale, că au uitat cuvintele Tale vrăjmaşii mei.

140. Lămurit cu foc este cuvântul Tău foarte şi robul Tău l-a iubit pe el.

141. Tânăr sunt eu şi defăimat, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.

142. Dreptatea Ta este dreptate în veac şi legea Ta adevărul.

143. Necazuri şi nevoi au dat peste mine, dar poruncile Tale sunt gândirea mea.

144. Drepte sunt mărturiile Tale, în veac; înţelepţeşte-mă şi voi fi viu.

145. Strigat-am cu toată inima mea: Auzi-mă, Doamne! Îndreptările Tale voi căuta.

146. Strigat-am către Tine, mântuieşte-mă, şi voi păzi mărturiile Tale.

147. Din zori m-am sculat şi am strigat; intru cuvintele Tale am nădăjduit.

148. Deschis-am ochii mei dis-de-dimineaţă, ca să cuget la cuvintele Tale.

149. Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta; după judecata Ta mă viază.

150. Apropiatu-s-au cei ce mă prigonesc cu fărădelege, dar de la legea Ta s-au îndepărtat.

151. Aproape eşti Tu, Doamne, şi toate poruncile Tale sunt adevărul.

152. Din început am cunoscut, din mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele.

153. Vezi smerenia mea şi mă scoate, că legea Ta n-am uitat.

154. Judecă pricina mea şi mă izbăveşte; după cuvântul Tău, fă-mă viu.

155. Departe de păcătoşi este mântuirea, că îndreptările Tale n-au căutat.

156. Îndurările Tale multe sunt Doamne; după judecata Ta mă viază.

157. Mulţi sunt cei ce mă prigonesc şi mă necăjesc, dar de la mărturiile Tale nu m-am abătut.

158. Văzut-am pe cei nepricepuţi şi mă sfârşeam, că n-au păzit cuvintele Tale.

159: Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne; intru mila Ta mă viază.

160. Începutul cuvintelor Tale este adevărul şi veşnice toate judecăţile dreptăţii Tale.

161. Căpeteniile m-au prigonit în zadar; iar de cuvintele Tale s-a înfricoşat inima mea.

162. Bucura-mă-voi de cuvintele Tale, ca cel ce a aflat comoară mare.

163. Nedreptatea am urât şi am dispreţuit, iar legea Ta am iubit.

164. De şapte ori pe zi Te-am lăudat pentru judecăţile dreptăţii Tale.

165. Pace multă au cei ce iubesc legea Ta şi nu se smintesc.

166. Aşteptat-am mântuirea Ta, Doamne, şi poruncile Tale am iubit.

167. Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale şi le-a iubit foarte.

168. Păzit-am poruncile Tale şi mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne.

169. Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă înţelepţeşte.

170. Să ajungă cererea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă izbăveşte.

171. Să răspândească buzele mele laudă, că m-ai învăţat îndreptările Tale.

172. Rosti-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sunt drepte.

173. Mina Ta să mă izbăvească, că poruncile Tale am ales.

174. Dorit-am mântuirea Ta, Doamne, şi legea Ta cugetarea mea este.

175. Viu va fi sufletul meu şi Te va lăuda şi judecăţile Tale îmi vor ajuta mie.

176. Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat.

PSALMUL 119

O cântare a treptelor.

Către Domnul am strigat când m-am necăjit şi m-a auzit.

2. Doamne, izbăveşte sufletul meu de buzele nedrepte şi de limba vicleană.

3. Ce se va da ţie şi ce vei câştiga de la limba vicleană?

4. Săgeţi ascuţite cu cărbuni aprinşi trase de Cel puternic.

5. Vai mie, că pribegia mea s-a prelungit, că locuiesc în corturile lui Chedar!

6. Mult a pribegit sufletul meu.

7. Cu cei ce urau pacea, făcător de pace eram; când grăiam lor, se luptau cu mine în zadar.

PSALMUL 120

O cântare a treptelor

Ridicat-am ochii mei la munţi, de unde va veni ajutorul meu.

2. Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul şi pământul.

3. Nu va lăsa să se clatine piciorul tău, nici nu va dormita Cel ce păzeşte.

4. Iată, nu va dormita, nici nu va adormi Cel ce păzeşte pe Israel.

5. Domnul te va păzi pe tine, Domnul este acoperământul tău, de-a dreapta ta.

6. Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea.

7. Domnul te va păzi pe tine de tot răul; păzi-va sufletul tău.

8. Domnul va păzi intrarea ta ieşirea ta de acum şi până în veac.

PSALMUL 121

O cântare a treptelor.

Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie: "În casa Domnului vom merge!"

2. Stăteau picioarele noastre în curţile tale, Ierusalime!

3. Ierusalimul, cel ce este zidit ca o cetate, ale cărei porţi sunt strâns-unite.

4. Că acolo s-au suit seminţiile, seminţiile Domnului, după legea lui Israel, ca să laude numele Domnului

5. Că acolo s-au aşezat scaunele la judecată, scaunele pentru casa lui David.

6. Rugaţi-vă pentru pacea Ierusalimului şi pentru îndestularea celor ce te iubesc pe tine.

7. Să fie pace în întăriturile tale şi îndestulare în turnurile tale.

8. Pentru fraţii mei şi pentru vecinii mei grăiam despre tine pace.

9. Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru am dorit cele bune ţie.

PSALMUL 122

O cântare a treptelor.

Către Tine, Cel ce locuieşti în cer, am ridicat ochii mei.

2. Iată, precum sunt ochii robilor la mâinile stăpânilor lor, precum sunt ochii slujnicei la mâinile stăpânei sale, aşa sunt ochii noştri către Domnul Dumnezeul nostru, până ce Se va milostivi spre noi.

3. Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că mult ne-am săturat de defăimare,

4. Că prea mult s-a săturat sufletul nostru de ocara celor îndestulaţi şi de defăimarea celor mândri.

PSALMUL 123

O cântare a treptelor.

De n-ar fi fost Domnul cu noi, să spună Israel!

2. De n-ar fi fost Domnul cu noi, când s-au ridicat oamenii împotriva noastră,

3. De vii ne-ar fi înghiţit pe noi, când s-a aprins mânia lor împotriva noastră.

4. Apa ne-ar fi înecat pe noi, şuvoi ar fi trecut peste sufletul nostru.

5. Atunci ar fi trecut peste sufletul nostru valuri înspăimântătoare.

6. Binecuvântat este Domnul, Care nu ne-a dat pe noi spre vânare dinţilor lor.

7. Sufletul nostru a scăpat ca o pasăre din cursa vânătorilor; cursa s-a sfărâmat şi noi ne-am izbăvit.

8. Ajutorul nostru este în numele Domnului, Cel ce a făcut cerul şi pământul.

PSALMUL 124

O cântare a treptelor.

Cei ce se încred în Domnul sunt ca muntele Sionului; nu se va clătina în veac cel ce locuieşte în Ierusalim.

2. Munţi sunt împrejurul lui şi Domnul împrejurul poporului Său, de acum şi până în veac.

3. Că nu va lăsa Domnul toiagul păcătoşilor peste soarta drepţilor, ca să nu-şi întindă drepţii întru fărădelegi mâinile lor.

4. Fă bine, Doamne, celor buni şi celor drepţi cu inima;

5. Iar pe cei ce se abat pe căi nedrepte, Domnul îi va duce cu cei ce lucrează fărădelegea. Pace peste Israel!

PSALMUL 125

O cântare a treptelor.

Când a întors Domnul robia Sionului ne-am umplut de mângâiere.

2. Atunci s-a umplut de bucurie gura noastră şi limba noastră de veselie; atunci se zicea între neamuri: "Mari lucruri a făcut Domnul cu ei!"

3. Mari lucruri a făcut Domnul cu noi: ne-a umplut de bucurie.

4. Întoarce, Doamne, robia noastră, cum întorci pâraiele spre miazăzi.

5. Cei ce seamănă cu lacrimi, cu bucurie vor secera.

6. Mergând mergeau şi plângeau, aruncând seminţele lor, dar venind vor veni cu bucurie, ridicând snopii lor.

PSALMUL 126

O cântare a treptelor.

De n-ar zidi Domnul casa, în zadar s-ar osteni cei ce o zidesc; de n-ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar priveghea cel ce o păzeşte.

2. în zadar vă sculaţi dis-de-dimineaţă, în zadar vă culcaţi târziu, voi care mâncaţi pâinea durerii, dacă nu v-ar da Domnul somn, iubiţi ai Săi.

3. Iată, fiii sunt moştenirea Domnului, răsplata rodului pântecelui.

4. Precum sunt săgeţile în mâna celui viteaz, aşa sunt copiii părinţilor tineri.

5. Fericit este omul care-şi va umple casa de copii; nu se va ruşina când va grăi cu vrăjmaşii săi în poartă.

PSALMUL 127

O cântare a treptelor.

Fericiţi toţi cei ce se tem de Domnul, care umblă în căile Lui

2. Rodul muncii mâinilor tale vei mânca. Fericit eşti; bine-ţi va fi!

3. Femeia ta ca o vie roditoare, în laturile casei tale; fiii tăi ca nişte vlăstare tinere de măslin, împrejurul mesei tale.

4. Iată, aşa se va binecuvânta omul, cel ce se teme de Domnul.

5. "Te va binecuvânta Domnul din Sion şi vei vedea bunătăţile Ierusalimului în toate zilele vieţii tale.
6. Şi vei vedea pe fiii fiilor tăi. Pace peste Israel!

PSALMUL 128

O cântare a treptelor

De multe ori s-au luptat cu mine din tinereţile mele, să spună Israel!
2. De multe ori s-au luptat cu mine, din tinereţile mele şi nu m-au biruit.
3. Spatele mi-au lovit păcătoşii, întins-au nelegiuirea lor;
4. Dar Domnul Cel drept a tăiat grumajii păcătoşilor.
5. Să se ruşineze şi să se întoarcă înapoi toţi cei ce urăsc Sionul.
6. Facă-se ca iarba de pe acoperişuri, care, mai înainte de a fi smulsă, s-a uscat,
7. Din care nu şi-a umplut mâna lui secerătorul şi sânul său, cel ce adună snopii,
8. Şi trecătorii nu vor zice: "Binecuvântarea Domnului fie peste voi!" sau: "Vă binecuvântăm în numele Domnului!"

PSALMUL 129

O cântare a treptelor.

Dintru adâncuri am strigat către Tine; Doamne! Doamne, auzi glasul meu!
2. Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele.
3. De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi?
4. Că la Tine este milostivirea.
5. Pentru numele Tău, Te-am aşteptat, Doamne; aşteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău,

6. Nădăjduit-a sufletul meu în Domnul, din straja dimineţii până în noapte. Din straja dimineţii să nădăjduiască Israel spre Domnul.

7. Că la Domnul este mila şi multă mântuire la El

8. Şi El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui.

PSALMUL 130

O cântare a treptelor.

Doamne, nu s-a mândrit inima mea, nici nu s-au înălţat ochii mei, nici n-am umblat după lucruri mari, nici după lucruri mai presus de mine,

2. Dimpotrivă, mi-am smerit şi mi-am domolit sufletul meu, ca un prunc înţărcat de mama lui, ca răsplată a sufletului meu.

3. Să nădăjduiască Israel în Domnul, de acum şi până în veac!

PSALMUL 131

O cântare a treptelor.

Adu-ţi aminte, Doamne, de David şi de toate blândeţile lui.

2. Cum s-a jurat Domnului şi a făgăduit Dumnezeului lui Iacob:

3. Nu voi intra în locaşul casei mele, nu mă voi sui pe patul meu de odihnă,

4. Nu voi da somn ochilor mei şi genelor mele dormitare şi odihnă tâmplelor mele,

5. Până ce nu voi afla loc Domnului, locaş Dumnezeului lui Iacob.

6. Iată am auzit de chivotul legii; în Efrata l-am găsit, în ţarina lui Iaar.

7. Intra-vom în locaşurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stat picioarele Lui.

8. Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu şi chivotul sfinţirii Tale.

9. Preoţii Tăi se vor îmbrăca cu dreptate şi cuvioşii Tăi se vor bucura.

10. Din pricina lui David, robul Tău, să nu întorci faţa unsului Tău.

11. Juratu-S-a Domnul lui David adevărul şi nu-l va lepăda: "Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău,

12. De vor păzi fiii tăi legământul Meu şi mărturiile acestea ale Mele, în care îi voi învăţa pe ei şi fiii lor vor şedea până în veac pe scaunul tău".

13. Că a ales Domnul Sionul şi l-a ales ca locuinţă Lui.

14. "Aceasta este odihna Mea în veacul veacului. Aici voi locui, că l-am ales pe el.

15. Roadele lui le voi binecuvânta foarte; pe săracii lui îi voi sătura cu pâine.

16. Pe preoţii lui îi voi îmbrăca cu izbăvire şi cuvioşii lui cu bucurie se vor bucura.

17. Acolo voi face să răsară puterea lui David, gătit-am făclie unsului Meu.

18. Pe vrăjmaşii lui îi voi îmbrăca cu ruşine, iar pe dânsul va înflori sfinţenia Mea".

PSALMUL 132

Un psalm al lui David. O cântare a treptelor.

Iată acum ce este bun şi ce este frumos, decât numai a locui fraţii împreună!

2. Aceasta este ca mirul pe cap, care se coboară pe barbă, pe barba lui Aaron, care se coboară pe marginea veşmintelor lui.

3. Aceasta este ca roua Ermonului, ce se coboară pe munţii Sionului, că unde este unire acolo a poruncit Domnul binecuvântarea şi viaţa până în veac.

Slavă.....

PSALMUL 133

O cântare a treptelor.

Iată acum binecuvântaţi pe Domnul toate slugile Domnului, care staţi în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru.

2. Noaptea ridicaţi mâinile voastre spre cele sfinte şi binecuvântaţi pe Domnul.

3. Te va binecuvânta Domnul din Sion, Cel ce a făcut cerul şi pământul.

PSALMUL 134

Aliluia.

Lăudaţi numele Domnului, lăudaţi slugi pe Domnul,

2. Cei ce staţi în casa Domnului, în curţile Dumnezeului nostru.

3. Lăudaţi pe Domnul, că este bun Domnul; cântaţi numele Lui, că este bun.

4. Că pe Iacob şi l-a ales Domnul, pe Israel spre moştenire Lui.

5. Că eu am cunoscut că este mare Domnul şi Domnul nostru peste toţi dumnezeii.

6. Toate câte a vrut Domnul a făcut în cer şi pe pământ, în mări şi în toate adâncurile.

7. A ridicat nori de la marginea pământului; fulgerele spre ploaie le-a făcut; El scoate vânturile din vistieriile Sale.

8. El a bătut pe cei întâi-născuţi ai Egiptului, de la om până la dobitoc.

9. Trimis-a semne şi minuni în mijlocul tău, Egipte, lui Faraon şi tuturor robilor lui.

10. El a bătut neamuri multe şi a ucis împăraţi puternici:

11. Pe Sihon împăratul Amoreilor şi pe Og împăratul Vasanului şi toate stăpânirile Canaanului.

12. Şi a dat pământul lor moştenire, moştenire lui Israel, poporului Său.

13. Doamne, numele Tău este în veac şi, pomenirea Ta în neam şi în neam.

14. Că va judeca Domnul pe poporul Său şi de slugile Sale se va milostivi.

15. Idolii neamurilor sunt argint şi aur, lucruri făcute de mâini omeneşti.

16. Gură au şi nu vor grăi, ochi au şi nu vor vedea.

17. Urechi au şi nu vor auzi, că nu este duh în gura lor.

18. Asemenea lor să fie toţi cei care ii fac pe ei şi toţi cei ce se încred în ei.

19. Casa lui Israel, binecuvântaţi pe Domnul; casa lui Aaron, binecuvântaţi pe Domnul;

20. Casa lui Levi, binecuvântaţi pe Domnul; cei ce vă temeţi de Domnul, binecuvântaţi pe Domnul.

21. Binecuvântat este Domnul din Sion, Cel ce locuieşte în Ierusalim.

PSALMUL 135

Aliluia.

Lăudaţi pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

2. Lăudaţi pe Dumnezeul dumnezeilor, că în veac este mila Lui.

3. Lăudaţi pe Domnul domnilor, că în veac este mila Lui.

4. Singurul Care face minuni mari, că în veac este mila Lui.

5. Cel ce a făcut cerul cu pricepere, că în veac este mila Lui.

6. Cel ce a întărit pământul pe ape, că în veac este mila Lui.

7. Cel ce a făcut luminătorii cei mari, că în veac este mila Lui.

8. Soarele, spre stăpânirea zilei, că în veac este mila Lui.

9. Luna şi stelele spre stăpânirea nopţii, că în veac este mila Lui.

10. Cel ce a bătut Egiptul cu cei întâi-născuţi ai lor, că în veac este mila Lui.

11. Şi a scos pe Israel din mijlocul lor, că în veac este mila Lui.

12. Cu mână tare şi cu braţ înalt, că în veac este mila Lui.

13. Cel ce a despărţit Marea Roşie în două; că în veac este mila Lui.

14. Şi a trecut pe Israel prin mijlocul ei, că în veac este mila

15. Şi a răsturnat pe Faraon şi oştirea lui în Marea Roşie, că în veac este mila Lui.

16. Cel ce a trecut pe poporul Lui prin pustiu, că în veac este mila Lui.

17. Cel ce a bătut împăraţi mari, că în veac este mila Lui.

18. Cel ce a omorât împăraţi tari, că în veac este mila Lui.

19. Pe Sihon împăratul Amoreilor, că în veac este mila Lui.

20. Şi pe Og împăratul Vasanului, că în veac este mila Lui.

21. Şi le-a dat pământul lor moştenire, că în veac este mila Lui.

22. Moştenire lui Israel, robul Lui, că în veac este mila Lui.

23. Că în smerenia noastră şi-a adus aminte de noi Domnul, că în veac este mila Lui.

24. Şi ne-a izbăvit pe noi de vrăjmaşii noştri, că în veac este mila Lui.

25. Cel ce dă hrană la tot trupul, că în veac este mila Lui.
26. Lăudaţi pe Dumnezeul cerului, că în veac este mila Lui.

PSALMUL 136

Aliluia.

La râul Babilonului, acolo am şezut şi am plâns, când ne-am adus aminte de Sion.

2. În sălcii, în mijlocul lor, am atârnat harpele noastre.

3. Că acolo cei ce ne-au robit pe noi ne-au cerut nouă cântare, zicând: "Cântaţi-ne nouă din cântările Sionului!"

4. Cum să cântăm cântarea Domnului în pământ străin?

5. De te voi uita, Ierusalime, uitată să fie dreapta mea!

6. Să se lipească limba mea de grumazul meu, de nu-mi voi aduce aminte de tine, de nu voi pune înainte Ierusalimul, ca început al bucuriei mele.

7. Adu-ţi aminte, Doamne, de fiii lui Edom, în ziua dărâmării Ierusalimului, când ziceau: "Stricaţi-l, stricaţi-l până la temeliile lui!"

8. Fiica Babilonului, ticăloasa! Fericit este cel ce-ţi va răsplăti ţie fapta ta pe care ai făcut-o nouă.

9. Fericit este cel ce va apuca şi va lovi pruncii tăi de piatră.

PSALMUL 137

Al lui David.

Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, că ai auzit cuvintele gurii mele şi înaintea îngerilor Îţi voi cânta.

2. Închina-mă-voi în locaşul Tău cel sfânt şi voi lăuda numele Tău, pentru mila Ta şi adevărul Tău; că ai mărit peste tot numele cel sfânt al Tău.

3. În orice zi Te voi chema, degrabă mă auzi! Sporeşte în sufletul meu puterea.

4. Să Te laude pe Tine, Doamne, toţi împăraţii pământului, când vor auzi toate graiurile gurii Tale,

5. Şi să cânte în căile Domnului, că mare este slava Domnului.

6. Că înalt este Domnul şi spre cele smerite priveşte şi pe cele înalte de departe le cunoaşte.

7. De ajung la necaz, viază-mă! Împotriva vrăjmaşilor mei ai întins mâna Ta şi m-a izbăvit dreapta Ta.

8. Domnul le va plăti lor pentru mine. Doamne, mila Ta este în veac; lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea.

PSALMUL 138

Al lui David.

Doamne, cercetatu-m-ai şi m-ai cunoscut.

2. Tu ai cunoscut şederea mea şi scularea mea; Tu ai priceput gândurile mele de departe.

3. Cărarea mea şi firul vieţii mele Tu le-ai cercetat şi toate căile mele mai dinainte le-ai văzut.

4. Că încă nu este cuvânt pe limba mea

5. Şi iată, Doamne, Tu le-ai cunoscut pe toate şi pe cele din urmă şi pe cele de demult; Tu m-ai zidit şi ai pus peste mine mâna Ta.

6. Minunată este ştiinţa Ta, mai presus de mine; este înaltă şi n-o pot ajunge.

7. Unde mă voi duce de la Duhul Tău şi de la faţa Ta unde voi fugi?

8. De mă voi sui în cer, Tu acolo eşti. De mă voi coborî în iad, de faţă eşti.

9. De voi lua aripile mele de dimineaţă şi de mă voi aşeza la marginile mării

10. Şi acolo mâna Ta mă va povăţui şi mă va ţine dreapta Ta.

11. Şi am zis: "Poate întunericul mă va acoperi şi se va face noapte lumina dimprejurul meu".

12. Dar întunericul nu este întuneric la Tine şi noaptea ca ziua va lumina. Cum este întunericul ei, aşa este şi lumina ei.

13. Că Tu ai zidit rărunchii mei, Doamne, Tu m-ai alcătuit în pântecele maicii mele.

14. Te voi lăuda, că sunt o făptură aşa de minunată. Minunate sunt lucrurile Tale şi sufletul meu le cunoaşte foarte.

15. Nu sunt ascunse de Tine oasele mele, pe care le-ai făcut întru ascuns, nici fiinţa mea pe care ai urzit-o ca în cele mai de jos ale pământului.

16. Cele nelucrate ale mele le-au cunoscut ochii Tăi şi în cartea Ta toate se vor scrie; zi de zi se vor săvârşi şi nici una din ele nu va fi nescrisă.

17. Iar eu am cinstit foarte pe prietenii Tăi, Dumnezeule, şi foarte s-a întărit stăpânirea lor.

18. Şi-i voi număra pe ei, şi mai mult decât nisipul se vor înmulţi. M-am sculat şi încă sunt cu Tine.

19. O, de ai ucide pe păcătoşi, Dumnezeule! Bărbaţi vărsători de sânge, depărtaţi-vă de la mine!

20. Aceştia Te grăiesc de rău, Doamne, şi vrăjmaşii Îţi hulesc numele.

21. Oare, nu pe cei ce Te urăsc pe Tine, Doamne, am urât şi asupra vrăjmaşilor Tăi m-am mâhnit?

22. Cu ură desăvârşită i-am urât pe ei şi mi s-au făcut duşmani.

23. Cercetează-mă, Doamne, şi cunoaşte inima mea; încearcă-mă şi cunoaşte cărările mele

24. Şi vezi de este calea fărădelegii în mine şi mă îndreptează pe calea cea veşnică.

PSALMUL 139

Al lui David.

Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean şi de omul nedrept mă izbăveşte,

2. Care gândeau nedreptate în inimă, toată ziua îmi duceau război.

3. Ascuţit-au limba lor ca a şarpelui; venin de aspidă sub buzele lor.

4. Păzeşte-mă, Doamne, de mâna păcătosului; scoate-mă de la oamenii nedrepţi, care au gândit să împiedice paşii mei.

5. Pusu-mi-au cei mândri cursă mie şi funii; curse au întins picioarelor mele; pe cărare mi-au pus pietre de poticneală.

6. Zis-am Domnului: "Dumnezeul meu eşti Tu, ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele".

7. Doamne, Doamne, puterea mântuirii mele, umbrit-ai capul meu în zi de război.

8. Să nu mă dai pe mine, Doamne, din pricina poftei mele, pe mina păcătosului; viclenit-au împotriva mea; să nu mă părăseşti, ca să nu se trufească.

9. Vârful laţului lor, osteneala buzelor lor să-i acopere pe ei!

10. Să cadă peste ei cărbuni aprinşi; în foc aruncă-i pe ei, în necazuri, pe care să nu le poată răbda.

11. Bărbatul limbut nu se va îndrepta pe pământ; pe omul nedrept răutatea îl va duce la pieire.

12. Ştiu că Domnul va face judecată celui sărac şi dreptate celor sărmani;

13. Iar drepţii vor lăuda numele Tău şi vor locui cei drepţi în faţa Ta.

PSALMUL 140

Al lui David.

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine.

2. Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

3. Pune Doamne, strajă gurii mele şi uşă de îngrădire, împrejurul buzelor mele.

4. Să nu abaţi inima mea spre cuvinte de vicleşug, ca să-mi dezvinovăţesc păcatele mele; iar cu oamenii cei care fac fărădelege nu mă voi însoţi cu aleşii lor.

5. Certa-mă-va dreptul cu milă şi mă va mustra, iar untdelemnul păcătoşilor să nu ungă capul meu; că încă şi rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor.

6. Prăbuşească-se de pe stâncă judecătorii lor. Auzi-se-vor graiurile mele că s-au îndulcit,

7. Ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.

8. Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.

9. Păzeşte-mă de cursa care mi-au pus mie şi de smintelile celor ce fac fărădelege.

10. Cădea-vor în mreaja lor păcătoşii, ferit sunt eu până ce voi trece.

PSALMUL 141

O rugăciune a lui David.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

2. Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.

3. Când lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut cărările mele. În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

4. Luat-am seama de-a dreapta şi am privit şi nu era cine să mă cunoască. Pierit-a fuga de la mine şi nu este cel ce caută sufletul meu.

5. Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: "Tu eşti nădejdea mea, partea mea eşti în pământul celor vii".

6. Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte. Izbăveşte-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.

7. Scoate din temniţă sufletul meu, ca să laude numele Tău, Doamne. Pe mine mă aşteaptă drepţii, până ce-mi vei răsplăti mie.

PSALMUL 143

Al lui David.

Binecuvântat este Domnul Dumnezeul meu, Cel ce învaţă mâinile mele la luptă şi degetele mele la război.

2. Mila mea şi Scăparea mea, Sprijinitorul meu şi Izbăvitorul meu, Apărătorul meu, şi în El am nădăjduit, Cel ce supune pe poporul meu sub mine.

3. Doamne, ce este omul că Te-ai făcut cunoscut lui, sau fiul omului că-l socoteşti pe el?

4. Omul cu deşertăciunea se aseamănă; zilele lui ca umbra trec.

5. Doamne, pleacă cerurile şi Te pogoară, atinge-Te de munţi şi fă-i să fumege.

6. Cu fulger fulgeră-i şi-i risipeşte! Trimite săgeţile Tale şi tulbură-i!

7. Trimite mâna Ta dintru înălţime; scoate-mă şi mă izbăveşte de ape multe, din mâna străinilor,

8. A căror gură a grăit deşertăciune şi dreapta lor e dreapta nedreptăţii.

9. Dumnezeule, cântare nouă Îţi voi cânta ţie; în psaltire cu zece strune Îţi voi cânta ţie,

10. Celui ce dai mântuire împăraţilor, Celui ce izbăveşti pe David, robul Tău, din robia cea cumplită.

11. Izbăveşte-mă şi mă scoate din mâna străinilor, a căror gură a grăit deşertăciune şi dreapta lor e dreapta nedreptăţii,

12. Ai căror fii sunt ca nişte odrasle tinere, crescute în tinereţile lor; fiicele lor înfrumuseţate şi împodobite ca chipurile templului.

13. Cămările lor pline, vărsându-se din una în alta. Oile lor cu mulţi miei, umplând drumurile când ies;

14. Boii lor sunt graşi. Nu este gard căzut, nici spărtură, nici strigare în uliţele lor.

15. Au fericit pe poporul care are aceste bunătăţi. Dar fericit este poporul acela care are pe Domnul ca Dumnezeu al său.

PSALMUL 144

Al lui David.

Înălţa-Te-voi Dumnezeul meu, Împăratul meu şi voi binecuvânta numele Tău în veac şi în veacul veacului.

2. În toate zilele Te voi binecuvânta şi voi lăuda numele Tău în veac şi în veacul veacului.

3. Mare este Domnul şi lăudat foarte şi măreţia Lui nu are sfârşit.

4. Neam şi neam vor lăuda lucrurile Tale şi puterea Ta o vor vesti.

5. Măreţia slavei sfinţeniei Tale vor grăi şi minunile Tale vor istorisi

6. Şi puterea lucrurilor Tale înfricoşătoare vor spune şi slava Ta vor povesti.

7. Pomenirea mulţimii bunătăţii Tale vor vesti şi de dreptatea Ta se vor bucura.

8. Îndurat şi milostiv este Domnul, îndelung-răbdător şi mult-milostiv.

9. Bun este Domnul cu toţi şi îndurările Lui peste toate lucrurile Lui.

10. Să Te laude pe Tine, Doamne, toate lucrurile Tale şi cuvioşii Tăi să Te binecuvânteze.

11. Slava împărăţiei Tale vor spune şi de puterea Ta vor grăi.

12. Ca să se facă fiilor oamenilor cunoscută puterea Ta şi slava măreţiei împărăţiei Tale.

13. Împărăţia Ta este împărăţia tuturor veacurilor, iar stăpânirea Ta din neam în neam. Credincios este Domnul întru cuvintele Sale şi cuvios întru toate lucrurile Sale.

14. Domnul sprijină pe toţi cei ce cad şi îndreaptă pe toţi cei gârboviţi.

15. Ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc şi Tu le dai lor hrană la bună vreme.

16. Deschizi Tu mâna Ta şi de bunăvoinţă saturi pe toţi cei vii.

17. Drept este Domnul în toate căile Lui şi cuvios în toate lucrurile Lui.

18. Aproape este Domnul de toţi cei ce-L cheamă pe El, de toţi cei ce-L cheamă pe El întru adevăr.

19. Voia celor ce se tem de El o va face şi rugăciunea lor o va auzi şi-i va mântui pe dânşii.

20. Domnul păzeşte pe toţi cei ce-L iubesc pe El şi pe toţi păcătoşii îi va pierde.

21. Lauda Domnului va grăi gura mea şi să binecuvinteze tot trupul numele cel sfânt al Lui, în veac şi în veacul veacului.

PSALMUL 145

Al lui Agheu şi al lui Zaharia.

Laudă, suflete al meu, pe Domnul.

2. Lăuda-voi pe Domnul în viaţa mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi trăi.

3. Nu vă încredeţi în cei puternici, în fiii oamenilor, în care nu este izbăvire.

4. Ieşi-va duhul lor şi se vor întoarce în pământ. În ziua aceea vor pieri toate gândurile lor.

5. Fericit cel ce are ajutor pe Dumnezeul lui Iacob, nădejdea lui, în Domnul Dumnezeul lui,

6. Cel ce a făcut cerul şi pământul, marea şi toate cele din ele; Cel ce păzeşte adevărul în veac;

7. Cel ce face judecată celor năpăstuiţi, Cel ce dă hrană celor flămânzi. Domnul dezleagă pe cei ferecaţi în obezi;

8. Domnul îndreaptă pe cei gârboviţi, Domnul înţelepţeşte orbii, Domnul iubeşte pe cei drepţi;

9. Domnul păzeşte pe cei străini; pe orfani şi pe văduvă va sprijini şi calea păcătoşilor o va pierde.

10. Împărăţi-va Domnul în veac, Dumnezeul tău, Sioane, în neam şi în neam.

PSALMUL 146

Al lui Agheu şi al lui Zaharia.

Lăudaţi pe Domnul, că bine este a cânta; Dumnezeului nostru plăcută Îi este cântarea.

2. Când va zidi Ierusalimul, Domnul va aduna şi pe cei risipiţi ai lui Israel;

3. Cel ce vindecă pe cei zdrobiţi cu inima şi leagă rănile lor

4. Cel ce numără mulţimea stelelor şi dă tuturor numele lor.

5. Mare este Domnul nostru şl mare este tăria Lui şi priceperea Lui nu are hotar.

6. Domnul înalţă pe cei blânzi şi smereşte pe cei păcătoşi până la pământ.

7. Cântaţi Domnului cu cântare de laudă; cântaţi Dumnezeului nostru în alăută;

8. Celui ce îmbracă cerul cu nori, Celui ce găteşte pământului ploaie, Celui ce răsare în munţi iarbă şi verdeaţă spre slujba oamenilor;

9. Celui ce dă animalelor hrana lor şi puilor de corb, care Îl cheamă pe El.

10. Nu în puterea calului este voia Lui, nici în cel iute la picior bunăvoinţa Lui.

11. Bunăvoinţa Domnului este în cei ce se tem de El şi în cei ce nădăjduiesc în mila Lui.

Salvă...

PSALMUL 147

Al lui Agheu şi al lui Zaharia.

Laudă, Ierusalime, pe Domnul, laudă pe Dumnezeul tău, Sioane,

2. Că a întărit stâlpii porţilor tale, a binecuvântat pe fiii tăi, în tine.

3. Cel ce pune la hotarele tale pace şi cu fruntea grâului te-a săturat,

4. Cel ce trimite cuvântul Său pământului; repede aleargă cuvântul Lui;

5. Cel ce dă zăpada ca lâna, Cel ce presară negura ca cenuşa,

6. Cel ce aruncă gheaţa Lui, ca bucăţelele de pâine; gerul Lui cine-l va suferi?

7. Va trimite cuvântul Lui şi le va topi; va sufla Duhul Lui şi vor curge apele.

8. Cel ce vesteşte cuvântul Său lui Iacob, îndreptările şi judecăţile Sale lui Israel.

9. N-a făcut aşa oricărui neam şi judecările Sale nu le-a arătat lor.

PSALMUL 148

Al lui Agheu şi al lui Zaharia

Lăudaţi pe Domnul din ceruri, lăudaţi-L pe El întru cele înalte.

2. Lăudaţi-L pe El toţi îngerii Lui, lăudaţi-L pe El toate puterile Lui.

3. Lăudaţi-L pe El soarele şi luna, lăudaţi-L pe El toate stelele şi lumina.

4. Lăudaţi-L pe El cerurile cerurilor şi apa cea mai presus de ceruri,

5. Să laude numele Domnului, că El a zis şi s-au făcut, El a poruncit şi s-au zidit.

6. Pusu-le-ai pe ele în veac şi în veacul veacului; lege le-a pus şi nu o vor trece.

7. Lăudaţi pe Domnul toţi cei de pe pământ, balaurii şi toate adâncurile;

8. Focul, grindina, zăpada, gheaţa, viforul, toate îndepliniţi cuvântul Lui;

9. Munţii şi toate dealurile, pomii cei roditori şi toţi cedrii;

10. Fiarele şi toate animalele, târâtoarele şi păsările cele zburătoare;

11. Împăraţii pământului şi toate popoarele, căpeteniile şi toţi judecătorii pământului;

12. Tinerii şi fecioarele, bătrânii cu tinerii,

13. Să laude numele Domnului, că numai numele Lui s-a înălţat. Lauda Lui pe pământ şi în cer.

14. Şi va înălţa puterea poporului Lui. Cântare tuturor cuvioşilor Lui, fiilor lui Israel, poporului ce se apropie de El.

PSALMUL 149

Aliluia.

Cântaţi Domnului cântare nouă, lauda Lui în adunarea celor cuvioşi.

2. Să se veselească Israel de Cel ce l-a făcut pe el şi fiii Sionului să se bucure de Împăratul lor.

3. Să laude numele Lui în horă; în timpane şi în psaltire să-I cânte Lui.

4. Că iubeşte Domnul poporul Său şi va învăţa pe cei blânzi şi-i va izbăvi.

v5. Se vor lăuda cuvioşii întru slavă şi se vor bucura în aşternuturile lor.

6. Laudele Domnului în gura lor şi săbii cu două tăişuri în mâinile lor,

7. Ca să se răzbune pe neamuri şi să pedepsească pe popoare,

8. Ca să lege pe împăraţii lor în obezi şi pe cei slăviţi ai lor în cătuşe de fier,

9. Ca să facă între dânşii judecată scrisă. Slava aceasta este a tuturor cuvioşilor Săi.

PSALMUL 150

Aliluia.

Lăudaţi pe Domnul întru sfinţii Lui; lăudaţi-L pe El întru tăria puterii Lui.

2. Lăudaţi-L pe El întru puterile Lui; lăudaţi-L pe El după mulţimea slavei Lui.

3. Lăudaţi-L pe El în glas de trâmbiţă; lăudaţi-L pe El în psaltire şi în alăută.

4. Lăudaţi-L pe El în timpane şi în horă; lăudaţi-L pe El în strune şi organe.

5. Lăudaţi-L pe El în chimvale bine răsunătoare; lăudaţi-L pe El în chimvale de strigare.

6. Toată suflarea să laude pe Domnul!

PSALMUL NECANONIC 151

Acest psalm este scris deosebi de Dvid și în afară de numărul psalmilor, când s-a bătut cu Goliat.

Mic eram între fraţii mei şi tânăr în casa tatălui meu; păşteam oile tatălui meu.

2. Mâinile mele au făcut harfa şi degetele mele au întocmit psaltirea.

3. Şi cine va vesti Domnului meu? Însuşi Domnul, Însuşi va auzi.

4. El a trimis pe îngerul Lui şi m-a luat de la oile tatălui meu şi m-a uns cu untdelemnul ungerii Lui.

5. Fraţii mei erau buni şi mari şi nu a binevoit întru dânşii Domnul.

6. Ieşit-am în întâmpinarea celui de alt neam şi m-a blestemat cu idolii lui.

7. Iar eu, smulgându-i sabia, i-am tăiat capul şi am ridicat ocara de pe fiii lui Israel.

"Iubi-Te-voi, Doamne, virtutea mea. Domnul este întărirea mea şi scăparea mea şi izbăvitorul meu."

MULŢUMESC !

Din toată inima cu toată Dragostea Tatălui, Fiului şi Sfântului Duh, pentru că exist.

Mulţumesc, pentru toate darurile spirituale şi materiale pe care le-am primit, pe care le primesc şi pe care le voi primii.

Mulţumesc, pentru ajutorul, inspiraţia şi îndemnurile primite, atât pentru realizarea acestei cărţi de rugaciuni, cât şi pentru celelalte carţi scrise şi pentru cele pe care le voi mai scrie.

Mulţumesc, pentru înţelepciunea, răbdarea şi perseverenţa primită pentru toate lucrările realizate!

Doresc din tot sufletul, ca această carte de rugăciuni să găsească ecoul potrivit, în inimile tuturor celor care o vor citii .

Doamne ajuta!
Amin ! Amin! Amin!

Col.Inginer Pavel Dumitrache

A
Ω

Doamne Iisuse Hristoase
Fiul Lui Dumnezeu
miluieşte-mă pe Mine păcătosul.
Amin.

ISBN 978-973-0-19431-9